

గ్రామలక్ష్మి.

హిందూదేశమున శిశుమరణములు

నాటి శిశువే రేపు దేశాభివృద్ధికి పట్టుసారువ కాగల పౌరుడు. అగుటనే శిశువులు దేశమునకు ముఖ్యసంపద అని ప్రపంచమునందలి సమస్త దేశముల వారును అంగీకరించియున్నారు. అయితే కొందఱి ఈ అంగీకారము ఆముఖ్యసంపద పరిరక్షణమునకు పురికొల్పుచుంత్రముగ నున్నది. మఱికొందఱు అంగీకరించుటతో తమపని తీరినదని అనుకొని శిశుసంపద విషయమై చీమతలయంతయైన శ్రద్ధను చూపక పట్లకుండుచున్నారు. ఇట్టి వారిలో భారతదేశీయులు అగ్రతాంబూలమును పొందలేని పెద్దమనుష్యులైయున్నారు. చూడుడు: ఏబది రెండువారములుగల సంవత్సరములో ఒకవారమును వారు ఆరోగ్యశిశువారము అను నామమున పిలుచుచు ఆ ఏడుదినములును ఉత్పనములు, ఉపన్యాసములు, ప్రదర్శనములు, ప్రస్తానములు చేయుదురు. ఉత్పనములు తత్కాలికానందము నిచ్చుటతో సరి. ఉపన్యాసములందు ప్రస్తరింపబడు మహానీయవిషయములన్నియు ఉపన్యాసమందిరములందే గాలితో లీనమగును. పలక బాటుటకునోచని ఆప్రదర్శనములు కేవలప్రదర్శనములుగనే ఉండుచున్నవి. ఆరోగ్యశిశువారనిర్వహణసందర్భమున గావింపబడు శిశువుల ప్రస్తానములు వారి ఆరోగ్యము పెంచజాలినవిగా నుండుటలేదు సరికదా మీదు మిక్కిలి తుంచుచున్నవి. కాళ్లు చేతులు విఱుగద్రొక్కుకొని ఆరోగ్యశిశువారము అయిన దనిపించి ఆయేటికి శిశువుల విషయములో తాము చేయగలిగినంతయు చేయతగి

సంతయు చేసితిమని భావించి మిగిలిన ఏబదియొక్క వారములును భారతీయులు చంకలు తాటించుకొనుట సంవత్సరము సంవత్సరమును పరిపాటియై ఉండుచున్నది.

ప్రజలుకాని, ప్రజానాయకులుగాని, ప్రభుత్వమువారుకాని ఈవిషయమును గమనించినట్లు గన్పట్టదు. భారత దేశమునందలి శిశుమరణములసంఖ్య ఒకపరి పరికించితిమేని గుండె స్పీరైపోవును. ప్రపంచమున ఏఒక్క దేశమునగాని శిశుమరణములసంఖ్య ఇంతటి హృదయవిదారకముగలేదు. విపులప్రయత్నముచే ఇప్పటి శిశుమరణములసంఖ్య తగ్గింపబడనిచో కొన్నివందలసంవత్సరములలో భారతదేశమున 'భారతీయుడు' అనుపురుగులేకుండ పోవుననుట అత్యుక్తిగాదు.

ప్రపంచమునందలి ముఖ్యపట్టణములలో వేయిమందికి ఏడాదికి ఎంతమంది శిశువులు మరణించుచున్నారో ఒకసారి చిత్తగింపుడు: బొంబాయి 450, కలకత్తా 317, అలహాబాదు 265, కెయిరో 247, మాస్కో 177, డబ్లిను 112, గ్లాస్కో 101, వియన్నా 98, బెర్లిను 92, పారిసు 89, బోస్టను 81, చికాగో 77, బర్మింగ్హామ్ 75, లండను 66, న్యూయార్కు 64. వీనినిబట్టి తెలియదగునదేమి? ఇతరదేశపు పట్టణములందలి శిశుమరణముల సంఖ్యకంటె భారతదేశమునందలి పట్టణములందు శిశుమరణములసంఖ్య మిక్కిలి హెచ్చుగానున్నదని. ఈ హెచ్చుదలకుగల కారణములేమి?

కారణముల నారయుటకు విశేషశ్రమపడనవసరములేదు; సూక్ష్మదృష్టి నుపయోగింపను అవసరములేదు. మాతృత్వము వహించు స్త్రీకి తగిన రక్షణలేమి, తల్లికి వికాసములేమి, ప్రజలయందు విద్యలేమి—అను ముఖ్యమగు మూడు లేములుకూడి హిందూదేశమున శిశుమరణముల ఎచ్చుదలను తెచ్చిపెట్టుచున్నవని విశేషశ్రమపడ నక్కఱలేకనే స్థూలదృష్టితోడనే గ్రహింపవచ్చును.

మాతృత్వము వహించు స్త్రీకి తగినరక్షణలేదు. తల్లినిబట్టి బిడ్డ. తల్లి బలహీనురాలగుచో బిడ్డయు బలహీనముగనే యుండుటసహజము. బలహీనమగు బిడ్డ చుట్టుముట్టాడురోగములకు సులభముగనే దాసోహముచేయును. హిందూదేశమున స్త్రీలు బలహీనలుగానున్నారు. అతిబాల్యవివాహములు, పసిలేనముసనే గర్భము ధరించుట మొదలగు దురాచారములు ప్రబలియుండి భారతరమణి బలారోగ్యములను దిగదీయుచున్నవి. (శారదాచట్టము అమలులోనికివచ్చినది గనుక ముందీమస్థితి కొంత తొలగవచ్చును.) పుట్టుకచేతనే బలహీనయైయున్న హిందూస్త్రీ గర్భవతిగానున్న సమయమునను, ప్రసూతయైనపుడును రోగదేవతకు తన్ను వరపుగ నమ్ముకొని చావుబ్రతుకులతో యుగి

తక్షణములు శుచ్చుచుండును. అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములందు సంవత్సరమునకు ప్రసూతిరోగములచే 20,000 ఇరువదివేలమంది స్త్రీలు మరణించుచున్నారు. హిందూ దేశముననో 60,000 అరువదివేలమందికి అధికముగనే మృత్యుముఖమున బడుచున్నారు. కనిపెంచుచున్న కాంత చనిపోయిన దనగానేమి? జాతిని పారంపర్యముగ వెలయించుటకు స్త్రీపురుషశక్తుల ప్రసాదించు ఒక దేవత నిగ్గమించిన దన్నమాట. ఇందు మూలమున దేశమునకు బసగూడు నష్టము కొలదియిడరానిది. అయితే ఈనష్టము వెంటనే గుర్తింప బడ జాలినదికాదు. గుర్తింపబడు తత్కాలికనష్టములుకూడ తక్కువవికావు. తల్లి చనిపోయినమీదట ఏమృడిపి ఆదరించి ఎత్తుకొని ఎడపిల్లను కడుపులో పెట్టుకొను వారెవరు? వేళయెఱిగి పాలుపోసి చంటిపిల్లను పాకువారెవరు? బాధ్యతగల పోషణకు మొగమువాచి చంటిపిల్ల చనిపోవును; ఎడపిల్ల ఆరోగ్యమును గోల్పోయి బ్రతికియు ప్రయోజనము లేనిదగును. చూలంతతనమున, బాలింతతనమున స్త్రీల ఆరోగ్యము తగినట్లు పరిరక్షింపబడునేని ప్రసూతిరోగములచే దేశమున ఇన్నిమరణములు ఉండ నేరవు; దేశమున ఏటేట గల్గుచున్న అరువదివేల ప్రసూతిమరణములలో తుదకు ముప్పదివేల మరణములనైన మనము కొంచము జాగ్రత్త తీసికొన్నచో లేకుండ చేయ వచ్చునని సుప్రసిద్ధ వైద్యులొకరు చెప్పుచున్నారు. హిందూదేశమున శిశుమరణముల సంఖ్య తగ్గింపవలయునన్నచో మాతృత్వము వహించుస్త్రీల సంరక్షణమున మున్నుండు జాగ్రత్త చూపవలయును.

అటుపిమ్మట తల్లికి వికాసము కల్గించు విషయమున విశేషశ్రద్ధ చూపవలయును. జాగ్రత్తచూపి ప్రసూతిరోగ దేవత కరాళవదనమునుండి రక్షించినను ఆమెను అజ్ఞాన సింధువుగనే యుంచితిమేని కలుగగల విశేషప్రయోజనము కనిపింపదు. తాను గర్భవతిగా నున్నప్పుడు గాలివెలుతురుగల గదులలో పెళిమించుట; ఆరముగ్గినవండ్లు, పుష్టి కల్గించు కూరలు భుజించుట; కాచి వడపోసి శుభ్రము చేయబడిన జలమును మాత్రమే త్రాగుట మొదలగు ఆరోగ్యసూత్రములను అవలంబించు శ్రద్ధ—మలబద్ధము, తలనొప్పి, మొగము పొంగరించుట, పాదములు మెఱుగుచూపుట మొదలగు దుర్లక్షణములు కనిపించిన తోడనే రోగము రొప్పుచేసి వైద్యసాహాయ్యమును పొందుతెలివి హైందవ స్త్రీల హృదయమున వికసించజేయవలయును. సాధారణముగ వారు ఆరోగ్యసూత్రములను అవలంబించుటలో అధికధనవ్యయమును భరింపవలసి యుండునను దుర్భాగములలోనై యున్నారు. వికాసమును కల్గించి వారిహృదయములనుండి అట్టి దురభిప్రాయమును దూరముగా తఱిమివేయవలసియున్నది. తెచ్చినపాలపై మూతవేయుటకుగాని,

పెట్టు అన్నమును వేళపట్టునకు పెట్టుటకుగాని, మఱి ఇట్టివియేయకు శుచిసూత్రముల నవలంబించుటకుగాని కావలసినది కొత్తఖర్చుగాక కొంత శ్రద్ధమాత్రమే అను విషయమును స్త్రీల మనస్సున బట్టింపవలయును. అధికాధికముగ నేటి శిశుమరణముల సంఖ్య తగ్గించుటకు తల్లికి ఇట్టి వికాసము కల్గించుట యొకముఖ్యసాధనము.

మఱియొక ముఖ్యసాధనము ప్రజలలో విద్యను వ్యాపింపజేయుట. విద్యావంతములైన సంఘములలో శిశుమరణములు మిక్కిలి తక్కువగానున్నవి. క్రిందిలెక్కల నొక తూరి తిలకింపుడు: హిందూదేశమునందలి ప్రత్యేకసంఘములందు మహమ్మదీయులలో నూటికి ఇరువది ముగ్గురు చదువుకొనినవారున్నారు. వారిలో వేయింటికి 1919-వ సంవత్సరమున ముప్పది ఒక్కరును, 1925-వ సంవత్సరమున నలుబది యొక్కరును చనిపోయినారు. హిందువులలో నూటికి ముప్పదిఇద్దఱు చదువుకొనినవారున్నారు. వారిలో వేయింటికి 1919-వ సంవత్సరమున ఇరువదియెనమండుగురును, 1925-వ సంవత్సరమున ముప్పదిఒక్కరును చనిపోయినారు. ఆంగ్లోయిండియనులు, ఐరోపాదేశీయులు వీరిలో నూటికి ఎనుబదిమంది చదువుకొనినవారున్నారు. వారిలో వేయింటికి 1919-వ సంవత్సరమున పదునేడుగురును, 1925-వ సంవత్సరమున పదునేనుగురును చనిపోయినారు. తేలిక సారాంశమేమి? విద్యావంతములగు ఆంగ్లోయిండియను, ఐరోపాదేశీయులలో సగటుమరణములసంఖ్య క్రమముగా తగ్గుచుండగా విద్యావ్యాప్తిలో వెనుకబడియున్న హిందూమహమ్మదీయసంఘములలో సగటుమరణముల సంఖ్య క్రమముగా హెచ్చుచున్నది. మరణములసంఖ్య తగ్గించుటకు విద్యావ్యాప్తియొక అమోఘసాధనమని సునిశ్చితమగుచున్నది. కావుననే బుద్ధిమద్ద్రగేసరుడు గో క్లేమహాశయుడు నిర్బంధప్రాథమికవిద్యావ్యాప్తికొరకు నిద్ర, తిండి యెఱుగక ప్రాకులాడినాడు.

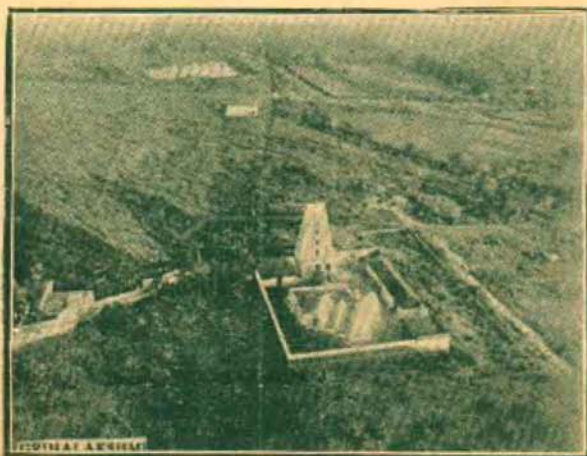
ప్రజాక్షేమమునకు శ్రీరామరక్షలనడగిన స్థానికసంస్థలు ఈ విషయమై మిక్కిలి శ్రద్ధ చూపవలసియున్నది. ప్రసూతిరోగముల ఆనుపాను లెఱుంగుటలో అనుభవముగల మంత్రసాని, మాజుక్కులాంతరు సహాయమున శుచిసూత్రములను స్త్రీలకు బోధించు ఒక ఉపన్యాసకురాలు, ప్రజల కనురెప్పలను విప్పగల విద్యాలయము హిందూదేశమునందలి ప్రతికుగ్రామమునందును ఉండవలయును. ఏనాడీమూడును మన గ్రామములకు లభ్యమగునో ఆనాటినుండియు హైందవశిశువులకు మరణగండములు తగ్గిపోవును. అప్పుడు భారత మాత శిశుసంపదవిషయమున తోడిదేశములతో తులనాగూచు తిరుగగలదు. అట్టి శుభ సమయముయొక్క ఆగమనము అచిరకాలముననే కలుగుగాక!

శ్రీ హరి

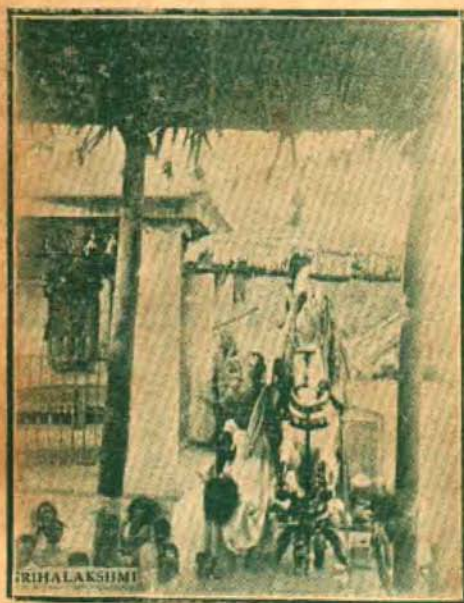

డా. ల. చ. ం. ము. లు

శ్రీతెలప్రోలురాణీవారుతీసినఛాయాచిత్రములు

(ఆకిరిపల్లి) శ్రీ శోభనాచలపతిదేవాలయము
(పెద్దగట్టుపైనుండి ఎత్తినది)

(ఆకిరిపల్లి) శ్రీ శోభనాచలపతి
అశ్వవాహనముపై వేంచేయుట

(ఆకిరిపల్లి) శ్రీ శోభనా
చలపతిరథము

రాణివాసమున స్త్రీల స్వేచ్ఛ

శ్రీమతి దివాకర్ల మాణిక్యంబగారు

ప్రాచీనభారతవర్షమున రాణివాసపు స్త్రీలకెట్టి స్వాతంత్ర్యమును లేదని కొందఱు సంఘ సంస్కరణాభిలాషులు చెప్పుచుండుట సత్యమునకు దూరమైయున్నది. మనయిండ్లలో నేడు స్త్రీలకుగల స్వేచ్ఛ కేవలపాశ్చాత్యసంఘధర్మములను బట్టి ప్రచారమునకు వచ్చినదికాదు.

ప్రాచీనధర్మవేత్త లందఱును స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్య మీయరాదని శాసించినట్లు సరియైన తత్త్వమును తెలిసికొనకుండ ఇప్పటి సంఘసంస్కారు లనుట మిక్కిలి శోచనీయముగ నున్నది. వారు చర్చితచర్చణముగ 'సస్త్రీ స్వాతంత్ర్య మ్నాతి' అను మనుధర్మకారుని వాక్యమునే మూలసూత్రముగ నుగ్గడించుట అప్పటి స్త్రీల సంఘస్థితిని తెలిసికొనక చెప్పినమాటయై యున్నది.

ప్రాచీనకాలమున సంతకపురమునందలి స్త్రీలు పురుషులతో మిక్కిలి కలసి మెలసి సంచరించెడివారనియు, పురుషులు అప్పటి స్త్రీలను ఈనడుమ వచ్చిన 'ఘోషా' పద్ధతి యందువలె కారాగృహములనుంచినట్లు నిర్బంధవిధానముల నుంచలేదనియు నిశ్చయించుటకు ప్రబలాధారములున్నవి. అందొక్కదానిని మాత్రమే యాదిగువఁ జేర్కొనుచున్నాను.

పదునొకండవశతాబ్దమున సోమదేవునిచే రచింపఁబడిన కథాసరిత్సాగరమును గ్రంథమునందు స్త్రీలను ఇండ్లలోపెట్టి తాళమువేసి పరపురుషుల కంటబడకుండ చేయు పద్ధతుల నేవగించుకొనుచుఁ జెప్పబడిన ప్రసంగమొకటియున్నది. ఒకప్పుడు సరవాహనదత్త చక్రవర్తి తనభార్యయగు రత్నప్రభాదేవితో సంతకపురమునందుండగా సతని మిత్రులగు గోముఖాదిసచివ్పక్షములతనిని చూడవచ్చిరి. అప్పుడు ద్వారమున కావలియున్నస్త్రీ వారిని కొంతయడ్డు పెట్టఁబోగా దేవియగురత్నప్రభ యామెను నివారించి "ద్వారమిక నెల్లప్పుడు తెలువఁబడియే యుండవలెను. ఆర్యపుత్రునిస్నేహితులు ఇందుప్రవేశించుటకు ఆటంకముండరాదు." అని భర్తవైపుతిరిగి ఇట్లుచెప్పెను.

“ఆర్యపుత్రా! ప్రసంగవశమున వచ్చినది కనుక నేను చెప్పుచున్నదానిని వినుము. నీతియే స్త్రీలను రక్షించునదికాని ఇట్టి నిబంధనలుకావు. శీలమే కులస్త్రీలను ఉత్తమ మార్గమున కాపాడవలెనుకాని వట్టి యీర్ష్యయు మోహమునుకావు. చపలచిత్తయైన స్త్రీని దైవమైనను చెడిపోకుండ రక్షింపజాలడు. మహోద్వేగమున బోవు నదినికాని, నారీమణినికాని యెవ్వడును నిలుపజాలడు”. ఇట్లు చెప్పి యీవిషయమై తేటపడునట్లుగా కథను చెప్పి తనమహిమనానాసమునిట్లు పూర్తిచేసెను.

“కావున స్త్రీల రక్షింప నెవ్వరును సమర్థులుకారు. కులమువతులెప్పుడును నిజసత్త్వ పాశబద్ధమువలననే విశుద్ధవర్తనలయ్యెదరు. ఈర్ష్యావశులై పురుషులు వారిని నిర్బంధించుట దుఃఖమునకు మూలమగుచున్నది. అట్టి నిబంధములనున్న యువతులు అవ్వలి ప్రపంచ మనిన మిక్కిలి యాత్మక్యమునుజూప సంసిద్ధులై యుందురు. ”

విదుషీమణుల యువయోగార్థము పై కథాభాగమునకు సంబంధించిన మూలము నందలి వాక్యములను క్రింద ఎత్తి చూపుచున్నాను.

రత్న ప్రభ

ద్వారమేషం నరోద్ధవ్య మిహ ప్రవేశతాంపునః

* * * * *

ఆర్యపుత్ర! ప్రసంగేణ వదామి తవ త చ్ఛ్రుణు
నీతి మాత్రమహం మన్యే స్త్రీణాం రక్షానియన్త్రణమ్
ఈర్ష్యా కృతోద్భవా మోహంకార్యంతేన న కించన
మహర్తరేణ రక్ష్యస్తే శీలేనైవ కులస్త్రీయః
థాతాపీ నప్రభుః ప్రాయశ్చపలానాంతు రక్షణే
మత్తానదీన వారీన నియంతం శేన పార్శ్వతేః

* * * * *

ఇతి జగతి సరక్షీతుం సమర్థః క్వచిదపి కశ్చిదపి ప్రసహ్యనారీమ్
అవతీతు సతతం విశుద్ధ ఏకః కులయువతీం నిజసత్త్వపాశ బద్ధః
ఎవంచ ఈర్ష్యానామ దుఃఖైక హేతుర్దోషః పుంసాంద్వేషదాయీ పరమామ్
యోఽయం మా భూద్రక్షణో యాంగనానా మత్వేత్సుక్యం ప్రత్యుతాసాం కరోతి.

—ఇతి కథా సరిత్యగరః—రత్నప్రభాలక్ష్మకః.

ఇంచుమించు వేయేండ్లక్రితముగల పరిస్థితులను జూచి చెప్పిన సోమదేవుని పైవాక్యము లిప్పటికాలమునందలి స్త్రీలయెడగూడ చక్కగా సరిపోవునని పురుషులు గ్రహించుట సంఘమునకు మిక్కిలి శ్రేయస్కరము.

అర్పణ

ఇందుకూరి సత్యనారాయణరాజుగారు

అదియుద్ధసమయం. పగలుకూడా వీధుల్లో జనప్రచారంలేదు. తలుపులు బిడాయిచుకొని యిళ్లల్లో కూర్చుండేవారు ప్రజలు. ఊరంతా కళకాంతులులేక వెలవెలజోతూ వుంది. ఎప్పుడు శత్రువులు మీదవచ్చిపడతారో అనేభయమే ప్రతీవాళ్లకీ. ఏడ్చేప్పిల్లల్ని “యిదిగో పటాలంవస్తోంది. నోరుమూయ్” అని ఝడిపించేవాళ్లు తలులు.

రాత్రి సుమారు పదిగంటలవుతుంది. తలుపు ఘడియవేసుకొని లోపల చిట్టిని ఉయ్యాలలోపండుకోపెట్టి జోలపాటలు నెమ్మదిగా పాడుతూ ఊపుతోంది సరసమ్మ. చిన్నమరది కాబోలు మడతమంచంమీద హాయిగా నిద్రపోతున్నాడు. హఠాత్తుగా వీధిలో తలుపుకొట్టిన చప్పుడు అయింది. పాపం ఆమె ఉలిక్కిపడింది. “ఎవరు చెప్పాయిట్లాంటి వేళ తలుపుకొట్టింది” అని అనుకొంది. మళ్లీ చప్పుడు అధికమయింది. “తలుపుతీయకపోతే బద్దలు కొట్టుకొని ప్రవేశిస్తాము” అనేమాటలు గంభీరంగా వినిపించేయి. తత్తరపాటుతో పరుగెత్తుకువెళ్లి తలుపుతీసింది. తలుపుతీయంగానే పటాలం గబగబా లోపలకు ప్రవేశించింది. వాళ్లను చూడడంతోపే ఆమెకు గుండెలు ఝల్లుమన్నాయి. నోట్లించి మాటరాలేదు. నిశ్చేష్టితురాలైంది. అసహాయ. ఏంచేస్తుంది పాపం? యింట్లో మగవాళ్లులేరు. భర్త పటాలంలోజేరి స్వాతంత్ర్యసమరంలోకి పోయాడు. అయినా ధైర్యం చిక్కబట్టి అట్లాగే నిలబడిపోయింది. “దాహం” అని అరచేరు. తుండుడుకు చెందిన హృదయాన్ని గట్టిపరుచుకుంటూ, కంగారుగా, వంటయింట్లోకి జొరబడి మంచినీళ్లుతెచ్చి కంపిస్తూఉన్న కరాలతో అందిచ్చింది పానీయం వాళ్లకు. “రెండుగంటల క్రిందట మీపటాలం యిలా వెల్లిందట. యెచ్చటికి పోయిందో చెప్పగలవా?” అని ప్రశ్నించేడు సేనాని ఆమెను.

తెల్లజోయిందామె అమాటలు వినడంతోఁ. కత్తివేటుకన్నా నెత్తురు చుక్కలేదు మొహంలో. ఆవిడకు తెలుసుసైన్యం యెట్లావెల్లిందో. తనప్రియుడూ, యింకా దేశస్వాతంత్ర్యంకోసం ప్రాణాలని సమర్పించటానికి ఉద్యుక్తులైన యువకులూ ఉన్నారు ఆపటాలంలో. వారు యేమార్గంగానూ వెళ్లారోచెప్పి వీళ్లువాళ్లమీదపడి కట్టజోయే

స్వాతంత్ర్యసాధాన్ని కూలదోస్తారనీ ఆమె తెలుసుకొంది. “నాలాంటివాళ్ల నా అడగటం మూసైనాన్నిగూర్చి?” అని అంది యెట్టకేలకు.

“అవును. నీకు తెలుసును కాబట్టి అడుగుతున్నాము.”

“మావాళ్లకు హానికలిగించేవిషయం మీకెట్లా చెప్తాననుకొన్నారు.” అంది సరసమ్మ జంకూకొంకూలేకుండా.

“అలాగా! నీచేత బలవంతంగానైన చెప్పిస్తామాడు.” అని దబాయించేడు సేనాని.

“నేను అబలను. అబలలతో ఢీకొనే వీరులా మీరు?”

కొంచెం కోపంవచ్చింది సేనానికి—

“చెప్తావా? చెప్పవా? నీ అవస్థయేమవుతుందో ఊహించుకో! ఖాన్! గుఱిచూడు. అబద్ధం వచించేవంటే నిన్ను పేల్చేస్తాము.”

భయకంపిత అయింది ఆమె. మెరపువలె ఆలోచనలు మానసికాంబరాస మెరసి పోయాయి. తాను ద్రోహంచేస్తే దేశపుస్థితి తలపోసింది. తన నాథునిసంగతి, స్వాతంత్ర్యానికై తమ రక్తంతో దేశమాత సాదాప్రత్యక్షన చేయటానికి ఉంకించుకొన్న యితర యువకుల సంగతి జ్ఞాపకంవచ్చింది ఆమెకు. ప్రాణము బుద్బుదప్రాయమని ఆమె చింతించింది. నిమిలితనేత్రయై కొంచెంసేపు అక్కడ, అట్లే నిలబడిపోయింది. కొంతసేపటికి ఆవేశ పూరితయై కనులువిప్పింది.

“తుపాకులు బారుపెట్టి ఉన్నాయి. నేను మళ్లీ ఆజ్ఞాపిస్తున్నా? నిజంచెప్ప.”

జవాబులేదు.

“ఆఖరుసారి; మాట్లాడు?”

నిశ్శబ్దం.

అట్లా ఆమె కొయ్యలా నిలబడిపోయింది.

“ఛా” మృని శబ్దించింది.....

భూదేవి ఆనందపారవశ్యంతో సాధ్వి, వీరవనిత, త్యాగస్వరూపిణి అయిన ఆమె భౌతిక దేహాన్ని కాగలించుకొంది.

శారదలేఖలు

సౌభాగ్యవతియగు కల్పలతకు:—

నచ్చెలీ!

అవును నేనుగూడ నదియే విషయమై యోచింపుచున్నాను. విచారించిచూడ ఈ పెండ్లిండ్రద్దఱుచట్టము నామోదించుటలో నామోదింపకుండుటలోగూడ యిబ్బందులే కనుపడుచున్నవి. ఇది శారదాచట్టమువలె సులభముగా నామోదింప దగినదికాదు. దీని నామోదించితిమా భారతమహిళల నిరుపమానశీలముచే నముపార్జితమైన జగద్వందిత క్షేత్రికి కళంక మొదవెడు పరిస్థితు లేర్పడవచ్చును. మఱియు అవమానము, క్లేశము, చింత, మున్నగు కష్టములకు స్త్రీ గుఱికావలసివచ్చును. కాదంటిమా? నిష్టేతుకముగా భర్తృపరిత్యాగినులైన స్త్రీల దుర్గతికి తరణోపాయము దోచకున్నది. కాన ఈ విడు కులచట్ట మొకవంక స్త్రీలకు ఆత్మహత్యాకరముగను నొకవంక ప్రాణదానకరముగను కనుపించు చున్నది. దీని నింకను నిదానించి విచారించ నగును.

ఒక రొక మంచి పనిని చేయుచున్నచో వారితో సరిదూగుటకు మనము యత్నించుట తప్పగాదు. కాని చెడుగునకు గూడ పోటీబడుట యుక్తమనిపించుకొనునా? పురుషులు భార్యను పరిత్యజించుటయనుచితకృత్యమని మనమిప్పుడు భావింపుచున్నాము. భావనమేగాదు. అందులకు వారిని కఠినముగా నిందింపుచున్నాము. వారిసట్లు మనము దూషింపుచు మనముగూడ నదియేపని కవకాశమును గోరుట సమంజసమగునా?

కల్పలతా! దాంపత్యముయొక్క పరమార్థము మహాత్కృష్టమైనది. దాని యొక్క లక్ష్యము కేవలము భోగలాలసతగాదు. కాన దాంపత్యధర్మమును కేవలము భౌతికదృష్టితోఁజూచి విషయతృప్తియే పరమావధిగానెంచి పెండ్లిపై పెండ్లిగోరుట ప్రశస్తమగు యోచనకాదు.

ఒక పార్శ్వమునకు వ్యాధిసోకినచో దానిని నివారించుటకు రెండవమార్గమునకు గూడ నా వ్యాధిని ప్రాకించుట వ్యాధి నివారణకు మార్గముగాదు. ఒకవంక పురుషుఁ డొనరింపుచున్న దారాపరిత్యాగము అనుచితము నక్రమము సంఘువిచ్ఛిత్తికి కారణము పాపభూయిష్టమునై హిందూసంఘసౌప్తవమునకెనలేని యవకృతిగావింపుచున్నది. నేడు స్త్రీలకుగూడ నట్టియవకాశ మొసగినచో నాలోపము నివారణమగునని భావింపరాదు. బహుశా యిబ్బందిచుగును.

మానవజన్మ మెప్పుడును లోపరహితముగాదు. ఎంతమంచివారియందును నేదియో యొక లోపముండితీరును. అట్టిచో నెంతయన్యోన్యానురాగముగల సతీపతులయందైనను నెప్పుడోయొకప్పు డేదియోయొకప్పు డభిప్రాయ భేదములు గలిగి తీరును. అంతమాత్రమునకే ఆడుది మగనిని, మగవాడు పెండ్లమును మార్పుకొనుచో నిక నాసంసారములో సారస్యమేమున్నది? ఒకవేళ వాదసౌకర్యార్థమై విడాకులు పుచ్చుకొందురేయనుకొందము? అట్లులైనను వీరి కష్టము నివారణగాదు. ఏలనందువా మరల క్రొత్తగా కట్టుకొన్న ఆలు మగలలో మాత్రము పొరపొచ్చెములు పుట్టవని కంట్రాక్టేమున్నది? కాన కల్పలతా! ఇట్టి గంగాశంతనులసమయములతో దాంపత్యజీవనము నిర్విఘ్నముగా చెల్లదు. తమదాంపత్య జీవితమును సుఖమయముగాను, ఒడిదుడుకులు లేకుండునట్లును జరుపుకొనదలంచుచో స్త్రీపురుషు లిరువురు పరస్పరవిశ్వాసప్రేమలుగలిగి సౌహార్ద్రముతో నొకరిలోపముల నొకరు సైరణతో సవరించుకొని జీవితమును సదుపుకొనుటయే యుత్తమమార్గము. మఱియు విడాకులచట్టముచే మన సంఘము నెదుర్కొనబోవు మఱియొక కష్టముగూడ అపుడాలోచనీయము. మన దేశమున స్త్రీలకు సవతిబిడ్డల యెడగల యీర్ష్య సామాన్యమైనదిగాదు. ఇందువలన బాలబాలికలు పడుచున్న యిడుమలును సామాన్యమైనవిగావు. సవతిబిడ్డలను చూచి సహింపలేక స్త్రీలు కొందఱు విషప్రయోగాదిదుష్కృత్యములకు గూడ వెనుదీయకుండుట మన మనేకసమయములలో వినుచున్నాము. నేను విడాకుల చట్టము నామోదించినచో బిడ్డలకు సవతిత్వండులుగూడ వచ్చెదరు. ఒక పురుషుని యందు పాజ్జలకులోబడియున్న స్త్రీయొక్క మాత్సర్యమే సవతిబిడ్డలయెడ నధికతమమైయుండగా స్వతంత్రుడగు మగవాడు సవతినంతానము నెడల నింతకంటె నీర్హ్యభువగుటకు సవ కాళము గలదుగదా. కావున విడాకులచట్టముచే బిడ్డల సుఖస్థితి కష్టభూయిష్టమగును. మఱి ఆలుమగల సంసారమోనూతి ఒప్పు బిడ్డ చందమున నెప్పటి కప్పుడు ప్రమాదకరమై యుండును. ఇక నట్టి సంసారములో స్థాయియెక్కడ? సుఖమేది? ప్రేమ కవకాళ మెచ్చట? అన్నియు మృగ్యము. గట్టిగ మాట్లాడిన భార్యలేచిపోవునేమో ననెడిభయము మగవానికిని మగడులేచిపోవునేమో ననెడి భయమాడుదానికిని కలుగుచుండ నిట్టి పిఱికి శసపు కాపురమెన్నాళ్లుసాగును. ఇట్టి దంపతులు యేమాత్రపు సౌఖ్యమనుభవించుదురు. కాన విడాకులచట్టముచే హైందవ సంసారములకు విపరీతపరిస్థితి యేర్పడుట ఒకవిధముగా యోచింప నిక్కువమనలేదలంపు గలుగుచున్నది. కాని మిత్రమా! నేనిట్లువ్రాయుటచేత తన కత్తి కెదురుకత్తిలేక భార్యయెడ నిరంకుశముగను నిర్దాక్షిణ్యముగను ప్రవర్తించెడి పురుషుల చెయిదములను నేను గుర్తింపలేదనిగాని, సమర్థించుచున్నాననిగాని భావింప

కుము. తోటకూరలోని పుగుగువలె స్త్రీ బహునీచముగా పురుషులచే విసరివేయబడు చున్నదని నాకు తెలియకపోలేదు. ఇందువలన మన స్త్రీలలో పెక్కురు ఆజన్మ దుఃఖముతో కుమిలిపోవుచున్నారనియు నేనెఱుగుదును. ఈవిషయము ప్రస్తావించునపుడు మన బంధుమిత్రులలోని స్త్రీలలో భర్తచే పరిత్యజింపబడినవారి నిర్వికారాకృతి నా మనోవిధిని పొడకట్టుచున్నది. ఆ అభాగిను లెట్టి యపరాధముచేసినవారునుకారు. వారి తలిదండ్రులు పుష్కలముగా ధన మీయజాలక పోవుటయో, వారు రూపవతులుకాక పోవుటయో, వారు విద్యాభిరతిగలవారుగుటయో, వంధ్యులగుటయో, రోగగ్రస్తలగుటయో ఇవియే వారిని పరిత్యజించుటకు కారణములు. ఇందువారు గావించిన నేరమేమియులేదు. అయినను వారు నిరాశ్రితముగా భర్తలచే విడనాడబడి జీవచ్ఛవములవలె పుట్టినింట బడియున్నారు. నిజముగా నిట్టి క్రూరకర్మము తలంచినప్పుడు డైవోర్సుచట్టము నిప్పటి కిప్పుడు పుట్టిన బాగుండుననినంత మనస్సు భగ్గురుమనును. కాని మన ఆర్యసాంప్రదాయ ధర్మమునుబట్టియు, కటుంబజీవితముయొక్క శాంతి నాశించియు, సంతానమునకు కలుగ జోయెడి యుష్కద్రవము నాలోచించియు నించుక వెనుక ముందులరయుట యవసరమగు చున్నది. కాన ప్రత్యేక పరిస్థితులలో అనగా బాలికగర్భాదానము కానట్టిదియు లేదా సంతానము లేనట్టిదియునై యుండి భర్త మండుడు, పిచ్చివాడు, కుష్టురోగి, దేశాంతరగతుడు నైనచో నట్టి బాలికకు పునర్వివాహ మొనర్పవగును. ఇదియే యాజ్ఞ పల్క్యస్మృతియందుదాహరితమైన ధర్మసూత్రము. ఇట్టి స్థితియందే స్త్రీకి పునర్వివా హార్హత నొసంగవగునని నాయుభిప్రాయము. దీని కొప్పుదేని జీవకళత్రునకు వివాహాధి కారము శాసనరీత్యా నిషేధింపబడనలెను; కాని యెట్టి మనహాయింపులులేక విడాకుల చట్టము నామోదించుట మాత్రము ఉచితమార్గము కాదు. నేనిట్లు వ్రాయుటచే విడాకులచట్టము వచ్చినంతమాత్రముననే దంపతులెల్లరు కుప్పలు తిప్పలుగా తెంపి ముడులు పెట్టుకొందురా, ఏమి నీ పిచ్చియాహాయని నీవు నవ్వెదవేమో. కాదు. కాదు. అట్టి విషయనీతి భారతదేశమున కింతలోరాదు. కాని త్రికరణములయందు వాక్స్త్రియల కంటె మనస్సునకే ప్రాధాన్య మెక్కువగదా. ఆమోదము మానసికకార్యము. ఇందే మన సదనద్వివేకము వెల్లడికావలెను. నేడు భారతస్త్రీలు డైవోర్సుచట్టము నామోదించి నారనినచో ఆచరింపకపోయినను నామోదించినట్లే గదా? అందువలననే, భూతకాలమును పరిశీలించుము. భవిష్యము నాలోచించుము. వర్తమానము గుర్తింపుమని నిన్ను హెచ్చరించుట.

వీ డా కు ల చ ట్ట ము

౧౪

శ్రీ మ తి వి. జ్ఞా నాం బ గారు

శ్లో॥ భర్తృ భ్రాతృపితృజ్ఞాతి శ్వశ్రూశ్వ తురదేవరైః
బంధు భిశ్చస్త్రీయః పూజ్యా భూభద్రాచాధృత నాశనైః.

—యజ్ఞవల్క్యస్మృతి

స్త్రీలు భర్తల చేతను బంధువుల చేతను పూజింపబడదగిన వారని స్మృతులు సహస్రముఖములతో కానించుచున్నను ప్రస్తుతము వారు బానిసలకంటె హిసముగాఁ జూడఁబడుచు సకలవిధముల హింసింపఁ బడుచున్నారు. భర్తలయొక్క స్వలాభాపేక్షచే వారు తమ పవిత్రస్థానములఁగోల్పోయి నిర్జీవశిథిల శిలావిగ్రహములవలె అణచి పెట్టఁబడిన రబ్బరు బంతులవలె పూజాపునస్కారములు లేక స్వాతంత్ర్య విహీనలై కృశించిపోవుచున్నారు. వేయేల? త్రాగుబోతులును పరధనదారాసక్తులును మానవ రూపదానివులునుఅయిన భర్తృనామధారుల కశోరదారుణహాస్యములందుబడి ప్రతిసంవత్సరమును వందల కోలది వారీమత్తులు విమోచనముగాఁ దమప్రాణములఁగోల్పోవుచున్నారు. స్త్రీల నిట్టి భయంకర పరిస్థితులనుండి విముక్తలఁ గావించుటకు వివాహవిహేతున కాసనముకంటె ప్రబలసాధన మింకొకటి లేదని నాయగ్నిపాయముకాని యీశాసన మా చరణలోనికి వచ్చిన యెడల స్త్రీలు స్వైరీలులయ్యెదరని కొందరు వాదించురు. అది కేవలము భ్రమగాని ప్రమగాదు. స్వైరీలును నీతినియముముఖుఁ గాని సాంఘికధర్మములకుఁగాని రాజకాసనములకుఁగాని కట్టువడి యుండఁ జాలరు. స్వైరీలు లెప్పటికిని స్వైరీలులే. పతి వ్రతలట్లు గాదు, వారికిఁ బతియే గతి. వారు నిరంతరము

శ్లో॥ అశీలః కామవృత్తోవా గుణైర్వా పరివర్జితః
నస్త్రీయాః పరివర్త్యస్యై తృతతందై నవత్పతిః—

అను మంత్రిమును జపించుచునే యుండురు. అట్లులైనచో నికఁజట్ట మెందులకనియెదరేమో? గంపెడు నీల్లులున్నను ద్వితీయ వివాహమునువిచ్చూరు భర్తలను— తప్పు లేకున్నను దండించు భర్తలను— త్రాగుబోతులై జూడరులై వేశ్యాదాసులై సంసారనిర్వహణముం దనమసర్థులై యున్న భర్తలను భయ పెట్టి సక్రమపథగాముఁ గావించి మానవసంఘముందు తామకూడా స్వతంత్రవ్యక్తుల మనిపించు కొనుటకు మాత్రమే స్త్రీ రీవట్టమును వాంఛించుచున్నారు. తప్పేమి?

౧౫

శ్రీ మ తి భ ర్తృ వ ర ము ల స్త్రీ దే వ మ్మ గారు

ఇంచైన దానిని ఆశించుటకునూ కంపైన దానిని నిరశించుటకునూ ప్రాణులకు సర్వసామాన్యమైన పుట్టుకతో కలిగిన హక్కులు. ఇట్టి సర్వసామాన్యమైన హక్కులకు హద్దు లేర్పరించుటయే సమాజహితము. ఇదియే చట్టములనియూ, నియమములనియూ అనబడును. వివాహానియమునకూడా ఇట్టి హద్దులలో చేసెదదయే. అయినప్పటికిని పురుషులు మాత్రము కేవల స్వార్థపరుడై ఈహద్దులను ఆతిక్రమించి ముందునకు సాగిపోవుచున్నాడు. దీనివలన స్త్రీలపైతెతము పుట్టుకతో కలిగిన హక్కులు పోవుటయే కాక హద్దులు మాత్రము యెక్కువగు చున్నవి. సమానభాగస్థులయందు ఒకడు స్వార్థపరుడైన రెండవవానికి స్థలసంకోచము కల్గినట్లున్నది. హద్దులనుమీరి హక్కులనుమాత్రము అనుభవింపుచున్నట్టి పురుషులను మాత్రము ఈ చట్టము విపరీతముగా తోచవచ్చును. రెండవది ఈచట్టమువలన స్త్రీలకుకూడా పుట్టుకతో వచ్చిన హక్కులు సమానములని తెలియవగును. కనుక న్యాయబుద్ధికి చూడ ఈ విడాకుల చట్టము కేవలము సంఘహితమునకై నియమింపవలెననుటయిం దేలాటి సంశయము కలుగదు.

వివాహమునది ధర్మాత్థ కామమోక్షములకు గాను. ఇట్టి ఘనమైన కార్యభారమును వహించుటకు శ్రీపురుషులు సమాన ప్రేమ బుద్ధి బలములు గలవారలై, తగ్గ మట్టున సమానవయస్కులునూ అయివుండ వలయును. అట్లు కాక నష్ట, పాండు, త్వయ, మొదలగు ప్రార వ్యాఘ్రము గలవాఁకినీ, మరియొ

శ్రీమతి ధ. లక్ష్మీదేవమ్మగారు

ఈ చట్టమువలన పాతివ్రత్యముకేలాఁచి ధంగమునూకలుగదు. నిజమైన పాతివ్రత్యము మనస్సు ననుసరించి యున్నది. అట్టిచో కల్మషరహితమైన ఏకమనస్కులగు శ్రీలయొక్క శీలమును ధంగపరచుటకు ఇట్టిచట్టములకు సాధ్యమా? కాదు. కనుక విడాకులచట్టమును అనన్యము ఆదరింపవలయును.

ఇవై మానమున మఱికొందఱు మహానీయురాండ్రు అభిప్రాయముల వెలువరింతుము.

—సంపాదకుడు.

యెందులకును తరము కాని అంగహీనులకును, బలహీనులకునూ, కేవలము ద్రవ్యవ్యాసకులొంగిన తలదండ్రులుకొందరు తమ చిన్న బిడ్డల నిచ్చి పెండ్లి చేసి తాముగడ్డనెక్కుచున్నారు. ఏలాటి పురుషుడైననూ సరే వానితో పిల్లలకు పుష్కటించిన కన్నెచేర జాయనట మగ వారికి ఇట్టి చేరలు లేవు. ఇట్లమైన పెండ్లి చేసుకొన వచ్చును. లేకున్న లేదు. నిదానించి అయిననూ సరే, యెండ్లుగడచి వ్యర్థుడైననూ సరే, అడ పిల్లకు మాత్రము ఇట్టి హక్కులు లేవు. ఇట్టి బలవంత వివాహములకు లాభదీన బాలికలను పై వివరింప బడిన ఘన తర ధర్మాత్థ కామ మోక్షములగు వివాహ నియమములను సాధించునన విద్యాగంధ మెరుగని ఈ పసి బాలికలకు సాధ్యమా? ఇట్టి మగలను విడిచివేయవలయు. ఆదరించుటకు ఆసాధ్యము. అన్ని టనుసమానమైన యెద్దులను కట్టిన కాడిని మోయును గాని, ఒకటి బలహీనమైన యెద్దల కార్యము నుంటుబడి సఫలమగుటకు మారు విధాలమగును. అట్టి జతను విడ దీయుటయే ఉత్తమము.

నారీ మంగళము

విద్యాన సూరి గుచ్చి కృష్ణమూర్తి గారు

ప్రాచీన భారతదేశమున స్త్రీకి విద్యాభ్యయమున సాధికారముగలదు. మధ్య

యుగమునఁ బరాధీనతాసంగమువల్ల నారీజాతి కవనతయు, అధఃపతనము నారంభమైనది. ఈవిధముగ నాటినుండియు భారతనారి సామాజికతోరశాసనమువల్లను శిక్షాభావమువల్లను, గ్రమక్రమముగ కుసంస్కారపూర్ణమైన యాపదలందుబడి ఘోర దురవస్థల పాలగుచున్నది.

జగము పరివర్తనశీలము. కాలముగడువఁగా గడువఁగా వర్తమాన యుగమున నారీజాతియందుఁ గలిగిన జాగరణతరంగములవల్ల మాహృదయమున సంతోషచలనము గలిగినది. ఇతర దేశములనుబట్టి చూడ మన దేశమున నారీశిక్షయాశానురూపముగ లేదు. విద్యార్థిను లనేకు లొకవత్సరకాలము మాత్రము విద్యాభ్యాస మొనర్చి విద్యాలయమును విడుచు చున్నారు.

స్త్రీ శిక్షా మార్గమున ననేక బాధలు.

౧. గతానుగతికతః—ఏమార్గము నెవరుత్రొక్కిన సదే యందఱు త్రొక్కుట. సూక్ష్మవిషయపరిశీలన మనావశ్యకము.

౨. అవరోధప్రధః—దీనిచే స్త్రీ లుచ్చశిక్ష నందుటకవకాశములేదు.

౩. బాల్యవివాహములు:—అల్పవయసునందే వివాహములు చేయుటచేత ననేకులు విద్యను మానుట సంభవించుచున్న విషయమందతెలింగినదె.

౪. స్వాస్థ్యాభావము:—

ఏనారీసమితియుఁబైనఁజెప్పిన నాల్గు ప్రతిబంధకములవిషయమై యుపేక్ష చేయుటకు శక్తిగలిగియుండలేదు. విశేషించి వంగ దేశనివాసికి సాధారణముగనుండు స్వాస్థ్యావస్థ యెవరికి నవిదితమైయుండదు. మలేరియా, కలరా, ఇన్ ఫ్లుయెంజా, యక్షు, మొదలగు నానాప్రకారనృశంసరోగము లీసుజల, సుఫల, సస్యశ్యామల యైన మాతృభూమి యందుఁ బరిణతమైయున్నవి.

శిశువు జన్మించినదాది మృత్యుముఖమున ననేకపర్యాయములు పడుచుండును. ఇట్టి విపరీతమరణము లజ్ఞానమువల్లనే సంభవించును. దారిద్ర్యదూషితమైనపుడును, అనియమితఖాద్యవస్తువులవల్లను, అశిక్షితయగు లేక అపరిష్కారయగు ధాత్రీసాహాయ్యమువల్లను, సూతికాగారమున నానాప్రకారకుసంస్కారజనితమర్వవస్థవల్లను, బహుప్రసవములవల్లను, బాల్యవివాహములను విషఫలమువల్లను ఇట్టి సకలవిధామంగళ కార్యసహాయమువల్ల మన దేశమున మరణసంఖ్య యభివృద్ధియగుచున్నది. నారీజాతికి స్వాస్థ్యరక్షానియమ మవిదితమై యుండుటచేతనే దైనందినము మనయొక్క ఈజాతిక్షుద్ర

కాయము గలదిగనుక్కిఁగ్రాసాయము గలదిగను, దుర్బలము స్త్రీలము గలదిగనునగుచున్నది.

ఈ సకలామంగళము లిట్లుండ నుపరి మనలను దర్శింపము నిష్పీడన మొనరించుచున్నది. ప్రపంచమున నితరదేశముల దృష్ట్యా మనదేశమున దారిద్ర్యమెంత యెక్కువ యనువిషయకథనముచే నిపుడు సమయనష్టము గావింపఁజాలము. ఉపయుక్తాహారచికిత్సా భావములవల్ల నెన్నివందల శిశువులో యకాలమృత్యువు వాతఁబడుట చూచుచున్నాము. ఎంతమంది స్త్రీలకో స్వాస్థ్యభంగము గలుగుచున్నది. ఎన్నియో సంసారములు రోగాంధకారమునఁ బడుచున్నవి.

వర్తమానయుగమున మనము మహిళాశిక్షోన్నతికి, స్వాస్థ్యోన్నతికి యత్నింపవలెను. కార్యక్షేత్రము విస్తీర్ణమైనదిగాని కార్మికసంఖ్య యత్యల్పము. తథాపి ప్రకృతోద్యమము చేష్టాసహితమైన కార్యమునందు ప్రవృత్తమై నిరుత్సాహమునందఁజాలదు. జాతీయ శిక్ష కున్నది గల్పించుటకు నాఁజాతి యెక్కువసహాయకారికాఁగలదు. మన నిరక్షరలైన, అశిక్షితలైన స్త్రీలకు శిక్షాదానము చేయవలయును. ఎవరినిగాని యస్పృశ్యులని దూరముగనుండు మనుట తగదు. అస్పృశ్యులు నిరక్షతవల్ల, అజ్ఞతవల్లఁగలిగినరోగమువల్లను, దుఃఖమువల్లను, దారిద్ర్యపీడనమువల్లను జగర్జరితులైయుందురు.

ప్రాచీనభారతజాతి నాదర్శముచేసికొని చదువుట, వ్రాయుట, వీనికిఁదోడుగ స్త్రీలు ప్రత్యేకముగ గృహకార్యము, పచనము, శిల్పము, చిత్రవిద్య, కారుకరణము, వ్యాయామము, స్వాస్థ్యరక్షణము, రోగినేవ, సంగీతశిక్ష, సంతానపాలనము మొదలగు నట్టి యత్యావశ్యక విషయములను నేర్చుకోవలయును. వంగదేశస్త్రీలు పచనమునఁగడు సమర్థులను విషయము సర్వవిదితము. కాని ఈపాకవిషయములో మనకుఁ దెలియని వైజ్ఞానికవిషయములనేకములుగలవు. ప్రపంచము రసనత్పత్ప్యర్థ మొకరికంటె నొకరు గురుపాకమును ఖాద్యములను జేయుదురు. వానివల్ల రసనత్పత్తిగలిగినను బరిణామములో శరీరమున కనేకనష్టములు గలుగును. అమెరికాలో ఖాద్యద్రవ్యములలోనేది యెంతపరిమాణము ఎంతపుష్టికరము అనువిషయమును గభీరగవేషణద్వారా నిశ్చయించి యన్ని భోజనశాలలోను నావస్తువును బ్రకటించిరను విషయమును వినుచున్నాము. తదనురూపముగ నాదేశీయు లాహార్యనిర్ణయముచేసికొని మిగుల బలశాలులును దీర్ఘకాయులును దీర్ఘజీవులును నగుచున్నారు.

ప్రాచీనభారతదేశము కళల కెక్కుదాదరము చూపినది. సంగీతము జీవికి భగవత్తదమైన విశేషదానము. మాతాపితలు, కన్యాపుత్రులు సంగీతాలాపనచేసినచో

గృహసంసార మానందపూర్ణముగను మధుమయుముగను ఉండును. కొందఱు భక్తులొక్కొక్కవుడు సుదీర్ఘకాలము ధ్యానమగున్నైయుండియు భగవత్సాన్నిధ్యలాభమునందినారు గారు. కాని యొకసంగితో చ్ఛాస్యసమువల్ల నట్టిలాభమునందఁగలము. సంగీతము జీవిమనమును రసమయముగను, స్నిగ్ధముగను జేయును. మఱియొక కళావిద్య చిత్రవిద్య. దీనితో మన ప్రాచీనభారతీయమహిళాగణమునకు విశేషపరిచయముగలదు. గార్హస్థ్యజీవనమున నానాప్రకారమైన యుత్సవాదులలోఁ బ్రాచీనాంగనాజనము గృహమును సుచిత్రము చేయుదురు. చిత్రవిద్య కల్పనాశక్తిని పృథ్వి నందించును. మనోసౌందర్యమును గలుగ జేయును. చిత్రములు భాషాప్రకాశమును సైతముచేయఁగలవు. నేత్రములకు రూప గ్రహణశక్తిని బెంపొందించునదియుఁ జిత్రద్యయే.

ఈ దేశమునఁ బూర్వము మహిళాగణము శిల్పవిద్యకు విశేషోత్సర్జముచూపినది. క్రమముగ దేశము దారిద్ర్యపూరితమైనది. లుప్తశిల్పములఁబునరుద్ధరించుటయు, దైన్యము నివారించుటయు మనకుఁగర్తవ్యము. దారిద్ర్యమువల్లనైన కఠోరఘాతప్రతిఘాతముల వల్ల నుపయోగకరములైన వానిలాభ మనేకులకుఁ బ్రాప్తిండుటలేదు. కాని పరిశ్రమచేసి యనేకావశ్యకద్రవ్యములను నిర్మించి మన మర్థోపార్జనముచేయవలయును. విదేశీయులు శిల్పము, ఆటవస్తువులు మొదలగు సుఖకరములైన విషయము లనేకములు మన దేశమున వ్యాప్తిచేసి యెంతో ద్రవ్యము నార్జించుచున్నారు. దేశమందు సువిజ్ఞమైన నరనారీగణము సమవాయప్రధానలంబనద్వారా యీ సకలకార్యములను బరిచాలనముచేయునట్లు దేశ వాసుల మనస్సులలోఁ బ్రచారముచేసి పంథానిర్దేశము చేయవలయును.

శిశుశ్రేయమును, నారీశ్రేయమును, దేశమునకు శ్రేయము. ఈవిశాలక్షేత్రమున నానావిధా కల్యాణ నివారణార్థము స్త్రీని గౌరవింపవలెను. ప్రథమతః నానావిధసాంక్రామిక బాధా నివారణ నిమిత్తమైన జ్ఞానోపదేశము స్త్రీలకు లేనిచో జాతీయచేష్ట విఫలమగును. ఇంగ్లండు, జర్మనీ, మొదలగు దేశములందు పండలికొలఁది మహిళాసముత్సాహికార్యమందే వ్యాప్యతములైయున్నవి.

మఱియు స్త్రీయొక్క స్వాస్థ్యభంగమున కవరోధము మఱియొక కారణము. పెద్ద పెద్ద బజారులందును చిన్న చిన్న క్షుద్రమైన గల్లీలయందును జీవించెడి స్త్రీలకు, సూర్య తాపముగాని, ముక్తవాయుసేవనముగాని ప్రాప్తింపదు. స్త్రీలుస్వస్థముగను, సతేజము గను, సబలముగనునుండవలయునన్న నిత్యమును వ్యాయామముచేయవలయును. పంగ దేశమందలి నారీజాతి కన్నతి గల్పించుకొఱకై “సరోజనలిసీ నారీమంగళసమితి” యందలి

సభ్యురాండ్రు సత్కార్యములిట్టివి చేయుచు నల్పకాలములోనే సమగ్రమైన వంగదేశమున నిట్టి సమితులు స్థాపించి అంతఃపురకాంతలకు సైతమిట్టి స్త్రీవిద్యోత్సాహమును బుట్టించి మహిళాపకారమును జేయుచున్నారు. ఇట్టిసమితులకు మాయాంతరింగికధన్యవాదములను శుభేచ్ఛను చెలుపుచున్నాము.

కావున భగినీగణమంతయు మనోవాక్కాయకర్మలచే సుశిక్షాలాభమునకు యత్నింపవలయును. భ్రాతృబృందము సైతము వారి వారి స్త్రీలయెడ దాక్షిణ్యము వహించి సుశిక్షాదానమునకై యత్నింపవలెను. స్త్రీశక్తిస్వరూపిణి. భద్రపురుషులును, మహిళా గణమును జీవనవిషయములో భేదాభేదము లేంచక యేకత్రసమావేశమై కార్యక్షేత్రమున సగ్రేసరత్వము వహింపవలెను. మాతృభూమియొక్క సేవావిషయములో నందఱును నేకహృదయముగను, నేకప్రాణముగను, నేకమనముగను ఉండి భారతీయునుహామంత్రమును స్మరించు కోవలయును.

“సంగచ్ఛద్వం, సంపదద్వం, సంవోమనాంసి జానతాం”——

——“వంగలక్ష్మి” నుండి.

గృహలక్ష్మి

శ్రీమతి తల్లా వ్యగడ విశ్వనుందరమ్మ గారు

నకలరనగుంఘనలతోడ చానలెల్ల
నూతనోత్సాహ భావముల్ నూత్నకళలు
నెనయజేయగా నవకాశమిచ్చినట్టి
వెలది గృహలక్ష్మి వేయేండ్లు వెలయుగాత!

ఆంధ్రదేశజలైనట్టి అంగనలకు
మధురరచనాసమన్వితమహితమైన
పత్రికారాజ మొకటియు బడయలేని
కొడువదీర్చుతగృహలక్ష్మి సదమలమతి.

కాల్పనిక ప్రాథమందెల్పు కథలుకొన్ని
మేలిరచనల క్రొత్తసామెతలు గొన్ని
బుద్ధిశక్తుల నెంతయు వృద్ధిసేయు
స్వాదుపదయుక్తవ్యాసరాజములుగొన్ని

హృదయములందుసిరళక్తులనుమడింప
నదరు బెనరును లేని ధైర్యమునకూడి
అతితరపటుత్వఘనమనీషాలి బెంచు
ప్రథితవిజ్ఞానయుత విమర్శనలుగొన్ని

సవ్యపద్ధతి లలితభందములగూర్చి
ఉత్తమోత్తమపథముల నూర్జితగతి
ఆంధ్రవనితామణుల యశోవ్యాప్తిబాడు
శ్రావ్యతరభావగీతికాచ్చటలుగల్గి

కూర్చి చెలికత్తెయై తెన్నకులనతులకు
గృహములందెల్ల గృహలక్ష్మి గృహములక్ష్మి
యై, కరముగూర్చి కలకాల మలరుగాత
పలువిధముల తానెయై ప్రబలుగాత!

ర య తు బి డ్డ

న ర హ రి కె ట్టి వేంకట రత్న ము గా రు

౨

మొకరమలమీదనే ఆధారపడియున్న పాకలో నొకయెత్తుపీటపై నామాతనపురుషుడును, కొబ్బరి యాకు చాపపై నామెయు, నామెయొడిలో బాలచంద్రుడును గూర్చుండియున్నారు. 'తప్పపాటులోనే యా వలించిన కారుమట్టులు వీనుగుతోండములవంటి నీటిధారలను జోరుమని గ్రుమ్మరించుచుండుటచే మడిలో పనిచేయుచున్న శుద్ధుకత్తెలు ఎక్కడిఆకు ఆక్కడనే పారవైచి పెద్దకుమారుని మాటచొప్పున గలగలమని వచ్చి ఒక్కగంతులో యింటివసారాలోవచ్చి పడినారు. పనిపాపము గైకొని యాబాలకుడు తల్లియున్న పాకలోనికి జనినాడు. తల్లి 'కెండువేళ్లతో' తనక్రిందపెదవి నొక్కినది పుత్రునిరాకగాంచి. అచెందులకో బాలుడుగ్రహించినాడు. వెంటనే చంటిపిల్లనొకచో ఈతయాకుచాపపై గుడ్డలుపూచి పరుండబెట్టి తెల్లి తల్లిప్రక్కనే అసీనుడైనాడతడు. బాలచంద్రుడు తల్లియొడిలోనుండి లేచితెల్లి చంటిపిల్లవద్ద కూర్చు న్నాడు. వాన అటులనే జోరుమని కురియుచున్నది. నడుమనడుమ పెల్లుగా ఉలుములు, తగుతుతగుతుమని మెలుపులు.

తల్లి: 'మా పిల్లలకు వానఅంటే చాలాయెప్పుమండీ. క్రొత్తవారు మీరున్నారని ఆగినారుగాని లేకపోలే ఈసరికి బట్టలన్నియు తడుపుకొనే వుంటారు. నామట్టుకు నామూడా వానకురుస్తూవుంటే యెక్కడలేని సంతోషమూ, ఉత్సాహమూకలుగుతుంది. జోరుమని వానకురుస్తూవుంటే యేమో పని మేళవుడే తనకరుణావృష్టి కురిపించుతూఉన్నాడా అనిపించుకుందండీ, అదేమోకాని'

అతడు: 'అవునమ్మా, వానలు లేకపోయినా, నూరుడు లేకపోయినా మనుష్యులగతి యేమయిపోవల కిందీ? అవిఉంటే పంటలు బాగాపండుతాయి, పదిమంది కడుపునిండా భోంచేస్తారు.'

పెద్దవాడు: 'ఈమధ్య ఆమెరికావారు వానకురిపించే యంత్రము కనిపెట్టినారండీ మీకు తెలుసుకో లేదో! ఆ యంత్రము పైకితెల్లి ఆక్కడి గాలిలోవున్న నూత్నుమైన నీటిబిందువుల నన్నీటిని చేరదీసి వర్షము కురిపిస్తుంది.'

బాలచంద్రుడు: 'దానిజోలి నాకెందుకన్నయ్యా! చల్లగా వానకురుస్తూవుంటే మన ముతకబట్టెల యెంత వెచ్చగా ఉంటుందోమాడు. కుంపటిదగ్గర, చలిమంటదగ్గరకూడా అంత హాయిగాఉండదు.'

నూతనుడు: 'అయితే యిందాకనే మిమ్మల్ని అడుగుదామనుకొని మీరేమనుకుంటాకో అని అడుగ లేదు; యింత నాతాపదనము, చమవు వున్నటువంటివారు మీరుకూడా యిటువంటి మోటుగుడ్డలు వేసు కోవడము చూస్తే వాకు నవ్వువస్తుందమ్మా! మీరేమన్నాసరే. అల్లాగలే మీరుస్వదేశీవారా యేమిటి?' అని పరిహాసాత్మకమైన నవ్వు నవ్వినాడు.

అమె: 'మేమే యేమిటి, మీరుమాత్రము స్వదేశీవారకాదూ? మనము విదేశీవార్ల మెల్లాఅవుతాము యీ గడ్డమీదపుట్టి యీ గాలిలోపెరిగినవార్లము.'

అతడు: 'అదికాదండీ నేనన్నది. అయితేమీరు గాంధీగారిశిష్యులా యేమిటి అన్నమాట'.

అమె (నవ్వుచు): 'ఓహో, అదా మీ అర్థము. అట్లాగైతే ఒక విషయములో మేము గాంధీగారి శిష్యులమే, గుడ్డలు వేసుకోవడములో. మీవంటి వారినీకూడా యీ మోటుకద్దరుబట్టలు వేసుకోమని బతి మాలుతాము. ఈ ముతకబట్టలు మనము వేసుకోవడమంటే పదిమంది కూడులేనివార్లకు అన్నముపెడుతున్నా మన్నమాట. మనదేశ మెంతవీధదేశమో మీకుమాత్రము తెలియదా యేమిటి? మావంటి ఆడవార్లు చెప్ప వలెనా.'

అతడు: 'అదియేమోకాని గాంధీమాటాడితే 'రాట్నం, రాట్నం' అని కలవరించడము చూస్తే నాకు నవ్వువస్తుంది.'

అమె: 'అవును మీవంటివారికి నవ్వురావడములో ఆశ్చర్యములేదు. విదేశీయులుకూడా అతని మహా త్వము తెలుసుకొని పూజాదృష్టితో చూస్తూ ఉన్నప్పుడుకూడా. గాంధ్రు, గాంధ్రునుని మీదపడిసింహాన్ని ఒక్కపోటుతో చుపే బలాఘ్యుడుకూడా పుండుపైవారి బాధకలిగించే ఈగలను పట్టుకోలేక పోతాడని మీకు తెలియని సంగతా? 'బలవంత మైనస్వము చలించులచేతకెక్కి చావదెనుమట' అని చిన్నప్పుడు చదువుకున్న సంగతి మరిచిపోయాారా?'

అతడు: 'ఎంత ఆలోచించిశా నాకీ కద్దరు ధరించడమెందుకో అర్థముకావమ్మా! మనమొన్నటి వరకూ జన్మను మహాయుద్ధముతో దేశమంతా అట్టుడికినట్లు ఉడికిపోయింది. మళ్లీ యీ నాన్ కోఆపరేషన్ బయలుదేరి దేశాన్నంతా శ్వశాసము చేసివేస్తోంది. ఉద్యోగము చేసుకొని పదిదబ్బులు గడించి పట్టుంబా

మనుష్యులము. జంతువులవలె ఎల్లా వుండగలము? అయితే యిక వాటికి మనకూ భేదమేమిటి? జీవతోన్నతి-రోజురోజుకీ డొన్నత్యముకోసము మానవులకు స్వభావసిద్ధముగానే విపాసవుంది. ఆ విపాస తీర్పుకోవడానికి, జీవతోన్నతి పొందడానికి ఎటువంటి కష్టమైనా పొందవలె. జాళ్లవలె రప్పలవలె మనకూరుకుండలేము. మనము సజీవులము. మన రక్తనాళాలలో వేడిసెత్తురు ప్రవహిస్తూ ఉన్నంతకాలము, మనలో దివ్య లేజన్ను వెలుగుతూ ఉన్నంతకాలము జంతువులవలె, జాళ్లవలె ఉండుకుండలేము. పైమెట్టు ఎక్కడానికి, చేతునుండిబారిపోయిన, లాగుకొనిపోబడిన స్వేచ్ఛామృతముకోసం-ఆ జ్యోతికోసం పోరాటము జరుగుతుంది. జరగవలసిన అవసరము ముమ్మాటికిగలదు. ఏమో ఎవరో పరిపాలిస్తున్నారు, కాస్తలిండి పడజేస్తున్నారు పడి వుండరాదా అని అనవలసింది మీవంటి వారుకాదు. వాళ్లునేరేవున్నారు. జర్మనుయుద్ధమైంది. మళ్ళా ఈ పోరాటము అలజడియొందుకు పిచ్చివాళ్లు కాకపోలే అంటారా? మనుష్యులు, మనుష్యులు కత్తులు, శుపాకులుపట్టుకొని యుద్ధముచేయడము లేనంతమాత్రనే కాంతికలుగుకుండా! కాంతిఅంటే అదికాదు. యుద్ధము అయిపోయినంతమాత్రాన కాంతి దేశానికి లభించలేదు. అదిఆత్మలోనుంచి - సంస్కారమువల్ల ప్రసాదించబడుతుంది. బహిష్కరణపంచము కొంతవరకూ దానికి సాయపడుతుంది. నిరవధికమైన కాంతిదేశానికి ప్రసాదించడానికి ఆమహాత్ముడే యుద్ధమాన్ని బయలుదేరదీశింది. ఇది ఒకానొక మహాత్మ్యులమై సాధన ఆత్మోన్నతి కోసము, జీవితోన్నతి కోరకు. Spinoza చెప్పేడు 'For peace is not the absence of war.' అమ్మా! నిన్ను నాన్నగారు చెప్పేరు దానితరువాతి వాక్యమేమిటి?

తల్లి: 'It is the virtue that is born of the vigour of the soul' అని Tacitus Politicus లోవుంది.'

బాలుడు: 'అవును. అవును, వినండి మళ్ళాఒకసారి 'It is the virtue that is born of the vigour of the soul' అన్నాడు Spinoza అనే ఒకగొప్ప దాచ్చివేదాంతి. అంతే ప్రతిఆత్మ ఉన్నతినందవలె. ఆప్యడు కాంతి. ప్రకాంతి. అంతవరకు కష్టము, నుఖము; ఆనందము, దుఃఖము ఏవీలేవు. అటువంటి a virtue ఆత్మోన్నతి కోసమే ఆ మహాత్ముడే యుద్ధమానికి ప్రాణముపోశింది. పరదేశీయుల పరిపాలనలో నిర్వీర్యులమై, నిస్తేజులమై, నిష్ఫలాలమై ధర్మజ్ఞానములేక పరమేశ్వరప్రసాదితమైన స్వాతంత్ర్యము గోల్పోయి యున్నజాతికి ఆత్మోన్నతి యొక్కడిది. లేకపోలే? ఇవన్నీయింకా మన ఊహకుకూడా అందని వెన్నెలాకుగా ఆలోచించియే ఆ మహాత్ముడు ఈ యుద్ధమును బయలుదేరదీశాడు. మనము విజయము పొందినప్పుడే ఆనాడు నిష్కారణముగ, నిర్విణ్ణులై, జలియనువాలాబాగులో ప్రాణములు గోల్పోయిన ఆ పరమభాగవతుల ఆత్మలు కాంతినందుతాయి. ఆనాడే ఆదేశీయసోదరుల పవిత్రాత్మలు ఆనందభావము చేరుతాయి. అంతవరకు మనకూ వారికీకూడా ముక్తిలేదు.'

అంతటి చల్లనివాతావరణమునకూడా ఉండ్రేముచే చెమటలు గార్యమున్న పుత్రునిగని అమె చిలువగవుతో 'తండ్రీ! అంతకొందర పడకూడదు ఇతరులతో మాట్లాడేటప్పుడు. ప్రకాంతముగా వున్న చిన్నతటాకములో ఒకతాయిపడజేస్తే నీరంతా అల్లకల్లోలమైనట్లు, ఆయినేదో అనేటప్పటికి అంత ఉండ్రేకపొందినావు. అది సరికాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు గేయకూడా యీ విషయమైయే చాలాపరిశ్రావ పడుతూవుంటావు. మీ నాన్నగారో, ఆయన హృదయం సముద్రమువలె అనంతగంభీరమయినది. అందులో ఒక బెడ్డకాదు ఏనుగు దూకినను చలించక అటులేవుంటుంది. నీ దృష్టిలో ఆయాదర్శ ముంచుకోవలె. ఎవరితో ఎప్పుడెల్లా

మాటాడవలెనో కూడానీకు నాన్నగారు చెప్పేవున్నారు? అని మరల చెందువ్రేళ్లతో తన పెదవి నొక్కుకొన్నది.

బాలుడేమియు మాటాడక చిలువగవుతోడనే ఊరకున్నాడు.

బాలచంద్రుడు: 'కాంగ్రెసు సొమ్ము కొంగతనంగా తిన్నవాళ్లంతా రాంబొందులు కన్నా నీచులని నువ్వేచెప్పవు కాదమ్మా?'

తల్లి: 'అవును నాయనా, ఎంతోమంది మహాపతివ్రతలు దేశంకోసము, మానంకోసము గాంధీమహాత్ముడువచ్చి భిక్ష మెత్తితే ఒంటిపొదివగలు, కట్టుకునే బట్టలు, అన్నీతీసి, చివరకు మంగళనూత్రాలుకూడా తీసిందిచ్చి త్యాగము కనబరిచిన మహాత్యాగమూర్తిలిచ్చిన ధనం హరించినవాళ్లు మనదృష్టిలో రాంబొందుల కంటే రాక్షసులకంటే నీచులు, క్రూరులు కారామరి? వాళ్లు మృదయులేను. ఒకవేళ ఉన్నదా అది తాతితో చేయబడ్డదే. వారేమో ఈయన దృష్టిలో గడుసువారు. కమనీయ కీర్తులు, పాపం.'

అంతవఱకు వర్షమువైపు, ఆకాశమువైపు చూచుచు ఆమెమాటలాలకించుచున్న అశకు: 'వాళ్లున్నమైతే మనకేమి రెండి. ఏదోమాటవరకు కన్నాగాని నేనుమాత్రము వాళ్లపని హస్తాంతరానా? అంతమంది ముందు వెంకా మాడకుండా త్యాగముచేసిన సొమ్ము హరించారంటే - కాకపోతే నాసందేహమేమిటంటే అటువంటి దొంగలు, నీచులు ఇంకాక మీరే అన్నారుగా నూటికితొంబియ్యి తొమ్మిండుగురు మూర్ఖులని - యిటువంటివాళ్లు యింతమందివుంటే ఒక్క గాంధీమహాత్ముడుతోటి - మీవంటివాళ్లు పట్టునలగలవాళ్లు పట్టుమని పదిమందిలేరే యింతచిన్న సంఖ్యతో స్వరాజ్యం యెల్లావస్తుందా అని నా సంశయం. ఒకప్రక్క హిందువులు మహమ్మదీయులు, యింకొకప్రక్క బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మణేతరులు, మరొకప్రక్క పంచములు క్రైస్తవులు పోట్లాటలు. పోనీ యిదింత రెఖచేయకగినదికావు అనుకుందామా. మనము మాటాడేది ఒకభాష. ప్రక్కవాళ్లు మాటాడేది యింకొకభాష, ఒకరిభాష వొకరికి తెలియదు - దేశమంతా నూటికితొంబియ్యి తొమ్మిది భాషలు, వేయిన్నూరు కులాలు, జాతులు - ఇన్నిటితో విశ్వభాషము ఎల్లాకలుగుతుందో నా కర్థము కాకుండా వుంది' అన్నాడు.

ఆమె: 'అయ్యా! యిదంతా పాతపురాణం. మూర్ఖులులేని దేశమేలేదు. ఫ్రెంచి రివల్యూషన్లో ద్రోహులులేరా? అమెరికాస్వాతంత్ర్య సంగ్రామములో కుదితులు లేకపోయినారా? రషీయా స్వేచ్ఛాసమరములో కల్మషులగతియేమయినది? కాకపోతే వీళ్లందరినీ నడపటానికి శక్తిమంతులైన నాయకులు కావాలి. నాయకులు లేము చెప్పినమాట దాటకుండా వీళ్లనందరినీ తయారు చేసుకోవాలి. చీరులుమాడండి. వేసకు వేలు. లక్షలు వుంటవి. అవన్నీ నాయకుడు చెప్పినట్లే బారులుతీర్చి వెంట బయలుదేరుతవి. అంతటి నుజ్జానముకూడా మానవులలో మటుమాదుమయిపోయింది. అది నేను సమర్థులైన నాయకులువల్ల పొందవలె. ఇక అనేకభాషలు, అనేకకులాలు ఉన్నవంటారా? నిజమే. ఏడువేలమైళ్లు దూరముండి వ్యాపారము నిమిత్తమువచ్చి అదివరకే వున్న దచ్చి, పోర్చుగీసు, ఫ్రెంచివాళ్లను, వీకంవేసి యోగచ్ఛత్రంగా నిరంకుశంగా పరిపాలిస్తూవున్న మహమ్మదీయులను చుసిబూసి మారేసుగాయచేసి వేయలేమానుషినీవారు? వారికి మనదేశ భాషలేమైనారావే! మనదేశములోవున్న ఆచారాలు, కులాలు, వివిధజాతుల భాషప్రవృత్తి (Psychology) అయినా బాగాయోగకే వారు. అటువంటి పరిస్థితులలో మన భాషతెలియకు, మనకు బాటైనా సరిగా లేవు. ఆరోజుల్లో, వారు రక్తమైనా ఎక్కువగా దేశానికి బలియిచ్చుకోకుండా దేశాన్నంతా జయించలేదా!

మనమో ఈ దేశములోపుట్టి, ఈ దేశములో పెరిగి - మనభావప్రవృత్తి యెట్టిదో మనమెరుగుదుము. బాటలు క్రొత్తక్రొత్తవనకరాలుకూడా లభించివున్నాయి యిప్పట్లో. ఇట్టి పరిస్థితిలోనే మనదేశాన్ని మనము పొంద లేకపోలే యింతప్పడో ఎక్కడో ఎల్లాగో చేయగలుగుతామనేది కలలోనివార్త. ఒకప్రక్కగాంధి, మరొక ప్రక్క ఆరవిందఘోష యిద్దరు మహావీరశిఖామణులున్నారు. వీరినాయకత్వములో మనవారు ఒకహృదయంగా అయిపోయి ఒక్కతాడుమీద యేమిసాధించలేము?'

అతడు: 'అయితే కొవచ్చు, ప్రస్తుతము నేనేమీ చెప్పజాలను. కాని - నిన్నగాక మొన్న కలకత్తా, ఢిల్లీ, లాహోరులలో మహమ్మదీయులు, హిందువులు కొట్టుకొని చచ్చినారు దానికేమి చెపుతారు?'

పెద్దకుమారుడు: 'అమ్మా! ఈసారి జవాబు నమ్మ చెప్పనియ్యవే!—అయ్యో, యిటుమాడండి: మహమ్మదీయులమధ్య హిందువులమధ్య కొట్లాటలు ఉండవలసివదే. బ్రాహ్మణులన బ్రాహ్మణేతరులను నడుమ సాంఘిక సమరముకూడా ముఖ్యముగా వుండవలె. పంసములలోను క్రైస్తవులలోను కలవరముకూడా ముఖ్యముగావుండవలెననియే చెపుతాను. ఇవన్నీ యేమని చెపుతున్నవో చిత్తగించారా! దేశములో స్వారంభ్రేచ్ఛ, స్వేచ్ఛాసమరోత్సాహము వ్యాపించినదని. ఇంతవరకూ అడగినదగి, అధిపాలాశమున కణిగిపోయి మట్టి తిన్న పాములవలె పడియున్న దేశీయులలో ఒకజాతికి యింకొకజాతికి యీ సమరములు బయలుదేరిన వంటే సంచలనము కలిగినదన్నమాట, ఒకరికంటే ఒకరు తీవ్రోన్నతి బడయవలెనని కోరిక, పట్టుదల కలిగినదన్నమాట. ఇంతవరకు “సంఘావందనము నిరభ్యంతరముగా జరిగితేనే చాలు”నని కొందరు, “పాలంబాగా పండితే పదిపుట్టుభాగ్యం బడిలోపడత”నని కొందరు “బ్రతికుంటే బయిపాసులై నా యేసుమతినవచ్చు”నని మరి కొందరు, “ఏమిశాశ్వతం, బ్రతికే చెండుకోజాలు కడుపులో చల్ల కదలకుండా” అని యిందాక మిగన్నారే అల్లాగు కొందరు వైరాగ్యముతో సమస్తము సస్యసింధిన సన్న్యాసలవలె ఆకాశమువంక చూస్తూ మీసాలు లెక్క పెట్టుకొనుచూ రాజ్యము పరులచేతులలో బుద్ధిపూర్వకముగానే మనము పెట్టివేతాము. “వైరాగ్యము ఏదియెల్లాపోలే మనకెందుకనే మనకొంపతీతారు, అనాడు దేశీయులు. ఇప్పుడో ఆ వైరాగ్యపు వైరి వదిలింది. దేశముకాంత మనస్ఫూర్తిగా కలిగింది. నేడిరక్తము ఉలికింది. నాభాలు దిగిసి శక్తిమంతమైనవి. దిన్నప్పడునేర్చుకున్న “నరుడు పౌరుషజీవితోన్నతికగాని పుత్రమిపుట్టుట చచ్చిపోవుటనగాదు” అనే వాక్యము సాధనలో పెట్టవలెననే సంకల్పముదయించింది. స్వారంభ్రేచ్ఛ వాసనలు దేశమంతా వ్యాపించిపోయినవి. క్రొత్తనడక, క్రొత్తవృష్టి, క్రొత్తవిజ్ఞానము, సరిక్రొత్తదేశభక్తిన దేశీయప్రజలను వశపరచుకొన్నవి. అందుచేతనే ఈ కొట్లాటలు, పోట్లాటలు, ఒకరికంటే ఒకరుపైకి రావలెనని, ఒకరికంటే ఒకరు తమశక్తి చూపవలెనని, ఒకరికంటే ఒకరు తమదేశభక్తి యొక్కువగా ప్రకటించవలెనని - విపాసాన్ని రేకెత్తి యిదివరకువున్న మందమతితనము, నిద్రమత్తు, వైరాగ్యము దగ్గముచేసి దేశీయప్రజలలో వొక నూతనతేజసు కలిగించింది. ఆ స్వారంభ్రేచ్ఛయొక్క, ఆ పౌరుషజీవితోన్నతికై విపాసయొక్క శ్రేణులే, ప్రతిబింబాలే ఈ దేశములోని కల్లోలము, అలజడిన్నీ. ఈ కల్లోలము, ఈ సమరోత్సాహము, రాబోయే గొప్పయుద్ధానికి - యుద్ధమంటే తుపాకులు, తుపాకులుపుచ్చుకొని యుద్ధము చేయడముకాదు - ఇది ఆధ్యాత్మిక సంగ్రామము. దానికి యివన్నీ ప్రథమసోపానములు. ఇప్పుడిది సాధనాసమయము. దేశీయులు శిక్షనొందుచున్నారు. వీటిమూలంగా ఫల నీధి అందుకోవడానికి, తుదకు సమస్తముకూడా త్యాగముచేసి, ‘అయితే కేవలము ఈపోట్లాటలు ఉత్తమమైనవే అని నేను చెప్పడములేదు. వాటిలో మంచిఉన్నదీ, చెడుకూడాఉన్నదంటాను. ఆ కొద్దిదోషములు పోగొట్టుటకైయే సత్యాగ్రహము.

బ్రహ్మ ఆర్యపూజములు, విశ్వభారతి పనిచేస్తున్నవి. వీటిమూలంగా శేషియులలో
కాంతిప్రయత్నము జరుగుతూ ఉన్నమాటనిజమే. అది తెలిసివుండియే నేను ఇంటినిచూచివచ్చి యున్నాను.
అసలే సంచలనము లేకపోలే, యేదో వొకరీతిగా, దేశీయులు కొన్నార్జన తాళ్లవిగ్రహాలైపోతారు.
సర్వము మంచితోరకే అనేపద్ధతిలో నివాణ్ణి నేను. నామకావలసింది దేశములో ఉద్భవము, ఉత్పత్తి, జనము,
స్వాంతర్వ్యపాప. ప్రస్తుతము మనకి విజయము వల్ల, అపజయమువలనానూడా లభిస్తున్నవి.
మొన్న బాన్సులీలకుల సత్యాగ్రహ యుద్ధములోని విజయము దేశీయుల రక్తనాళములలో
నూతనోత్సాహము, నూతనోత్పేజము, స్వేచ్ఛాపాప, ప్రజ్వలించేసినవి. ఒకానొక నూతనజలము,
నొట్లమరిపించే తాగ్మము, నొడలుపువీలించే పట్టుదల అవేలించినవి ప్రజలలో. ఇక మనకు భయములేదు.
ఇకమన హృదయాలలో నిరాశకు, నిర్వీర్యానికి చోటులేదు. ఆ దురదృష్టపురోజులు గతించిపోయినవి.
ఇప్పుడుగాలిలోనూడా ఆధ్యాత్మికసమరోత్సాహము ప్రసరించిపోయింది. నక్షత్రాలవరకు వ్యాపించి
పోయింది. మనలను పరమేశ్వరుడు ప్రేమదృష్టితో ఆశీర్వదించుచున్నాడు! అందులో అబద్ధములేదు.

తల్లి! “బాగాచెప్పినావోయి, తండ్రి. కాని మగవాడకైనందుకు సీగుణము పోయిందికాదు. మా
శ్రీల తోడ్పాటుసంగతి చెప్పినావే కాదేమి! సరోజినీదేవివంటి నాయకురాలు మునున్నదంటే, పసంతా
దేవివంటి సదమలమాతృదేశాసాధకురాలు మనభాగ్యమైతే, అన్నపూర్ణాదేవివంటి మహాత్మాగళిల, వీర
పనిత మనలోనిదైలే మనకేమి కొరతవున్నది! ఆనాడు ప్రాన్సులో జోన్ ఆఫ్ ఆర్మీ వీరావేశురాలు
వున్నది అంటే మనదేశములో ఝాన్సీ లక్ష్మీబాయివంటి నిర్విక్రమపరాక్రమరాలు వెలికినది. ఏనాటికైనా
లక్ష్మీ, సరస్వతి, పార్వతి దేవులవలె పురుషులతోపాటు శ్రీలుకూడా వుంటేనే త్వరలో దాస్యవిముక్తి
కలుగుతుందన్నమాట మరిచిపోయినావు కామోసు! ఆనాడే విజయలక్ష్మి తనంతలానే వరిస్తుంది దేశాన్ని.
అప్పుడు దేవతలు పూలన్నము మరిచిస్తారు. పరమసిద్ధయైన జగన్నాథుడు హృదయపూర్వకముగా
ఆశీర్వదించుతాడు”

బాలుడు చిఱుగువుతో ‘అవునమ్మా! మరిచిపోయితిని. తమిళు’ అన్నాడు.

బాలచంద్రుడు ‘అమ్మా! నేనుకూడా రావణదేయిధానికి’.

నూతనపురుషుడు ముసీమునీ నవ్యనవ్యుడు ‘సవ్యేవ్య’తో యుద్ధముచేస్తావోయి. నాతో‘చెయ్యరాదూ?
లేకపోలే పోనీలే గాలితో‘చెయ్యి చూద్దాము,”

పెద్దకుమారుడు: “ఏమండీ, నేనుమాయమ్మ చెప్పినదాని కేమంటారు”

బాలచంద్రుడు కెచ్చుకొనిన కోపముతో ‘నేనిప్పుడు గాలితో కుస్తీపట్టి నేర్చుకుంటున్నా. పెద్దయ్యాక
ఎవరు అడుగునై వాళ్ల మీదచేస్తాను’ అన్నాడు.

నూతనకు పెద్దబాలునివై పుచూచి ‘ఏమనుట కేమున్నది? మీవంటివారికి యేమిజవాలు చెప్పగలను?
నీకుమాస్తే పదిహేనుయేళ్లు లేవు; ఈ పుష్యాసాలు ఎక్కడ నేర్చుకున్నావయ్యా?’

తల్లి: ‘మూవాడు కొన్నార్జన ప్లాటుఫారము లెచ్చరులకూడా యిచ్చాడురండి; అప్పుడు బాగా
తరిగియుకుతయ్యాడు.’

నూతనకు: ‘కాని యేమైనా మీవంటివారు పట్టణాలలోవుండి వుద్యోగాలు చేస్తూవుంటే యెంత
కనులపండువుగా వుంటుందీ! అప్పుడు కచేరీలలోను, ఉద్యోగాలలోను వున్న మాలిగనంతా పూడ్చిపెట్టుకు

పోతుంది. అప్పుడు మీ చేతికింద పదిమంది బంట్లోకులు, ఆశ్రీకులు కలకలలాడుతూ వుంటారు. ఏమైనా యిదేమో అడవిలాగు మనుష్యసంచారమైనా లేకుండా వొక్కరే వుండడమంటే నానుమాత్రము-నిజము చెబుతున్నాను-కష్టముగానేవుంది. వచ్చి గంటవ్వురకాలేదు యెల్లాగో బెంగగావుంది అప్పుడే.

ఆమె: 'మాకు పట్టెట్లాళ్ళే స్వర్గలోకం. ఆ వుద్యోగపు దర్జాలు, నౌకర్లు, చాకర్లు మా కెందుకులేండి, మీవంటి వారికిగాని. బస్తీల చెడుగాలి, యిరకాటము, మాడావుడి మేము భరించలేము. మాకీ గొడ్డు, గోడ, పాడి, పంట యిదే పదివేలు. స్వచ్ఛమైన నీటిలో హాయిగా స్వేచ్ఛగా తిరిగేమత్సర్యన్ని తీసుకువెళ్లి సింహాసనముమీద కూర్చోబెట్టితే దానికి బంగారము, వెండి, రత్నాలు, వేషభాషలు ఎందుకూ? మీదు మిక్కిలి వుక్కిరిబిక్కిరి అవుతుందికూడాను.'

నూతనపురుషుడు: 'ఇప్పటికే చాలా ఆలస్యమైంది. వానవెలికిందికూడాను. నేనేమైనా తప్పులు మాటాడితే క్షమించండి. వెలపు పుచ్చుకుంటాను' అనిలేచినాడు.

ఆమె: 'మంచిది. నాయనా, వారి సంతకము పంపించరా' అని చంటిపిల్లను బాలచంద్రుని తీసికొని బాలము గట్టుకై పు బయలుదేరినది. బాలములో నెప్పటివలెనే ఊడ్చుకత్తెలు ఊడ్చుచున్నారు. నూతనపురుషుడు పెద్దబోవమిది తాటిపట్టిలు జాగ్రత్తగా దాటి కుమ్మచెట్టగుంపువరకు వెళ్లి నాడు.

ఇంతలో ఇంటియజమాని పెద్దపూయడు కలిసివచ్చుటగని ఆమెలేచి మరల 'కెండువేళ్లతో పెదవి నొక్కుకొన్నది. యజమానియంటులే పెదవి నొక్కుకొని నవ్వుచు 'రోడ్డుప్రక్కనే బోడి బాగు చేయిస్తూ అతను మనయింటి వైపురావడము చూశాను. కనిపెట్టినావుకదూ!' అన్నాడు.

ఆమె: 'తెలిశే మీదేవురనికూడా అడగకుండానే పంపించితేకాను. మనరవుడే అందఱుంటే ముందుగానే పసిగట్టిందినుమండీ!' అన్నది.

ప్రేమ

శ్రీమతి అ. శ్యామలాంబగారు

పరిణయం బాదిగ పరికింప మఱలంగ కనులార నాధునిగాంచుటెపుడో?

చాతుర్యఖనినని స్వామికి చెప్పక చేప్తల తెలియగా జేయుటెపుడో?

యేరికేనియు కోర్కెనెఱిగించి ప్రాణేశు చేరబిల్వముటంచు చెప్పటెట్లొ?

దయయుంచి "భోగికి" తప్పకరమ్మని వయసురానట్టి నేవాయుటెట్లొ?

వచ్చునో? రాదో? ప్రాణేశువదనకమల

దర్శనంబబ్బు భాగ్యంబుదనరునొక్కొ?

యనుచుయశావసలజ్జాభయంబులతిగ

బెనయ తలచువధూటిదే ప్రేమయనగ.

బ్రహ్మ ఆర్యసమాజములు, విశ్వభారతి పనిచేస్తున్నవి. వీటిమూలంగా శక్తియులలో కాంతిప్రయత్నము జరుగుతూ ఉన్నమాటనిజమే. అది తెలిసివుండియే నేను ఇంటినియూచిహ్నాన్నించుతాను. అసలే సంచలనము లేకపోతే, యేదో వొకరీతిగా, దేశీయులు కొన్నాళ్లకు జాగ్రత్తపడతారేమో. సర్వము మంచికొరకే అనేపద్ధతిలోనివాణ్ణి నేను. నానకావలసింది దేశములో ఉత్తేజము, ఉత్తేజము, స్వాంత్ర్యస్థిపాస. ప్రస్తుతము మనకి విజయము వల్ల, అపజయమువలనామూడా లభిస్తున్నవి. మొన్న బాహ్యశీలైతుల సత్కారము యుద్ధములోని విజయము దేశీయుల రక్తనాళములలో నూతనోత్సాహము, నూతనోత్తేజము, స్వేచ్ఛాపాస, ప్రజ్వలించజేసింది. ఒకానొక నూతనబలము, వొళ్లుమరిపించే శౌర్యము, నొడలుపులికించే పట్టుదల అనేకించినవి ప్రజలలో. ఇక మనకు భయములేదు. ఇకమన హృదయాలలో నిరాశకు, నిర్వీర్యానికి చోటులేదు. ఆ దురదృష్టపుగోజులు గతించిపోయినవి. ఇప్పుడుగాలిలోనూడా ఆధ్యాత్మికసమగోత్సాహము ప్రసరించిపోయింది. వక్షత్రాలవరకు న్యాసించి పోయింది. మనలను పరమేశ్వరుడు ప్రేమదృష్టలతో ఆశీర్వాదించుచున్నాడు! అందులో అబద్ధములేదు.

తల్లి! “బాగాచెప్పినావోయి, తండ్రి. కాని మగవాడవై నడుపు నీగుణము పోయిందికాదు. మా స్త్రీల తోడ్పాటుసంగతి చెప్పినావే కాదేమి! సరోజినీదేవివంటి నాయకురాలు మనమున్నదంటే, వసంతాదేవివంటి సదమలమార్మదేశాసాధకురాలు మనభాగ్యమైతే, అన్నపూర్ణాదేవివంటి మహాత్మాగణి, వీరచనిత మనలోనిదైతే మనకేమి కొరతవున్నదీ! అనాడు ప్రాన్సులో జోన్ ఆఫ్ ఆర్మీ వీరావేశురాలు వున్నదీ అంటే మనదేశములో ఝాన్సీ లక్ష్మీబాయివంటి నిర్విక్రమపరాక్రమురాలు వెలికినవి. ఏనాటికైనా లక్ష్మీ, సదస్వతి, పావ్యతీ దేవులవలె పురుషులతోపాటు స్త్రీలునూడా వుంటేనే త్వరలో దాస్యవిముక్తి కలుగుతుందన్నమాట మరిచిపోయినావు కామోను! అనాడే విజయలక్ష్మి తనంతలానే వరిస్తుంది దేశాన్ని. అప్పుడు దేవతలు పూలవన్నము మరిచిస్తారు. పరమపితయైన జగన్నాథుడు హృదయపూర్వకముగా ఆశీర్వాదించుతాడు”

బాలుడు చిలువగువుతో ‘అవునమ్మా! మరిచిపోయితిని. క్షమించు’ అన్నాడు.

బాలచంద్రుడు ‘అమ్మా! నేనుకూడా రావడే యుద్ధానికి’.

నూతనపురుషుడు మునీమునీ సవ్యసాచి ‘నువ్వెవ్వరితో యుద్ధముచేస్తావోయి. నాతోచెయ్యరాదా? లేకపోతే పోనీలే గాలితోచెయ్య చూద్దాము,”

పెద్దకుమారుడు: “ఏమండీ, నేనూమాయమ్మ చెప్పినదాని కేమంటారు”

బాలచంద్రుడు తెచ్చుకొనిన కోపముతో ‘నేనిప్పుడు గాలితో కుస్తీపట్టి నేర్పుతుంటున్నా. పెద్దయ్యాక ఎవరు అడ్డువస్తే వాళ్ల మీదచేస్తాను’ అన్నాడు.

నూతనకుడు పెద్దగాలునివై పుచూచి ‘ఏమనుట కేమున్నది? మీనంటివారికి యేమిజవాలు చెప్పగలను? నీయూస్తే పదిహేనుయేళ్లు లేవు; ఈ పుష్యాసాలు ఎక్కడ నేర్చుకున్నావయ్యా?’

తల్లి: ‘మావాడు కొన్నాళ్లు స్థాటుఘోరము లేవ్వరులుకూడా యిచ్చాడులండి; అప్పుడు బాగా తరిగియుతులయ్యాడు.’

నూతనకుడు: ‘కాని యేమైనా మీనంటివారు పట్టజాలలోవుండి పువ్వుగాలు చేస్తూవుంటే యెంత కనులపండువుగా వుంటుందీ! అప్పుడు కచేరీలలోను, ఉద్యోగాలలోను వున్న మాలిగమంతా పూడ్చిపెట్టుకు

పోతుంది. అప్పుడు మీ చేతికింద పదిమంది బంట్లోకులు, ఆశ్రతులు కలకలలాడుతూ వుంటారు. ఏమైనా యిదేమో అడవిలాగు మనుష్యసంచారమైనా లేకుండా వొక్కరే వుండడమంటే నాశుమాత్రము-నిజము చెప్పుకున్నాను-కష్టముగానేవుంది. వచ్చి గంటన్నరకాలేదు యెల్లాగో తెంగగావుంది అప్పుడే.'

ఆమె: 'మాకు పల్లెటూళ్లే స్వర్గలోకం. ఆ వుద్యోగపు దబ్బాలు, నాకర్లు, చాకర్లు మాకెందుకులేండి, మీవంటి వారికిగాని. బస్తీల చెడుగాలి, యిరకాటము, హడావుడి మేము భరించలేము. మాకీ గొడ్డు, గోడ, పాడి, పంట యిదే పదివేలు. స్వచ్ఛమైన నీటిలో హాయిగా స్నేచ్ఛగా తిరిగిమత్స్యన్ని తీసుకువెళ్లి సింహాసనముమీద కూర్చోబెటిలే దానికి బంగారము, వెండి, రత్నాలు, వేషభాషలు ఎందుకూ? మీదు మిక్కిలి వుక్కిరిలిక్కిరి అవుతుందిమాడూ.'

మాతనపురుషుడు: 'ఇప్పటికే చాలా ఆలస్యమైంది. వానవెలికిందిమాడూను. నేనేమైనా తప్పులు మాటాడిలే త్నమించండి. నెలపు పుచ్చుకుంటాను' అనిలేచినాడు.

ఆమె: 'మండిది. నాయనా, వారి నంతివరకు పంపించరా' అని చంటిపిల్లను బాలచంద్రుని తీసికొని పొలము గట్టువైపు బయలుదేరినది. పొలములో నెప్పటివలెనే ఊడ్చుకత్తెలు ఊడ్చుచున్నారు. మాతనపురుషుడు పెద్దబోడమీది తాటిపట్టిలు జాగ్రత్తగా దాటి తుమ్మచెట్లగుంపువరకు వెళ్లివాడు.

ఇంతలో ఇంటియజమాని పెద్దపూసూడు కలిసివచ్చుటగని ఆమెలేచి మరల గెండువ్రేళ్లతో పెడవి నొక్కుకొన్నది. యజమానియూటూలే పెడవి నొక్కుకొని నవ్వుచు 'రోడ్డుప్రక్కనే బోది బాగు చేయిస్తూ అతను మనయింటి వైపురావడము చూశాను. కనిపెట్టినావుకదూ!' అన్నాడు.

ఆమె: 'తెలిశే మీదేపూరనిమాడా అడగకుండానే పంపించివేశాను. మనరవుడే అందరికంటే ముందుగానే పసిగట్టిందినుమండీ!' అన్నది.

ప్రేమ

శ్రీమతి అ. శ్యామలాంబగారు

పరిణయం బాదిగ పరికింప మఱలంగ కనులార నాధునిగాంచుటెపుడో?

చాతుర్యఖనినని స్వామికి చెప్పక చేష్టల తెలియగా జేయుటెపుడో?

యేరికేనియు కోర్కెనెఱిగించి ప్రాణేశు చేరబిల్వమటంచు చెప్పటెట్లా?

దయయుంచి "భోగికి" తప్పకరమ్మని వయసురానట్టి నేవ్రాయుటెట్లా?

వచ్చునో? రాడో? ప్రాణేశువదనకమల

దర్శనంబబ్బు భాగ్యంబుదనరునొక్కో?

యనుచుయావనలజ్జాభయంబులతిగ

బెనయ తలచువధూటిదే ప్రేమయనగ.

త ప్త జీ వి

తు ర గా వేంకటరామయ్య గారు

౧

ఆయెడారు నడువజాలక
నడరియూ కోశించుదీనుం
డెవరొ; గాంచి తె నేటికై నను

౨

ప్రబలమగు సుడిగాప్పలకు న
బ్రంబు దాకెను నినుకవరదల
నెగసి సుడివడికుంభినింబడి

ఈశ్వరా నీవు.

పొగిలిమఃఖించు

౩

అగ్నిమంటలఁ గ్రుమ్మరించెడు
బొగ్గరపు లెండలను నిలువగఁ
జెట్టుచేమయులేకఁ గడుశో

షిల్లి తడబడెడి

౪

కడుపుమంటలు నెండమంటలు
కాళ్లక్రిందుగ నగ్నిమంటలు
తలను పుట్టెడు బరువుగలదెటు
దాటగల ఛాగో

౫

మెండుకొను దాహమ్మునకునై
యెండమావుల వెంబడించుచు
సంతుగానక తృప్తిసందక
హాపురని యోడ్చు

౬

గాలితో నాకాశేపీధుల
గలసిపోవుద మన్నఁగానీ
తలనుగల బరువులనుదింపే

దాతయే లేడు.

౭

అంతులేని యెడారులుంటే
యలపుదీర్చు రసాలవనములు
నాటడే "ధర్మాప్పరావీ"
నాడుగల్లినచోన్

౮

తరుణమిదిదేవా! మహాప్రభో!
తిప్తజీవన్ముడైన వీని
దేల్చుమీ భవదీయకరుణా
దివ్యవాహినులన్

ఏడవ మెట్టు

శ్రీమతి ఎచ్. కావేరి బాయి గారు, బి. ఎ; యల్. టి.

౧

దేశోగ్యమైనను, వ్యాధియైనను, మనస్సుయొక్క స్థితి ననుసరించి యుండును. వైద్యుల సేవలు శరీరసంబంధమైన చిహ్నములను బట్టి రోగచికిత్స చేయుదురు. నాపద్ధతి యేమనగా ముఖిలక్షణములను చూచి, వ్యాధికి మూలకారణమును, తెలిసికొనుట.

నాకు లండన్ నగరమందు గొప్ప ప్రాక్టీస్ (Practice) కలదు. అనేకులు దినదినము రోగనివారణ నిమిత్తము, నాయొద్దకు వచ్చుటచే నొక వ్యాడైనను నాకు విశ్రాంతి కలుగుట కాస్పదము లేకుండెను. ఇట్లు పెక్కుకాలము గతించినప్పటికి కొంత విశ్రమము పొందినంగాని నాదేశోగ్యము నశించునని, భయపడితిని. లండన్ నగరమందు నాకు నిశ్చింత యుండదని తలచి యూరప్ ఖండములోని యితర స్థలములను చూడవలెనని నిశ్చయించితిని. ఇట్లుండ మనోహర విహారాల్లమై ప్రయాణము చేయువారికి యేర్పాట్లు కలిగిన నావయొకటి బయలుదేరుటకు సిద్ధముగా నుండెను. ఆయాడలో నాశోక స్థలము సేర్పాటుచేసికొంటిని.

మేము బయలుదేరి యుత్తరముద్రముమీద ప్రయాణము చేయుచుండగా కరటములు, తుపానులచే పడవ యధిక

ఎచ్. కావేరి బాయి గారు ముగా నూగుచుండెను. సముద్రవ్యాధిచే వీడితులమై మేము మాక్యాబిన్ (Cabin) లను వదలకుంటిమి. సిన్కట బాల్టిక్ (Baltic) ప్రవేశింపగానే నార్వే (Norway) తీరపు చీలికల, ద్వీపములనుదగ్గ సముద్రము సరోవరమువలె నునువుగానుండెను. హాయిగా నుండుటచేత క్యాబిన్లనుండి డెక్ (Deck) మీదకు వచ్చి తిరుగుచుంటిమి. మాతోడి ప్రయాణికు లెవ్వరెవ్వరో చూచుకొనుచు; సముద్రమును, ద్వీపములను, నార్వేతీరమును, పరీక్షించుచు కాలము గడుపుచుంటిమి.

ఒక క్యాబిన్ నుండి యొక మంచము మోసికొని రాబడెను. ఆ మంచముమీద మిక్కిలి సౌందర్యవతియై పందొమ్మిదియేండ్ల వయసుగల బాలిక యొక్క రోగివలె పడియుండెను. నడుమునుండి క్రిందకు

యువతికిరీరము కప్పబడియుండెను. ఆమెను మోసికొనివచ్చి యామె కుపచారములు చేయుచుండిన (స్త్రీ) యొక ఇంగ్లీష్ రెడ్ క్రాస్ నర్స్ (English Red Cross nurse) వలెనుండెను. ఈమెయందు కళావిహీనత కలిగియుండుటయేకాక ముఖము ముడుచుకొన్నట్లుకూడ కనబడెను. బాలిక యెవరిని గమనింపక నీటివంక చూచుచుండెను. నేను కొంతయూగి రోగివైపుచూచితిని. అనేకు లట్లే చేసిరి. దాది నావంక క్షణమాత్రము చూచెను. అయితే నాచూపునందు కారణములేని పగయు, శ్రోధమును కనబడెను. నేను నడచుట వరల వారంభించితిని. చీకటిపడగానే రోగిని దాది లోనికి కొనిపోయెను.

రెండవదినముకూడ చల్లనిగాలి కొరకు డెక్ మీదకు సాయంసమయమున వస్త్రమి. రోగిని, దాది మంచము మీద తీసికొనివచ్చెను. వారు తెలిసికొనకుండునట్లు నేను షికారు చేయుచు వారిని గమనించుచుంటిని. గులాబివన్నె గొను తొడుగుటవలన బాలికరూపవిలాసములు మరింత తేజగ్లుచుండెను. ఆమె యెప్పటి వలెనే పెడమొగముగా పరుండి యుండెను. అటు నిటు షికారచేయుచు నామె సమీపమున నొకగడియ నిలిచితిని. ఏదో వస్తువు తెచ్చుటకై దాది యామెను విడిచి వెళ్లియుండెను. రోగి చటుక్కున నావంకనుతిరిగి యిట్లునెను:

“డాక్టర్ గారు! మీతో నొకరమాస్యము చెప్పవలెను. నన్ను మీరు పరీక్షించెదరా?”

“అమ్మా! నావకుచెందిన వైద్యులు మిమ్మును కనిపెట్టుచుండగా నన్ను పిలుచుట మంచిదా?” యంటిని.

“ఎందుచేత మీరు నాకు చికిత్సచేయరాదు?” అని ఆమె అనెను.

“అది ప్రొఫెషనల్ ఎటిక్వెట్ కాదం” టిని.

“ప్రొఫెషనల్ ఎటిక్వెట్ (Professional etiquette) అను దానినొకటి గట్టిగా పట్టుకొని మీ డాక్టర్లు మనస్సాక్షిలేనివాడై యున్నారు. వ్యాధిగ్రస్తురాలైన యొక బీదబాలిక బాధయెట్లున్నను సరే, మీరు చూడకూడదా?”

“అమ్మా! నేనెట్లు చేయరాదు. అయితేమిమ్మును చూచుచున్న వైద్యులు నాసహాయము కొరిన యెడల నేను వారికి సలహా నిచ్చెదను. కాని మీకేస్ (Case) నేను తీయకూడదు.”

“వారు కోర పెలవిచ్చినయెడల నన్ను పరీక్షించెదరా?” యని మరలనడగెను.

“వారు నాకు పెలవిచ్చి, నాతో నుండివలె” నంటిని.

“లేదు, మిమ్ములను నేను వంటరిగా చూడవలెను.”

ఇట్లు చెప్పునంతలో నర్సుతిరిగివచ్చుచుండెను.

“ఆమెను గురించి మీరు బహుజాగ్రత్తగా నుండవలెను. ఆమెకు తెలియని సంగతులుగాని, యామె కనిపెట్టని విషయములుకాని లేవు. మీ కట్టివాతో యామెగ్రహించి యున్న”దని బాలిక యనెను.

దాదినచ్చి పగతోనిండిన చూపుతోనన్నొక్కసారి చూచెను. నేను మరల షికారు మొదలుపెట్టితిని. కొంతసేపైన వెనుక పడవయానవస్తు దీపములతో వెలుగుచుండెను. ఓడనాయకుడు, నతని భార్యయు, రోగి చెంత కుర్చీలమీద కూర్చుండి సంభాషించుచుండిరి. నన్ను చూడగానే వారు రోగికి నన్ను పరిచయము (Introduce) చేసిరి.

“మేమిద్దర మిదివరకే కలిసి సంభాషించి యున్నా”మని బాలిక చెప్పెను.

మేనుండరము కొంతకాలము కూర్చుండి మాట్లాడినపిమ్మట దాది రోగికి కాలువకప్పి లోపలికి కొనిపోయెను. భోజనమునకు వేళయగుటచేత నందరము చెదరిపోతిమి. నేను నాక్యాబిక్ లోకి వెళ్లి వస్త్రములు

మార్పుకొని భోజనస్థలమునకు పోవుచుంటిని. బారిలో రోగిగది చాటువలసి వచ్చెను. అచ్చటికి వచ్చినప్పుడు గాజావస్తువు వేస్ (Vase) వంటిదోదో క్రిందబడి పెట్టుమని పగలిన కబ్బమువంటిది. అందుచే నొకింత తలుపు చెంత నిలిచితిని. ఎవరో యటు నిటు పరుగిడుటయు వెలువల నొకరు నిలిచినట్లు గ్రహించి యిష్టపడక తలుపునందులలో నుండి నన్ను చూచినట్లును తెలిసికొని నేను పొగిపోతిని. భోజనశాలకు వెళ్లుటకు నేను మెట్లు దిగుచుండగా రోగియాహారమును పట్టుములో పెట్టుకొని దాది మెట్లెక్కుచుండెను. అచ్చట మేమెదురుపడిన వెంటనే నన్నా మె కన్నులెర్రజేసి చూచెను.

భోజనము ముగిసిపోయినట్లు వడుకొనుటకు పూర్వము చల్లనిగాలి ననుభవించుచు కొంతమంది డెక్ మీదనుంటిమి. నేను కట కటాలకు పట్టుకొని నిలిచి చీకట్లు క్రమిస్త నీటిని, ఆ కాసమును చూచు చుంటిని.

“ఏమండోయి! నేను వేడనుండ, మీ వెంటరాకుండ మీరు వ్యాధిగ్రస్తురాలిని చూడవన్నారట కదా?” యని యొడవైద్యుడడిగెను.

“అది వాస్తవమే” యంటిని.

“మీ మీద గట్టి విశ్వాసమేదో యొకటి యామెకు కలదు. పోనీ యామె కోరిక తీర్చరాదా?” యనెను.

“మీ వెంటవచ్చి రోగిని చూచుటకు నాకభ్యంతరములే” దంటిని.

“చెందవ వారెవరు నుండరాదట. మీరు వంటిగా వెళ్లవలెనట. నాప్రాగ్గవని మీరాపెను తృప్తిపరచుదురుగాక” యని వైద్యుడు చెప్పెను.

“అందుకునేను సమ్మతించ”నని జవాబుచెప్పి ఆమెకేమి జబ్బంటారు?” అని ప్రశ్నించితిని.

“కాళ్లు పడిపోయినవి.”

“అది వదురువా?” యంటిని.

“నాకేమియు నమ్మకము లేదు.”

“అయితే మీ బ్యాటరీ (Battery) నాకు వాడుకొనుటకు, దయచేసినయెడల నేనామెకు పరీక్షించెదను.”

౨

అమరువాటి యుడయును, దాది నాయెద్దకు వచ్చి, “మీ రాకకు రోగి సిద్ధపడియున్న” దనెను.

నేను బ్యాటరీ పట్టుకొని బాలిక గదిలోనికి వెళ్లితిని. నన్నెచ్చటికో క్యాబిన్ నుండి పోవుచుండెను.

“ఒక నర్సును నేనుండ నేను మిమ్మును పరీక్షింపను. ఆమెను పిలువండి. బ్యాటరీ నైనను నొకరు పట్టుకొనవలె” నని రోగిలో నేనంటిని.

“లేదండి నేను మీతో సంభాషించునప్పు డెవరు నుండరాదు. బ్యాటరీ తెచ్చితిరా? అయితే నాకేమి వ్యాధియు నెదరు?”

“మీ కేవ్యాధియు లేదు. ఇదంతయు నటన.”

“చూచితిరా! ఆమె నిశ్చయముగానే గ్రహించినది. ఒకమీదనున్నవారందరు నాకు జబ్బని నమ్మిరి. మొట్ట మొదటలోనే మీరు షికారుచేయుచు నావంక చూచునప్పుడు మీరుమట్టుకు సందేహపడి నట్లు చూచాది గ్రహించినది. ఆమె సామాన్యరాలు కాదు. మీరు జాగ్రత్తపడవలెను. మీరు నిజముగా

నా గుట్టు తెలిసికొంటేలో లేక మే నూరికే యనుమానపడిలిమో తేల్చుటకు మిమ్ములను వంటరిగా రమ్మ నుట" యని బాలిక చెప్పెను.

“ఈ వేషము, ఈవటనఎందుకు” అని ఆమెవడిగితిని. ఆమె యిట్లుజవాబిచ్చెను.

“మేము రష్యాదేశస్థులము. మా తండ్రి జర్మనీలో గొప్పవర్తకుడు. అతనికిప్పుడున్నది కెండవభార్య. నా మారుటితల్లి పెట్టుశ్రమల నోర్వ లేక మాపెద్దతండ్రి దగ్గరకు తప్పించుకపోవలెనని మార్గము యూహించు చుంటిని. మాపెద్దతండ్రి బారుచక్రవర్తిగారి యాస్థానవైద్యుడు. ఆయన నొకసామంతరాజునుకొనవలసినదే. వైద్య శిఖామణియని యాయన కీర్తిప్రపంచకమంతట నిండియున్నది. మినుకూడ తెలిసియేయుండును. ఆయన కొకగొప్ప లేబొరేటరీ (Laboratory) యున్నది. క్యాన్సర్ (Cancer) వ్యాధికి మూలకారణము తెలిసికొనుటకు క్యాన్సర్ మైక్రోబ్లను పెంచుచుండును. ఎవరు బాగుచేయలేని రోగము నటించినచో మాపెద్దతండ్రియొద్దకు నన్ను పంపుదురని యూహించి యిట్లు వేషమువేసితిని. జర్మనీలో నెవరికిని నాబబ్బు కుదుర్చుట సాధ్యముకాకుండెను. అందుచేత దాదినీచ్చి నన్ను రష్యాకి వెళ్లుటకై సాగనంపిరి. ఇదిసంగతి.”

ఈ చరిత్ర కట్టుకథ నాప తోచెను. అయిన నామెకోరిక ప్రకారముగా నామె రహస్యము నెవరికి వెల్లడిచేయనని మాటఇచ్చితిని. ఓడవైద్యుడు నన్ను ప్రశ్నించి నప్పుడుకూడ నేదో యొకరీతిగా జవాబులు చెప్పితిని.

మాయోడ చివరకు పెంట్స్ బిర్ (St. Petersburg, now Leningrad) చేరెను. ఎప్పటి వలెనే దిగిపోవువారు ఎక్కడివారు అదాదిడి పడుచుండిరి. ఒకగొప్ప పరివారముతో నొక పెద్ద యధికారివంటి మహాపురుషుడొకడు పడవమీదకు వచ్చుచుండెను. ఆయన బాలికను కలిసికొని ముద్దు పెట్టెను. పరివారపు వారందరు నటునిటుప రుగులిడుచు బాలిక సామానులు యోడనుండి తీయుచుండిరి. దాది యొకయిసుపపెట్టెను బహుభాగ్రతతో మోసికొనివచ్చుచుండెను. కొంతదూరము వచ్చినతరువాత బరువుచేత కాబోలు పెట్టికిందపడి తెరచుకొని యందులోని కాగితములు చెల్లాచెదురుగా పడిపోయెను. ఆమె తొందరగా వానిని తీయుచుండెను. సహాయము చేయవలెనను యూహతో నేను కొన్ని కాగిత ములను తీసితిని. తక్షణమే పట్టరాని కోపముతో నాచేతినుండి వానినీడ్చి గట్టిగా లాగుకొని పగతో నిండినచూపు నామీద నొకగడియ నిలిపెను.

ఇనుపపెట్టెలో విలువగల సామ్యులు లేకుండ కాగితములుండుట యాశ్చర్యముగా నుండెను. మఱియు దాది వాదగర్హించి తీసికొనునంతలో నొక కాగితముమీద బాలికపేరును చూచితిని. ఆమె నాతో చెప్పినపేరదికాదు. దానిమీద “ఓల్గా” అనియుండెను. ఆపత్రములనుగురించి నేనాలోచించు చుండగా రోగి నన్నునీలించి తన పెద్దతండ్రికి ఇంట్రడ్యూస్ చేసెను.

అమహాపురుషుడు మిక్కిలి సంతసించినవానివలె నన్ను పొగడి యారాత్రి వారిభవనమున విందార గింప కోరెను. నేనెన్నివిధములుగా వెళ్లకుండునట్లు ప్రయత్నించినను వ్యర్థమయ్యెను. బాలికకూడ బ్రతిమాలుచుండెను.

“డాక్టర్ హోలిఫాక్స్ గారు మిప్రఖ్యాతి నేను వినియుండలేదా? ప్రసిద్ధిగాంచిన వైద్యు లిద్దరు కలిసికొనినప్పుడు—నాయుంట మిను గౌరముజరుగకతప్పదు. నాలేబొరేటరీ గురించి మీరు వినియే యుందురు. నేను క్యాన్సర్ మైక్రోబ్లను కృషిచేయు పద్ధతి చూచుట కిష్టములేదా?” యనెను.

ఏవైద్యున కిష్టముండదు? నేను సమ్యుతించితిని.

3

సెంట్రాల్ పబ్లిక్ లో దిగినవారు కాక నామలోనున్న యితరులు కూడా కొందరు పట్టణమును చూచుటకు వెళ్లితిమి. చీకటి పడకమునుపు పడవకు తిగివచ్చిచేరి నేను నామన్న దుస్తులలో మిక్కిలి విలువ గలవానిని ధరించి యా యధికారిధవనమున కేగితిని. అనుందిరపు వైభవసౌందర్యములను వర్ణింపజాల. ఆచుటి దీపములు, తెరలు, పాన్సులు, తీవానీలు, కుర్చీబల్లలు చూచినయెడల నీజమింకారుడే రహస్య దేశపుచక్రవర్తియై యనునట్లుండెను. నేను వెళ్లునప్పటికి నేవకులు తప్పించి మరెవరును బయట కనబడలేదు. బంగారు జరీతో చేతిపని నలంకరించు ముఖమల్ చరాయి అంగీ తోడగన నేవకుడొకడు నిశ్శబ్దముగా నన్ను కలిపికొనుటకువచ్చి వంగి నమస్కారముచేసి నన్నొకస్థలమునకు తీసుకవెళ్లి యది నా కొరకు సిద్ధపర్చబడిన గదియనిచెప్పెను. నేవకుని వస్త్రములు నాయంబరములను తిరస్కరించుచున్నట్లుండెను. అయింటికిచెందిన స్త్రీపురుషులెట్లు వెలుగుచుందురో వారిమధ్య నేనెట్లు కనబడుదునో కదాయని కొంత సిగ్గుపడితిని. నేనున్న గది యతివికాలమై నేను శ్రమతీర్చుకొనుటకు కావలసిన, సదుపాయములుకలిగి ప్రక్కన స్నానపుగది (bathroom) సహితముగా నుండెను. నేనొక సోఫామీద కూర్చుండి అనుందిర ములోనున్న విలువగల వస్తువులను చూచుచు చుట్టుకొల్పుచుండగా పట్టుగొను చప్పుడు కనబడెను. ఎచ్చటనుండి వచ్చినదోగాని నా యెదుటనుట్టుకు ఓల్గా యొకయవ్వరసవలె మోహనీరూపము ధరించి నిల బడి యుండెను. నేనులేచి పలుకరించునంతలో మాట్లాడవలదని నాజ్ఞచేసి యొకబాబును నాచేతిలోపెట్టి దీనిని చదువు మని యదృశ్యమయ్యెను. నేనుబాబును విప్పిచదువగా నిట్లు వ్రాయబడియుండెను.

“ఇతరులకు మా మీద కరుణలేదు. ఇతరులకు దయ యనునది మేముచూపము. నీవు మా రహస్యములను కనిపెట్ట ప్రయత్నించితివి గనుక నీ ప్రాణములు తీయఁచున్నాము. నీకు తప్పించుకొనుటకు మాగ్ధము లేదు. ఈ భవనమందే కాక పట్టణమంతట మా గూఢచారులున్నారు. ఈ జమిందారుడు నా పెద్ద తండ్రి కాడు. మేముందరమును జరుగుచున్న పరిపాలన వ్యాయచక్రములు మొదలైనవానిని నాశనము చేయుట కేర్పడిన సంఘస్థులము (Nihilists). మాలోనెవరైనా సంఘమును తృప్తిపరచని యెడల వారికి మరణముసిద్ధము. అయితే నీవునాకు చేసిన సహాయముకొరకై నిన్ను తప్పింపవలెనని ధైర్యచిత్తుడనైన యాంగ్లేయుడా! నాయధిలాప. నాకెంత యపాయము వచ్చునో నే నెరుగను. కాని నీకొక్క సలహానిచ్చెదను. నామాటప్రకారము నడిచితివా నీ ప్రాణములు దక్కవచ్చును. కాని నిశ్చయము మట్టుకు చెప్పలేను.

ఏమాత్రము ధైర్యము విడువవలదు. నీయాపద నీవు గ్రహించిన క్షేమాచనవలనైన వారు తెలిసి కొనిరా యేయద్భుత కార్యమైనను నిన్ను రక్షింపజాలదు. కనుక వారందరితో నుల్లాసముగా సంభాషించుచు ముఖమునం దానందము కనపర్చుము. విందుకూటునుండు నాప్రక్కన కూర్చుండి నన్ను వరించువానివలె నాకు రహస్యములు చెప్పుచుండుము. వారు నీతో నేడియన్నను విశ్వసించిన వానివలెనుండుము. నీకేరైన నాశ్చర్యము కలిగించిన యెడల మౌనయములోనున్న విస్మయముపైకి రానీయకుము. భోజనమైకపిమ్మట జమిందారుడు తనలేబోకటలేని చూడరమ్మని నిన్నుపిలుచును. ఏమియు సందేహపడక యతని వెంటపోము. అయితే ఏడవమెట్టును గురించి జాగ్రత్తపడుము.”

తెలివిమూలినవాడనై యట్లు మృత్యువు నోటబడితిని కదాయని నన్ను నేను శపించుకొంటిని. ఒక పావుగంటసేపు నాకేరీరము కొయ్యబారెను. పిమ్మట బాబును తీసికాల్చిచేసి దాని భస్మమును పాదము క్రిందత్రొక్కి తెట్టితిని. ఎంతవలపించినను జరుగవలసిన కార్యము జరుగక మానదు. మరణము పొందవలసిన యెడల పిరికివానివలెగాక ధైర్య సాహసములతోనే మృత్యుదేవత నెదుర్కొందునని దృఢపరుచుకొంటిని.

భోజనము చేశ మొదటి నాకు మర్యాదలు సల్పిన నేవకుడు మరల విశ్వబ్రహ్మగావచ్చి నన్ను విందుకాలకు దోడ్కొనిపోయెను. అచ్చట జమిందారుడు నన్నెదుర్కొని నల్లని ముఖముతో వస్త్రముల వలనను ప్రజ్వరిల్లుచున్న కెంపువజ్రాదులతోను మార్పొందిన దాదినీనాకు “నాజమిందారిగి” యని ఇంట్రడ్యూస్ చేసెను.

“మనము చివరకు కలిసికొంటిమికదా! యని యాపెచెప్పెను. ఆస్వరము ఆచూపు, “కుదకునాచేర జిక్కిలివికదా?” యనునట్లుండెను.

అచటనుండిన శ్రీపురుషు లందరు ధరించిన యమూల్యమైన వస్త్రములు, నగలు వారిని గంభీర్యుల వలె నలంకరించెను. వీరందరితో నన్నుగూర్చి పొగడి నానిమిత్తమే యంతటి వింగు జరుగుచున్నట్లు జమిందారుడనెను.

అతిపొందరివతియగు ఓల్లా దేవతాశ్రీవలె నాప్రకృతే కూర్చుండియుండెను. ఆమెమాట ప్రకారము నేను మధురవాక్యములతో నామెను పరించువానివలె నామె దిక్కువరిగి యితరులకు వినబడి వినబడకుండునట్లు సంభాషించు చుంటిని. ఇదంతయు జమిందారుడును దాదియు కనిపెట్టుచుండిరి.

భోజనము ముగిసినపిదప నితరు లనేకవిధముల కాలమును గడుపుచుండిరి. జమిందారుడు తన లేబోరేటరిమానుటకు నన్ను రమ్మ నెను. నామరణము నెదుర్కొనుటకు మారు మాటాడక బయలుదేరి వెళ్లితిని. ఆభివనము నందొక చీకటిసొరంగమువలె నొకసందుండెను. ఓల్లా దీపము పట్టుకొని మామందునడచుచుండెను. ఎంతోదూరము నడువగా నొక తలుపుదగ్గర నిలిచితిమి. జమిందారుడు నన్నులోనికితోడ్కొని పోయి “చూచితిరా? నాలేబోరేటరి” యనెను. అది వికాలమైగది. వీరువాలతోను, మందులతోను మరిసామానులతోను నిండియుండెను. అవియన్నియుమాచిన పిదప గదిలో నొక చివరయుండిన యొక మంచమును చూపెట్టెను.

“నేనొకప్పు డాసక్తితో పనిచేయునప్పుడు రాత్రులలో కాలమేలాగు పోవుచున్నదో యెరుగను. మధ్య రాత్రియందు నాపడక గదికి వెళ్లలేక నిచ్చటనే రాత్రి గడ్డుట కీపడకయున్న” దనెను.

నేను దాని సమీపముగాపోయి, యచ్చట నొక పెద్దకిటికీనుండి వెలుపలి యంధకారమును చూచితిని. నాగుండెలు ఝల్లుమనునట్లుగా నాకిటికీ క్రిందనుండి, నీవానదియొక్క నల్లనిప్రవాహము పాటుచుండెను. అటుతరువాత మేమందరమును మరల వెలుపలికివచ్చి చీకటిసందు చేరితిమి.

“ఇక నేను క్యాన్సర్ మైక్రోబ్లను కృషిచేయు చిన్న చీకటిగదిని చూశమురండి” యని జమిందారుడు ముందుకుసాగెను. అతని ముందుగుండ నడచుచున్న బాలిక వెనుకకు తిరిగి “పెద్దనాన్న నాకుభయ మగుచున్నది. ఈలాంతరుతీసికొని మీరేముందు నడువండి” యనెను.

జమిందారు డామె భీతికి మందలించి యిష్టములేక లాంతరుపుచ్చుకొని మొదట నడచెను. ఆ సందు చివర నొకతలుపు వచ్చెను. దానిని తెరిచి “యిచ్చటినుండి దిగిపోవలె”నని చెప్పి జమిందారుడు ముందు దిగెను. ఓల్లా యాతని వెనుక దిగుచు “నొకటి, రెండు” యని బిగ్గరగా మెట్లను లెక్కించుచు నడుగులు వేయుచుండెను. “ఆరు” యని లెక్కింపగానే నన్ను వెనుకకు ద్రోసెను. తిత్తుణమే నేదోయొక బరువైన వస్తువు జారి యపూధములోనున్న నీటిలోపడినట్లు చప్పుడు వివవచ్చెను. ఆమె త్రోపును మెట్లమీదనే కూర్చుండబడితిని. జమిందారుడును బాలికయు నదృశ్యమైరి. చీకటి యంధకారమయముగా నుండెను. నాదేహమంతయు భయకంపితమయ్యెను.

“ఆహా! యేడవ మెట్టులేనేలేదు. అరవ మెట్టునుండి పాతాళములోనే తెలియనివారు దిగుదురు. అచ్చట చీకటిలో ప్రవహించు నీవానది నల్లనిప్రవాహములోపడి ప్రాణము విడుచుటయే వీరు శత్రువులకు విధించినదండన. ఆహా! యెంతభూరమరణము నాకుతప్పె” ననుకొంటిని.

అయినను సంతసించుటకాస్పదములేదు. నేను సురక్షితముగా పోవుటకు మార్గమేది? చేతులు చాచి యన్నిదిక్కులుతడిచి యేదైనా మార్గమున్నదా యని వెతికితిని. మేము వచ్చిన తలుపు గట్టిగా బిగియబడి యుండెను. మరదిక్కునను తలుపులుండలేదు. సాపుగా గోడయుండెను. నాతోవచ్చిన వారిరువురు

మరల మెట్టనెక్కలేదు. వాడెటునుండి, యేరహస్యపు దారినుండి వెళ్లిపోయియుండురాయని విస్మయము చెంది తిని. చివరకు నీటిలో నాకు చావుతప్పినను తృప్తిపాపమువలన నీస్థలమందే నేను జీవములు విడుతునకదాయని దుఃఖించుచుంటిని.

ఇట్లుండగా నెవరో మాట్లాడునట్లు నాకు సమాపముగానే ధ్వని విడవచ్చెను. జమిందారుడు మరల నేనున్నస్థలమునకువచ్చి నేనేవిధమునైనను తప్పించుకొని యుండినయెడల కడదేర్పవలెనని కాబోలు యుద్దేశమును తెల్పుచుండెను. ఓల్లా యతిడట్లు చేయకుండునట్లు ప్రత్యుత్తరములు చెప్పుచుండెను.

“అంత పెద్దచప్పుడు గుండెలు ఝల్లుమనునట్లు మీరు, నేను వింటిమికదా యేమిటి వెట్టిమికు” అని ఓల్లా అనెను.

ఆధ్వనులాగిపోయెను. మాట్లాడినవారు వెళ్లిపోయిరి. అటుతరువాత కొంతసేపటికి నారవమెట్టు ప్రక్కన గోడవలెనుండినది. నిజముగా తలుపుయెందుటచేత దానినితెరచి ఓల్లా గుమ్మమువద్ద నిలువబడెను. చేతి సంజ్యచేసి తన పెంటరమ్మనెను. నేను వెళ్లితిని. మేము కొంతదూరము వెళ్లి మెట్టుదిగితిమి. చివరకు నదియెట్లు వచ్చెను.

“ధైర్యచిత్తుడైన యాంగ్లేయుడా నాప్రాణము నాచేతిలోపెట్టుకొని నిన్ను తప్పించితిని. ఆగవమెట్టు నుండి నీవు నదియందే పడి యుండువు. నేనెంతో శ్రమతోను, సాహసముతోను యితరులకు తెలియకుండ నొకరాళ్లబస్తా నచ్చటనుంచి నిన్ను వెనుకకు త్రోయుచు కాలితో నాబస్తాను నీటిలో పడవేసితిని. జమిందారుడు నీ జీవడిపోయినావని నమ్మెను. ఇక నీవు నీపడవకు సురక్షితముగావెళ్లు” మని నన్ను పిడుగొల్పి తనలాంతరుపట్టుకొనివెళ్లిపోయెను.

—(డాక్టరు క్లిఫ్ఫర్డు హాల్ఫాక్సు వారి Extracts from a Doctor's Diary అనుగ్రంథము లోని 'The Seventh Step' అనుకథకు అనువాదము.)

చిత్ర ప్రశ్న

శ్రీ మ తి మొ గ సా టి అ ప్ప ల న ర న మ్మ గా రు

2

మొదటి రెండక్షరములు చేర్చగా ‘చూచి’ యనుటకర్తంబగు; ఆదితుదను గలిగిన యక్షరములుగల్గి చదువగాదంతావశమున కర్తంబుదోచు; పరికింప చివరయక్షరములు రెండును కొండకర్తంబుగా నుండియుండు; మూడవయక్షరమును మాని చదివిన ‘చూచిరి’ యననరిదోచు; మొత్త

మునను నాల్గక్షరంబులు బొందుపఱుప

గ్రామనామంబు నెల్లూరు సీమలోన—

తెలుపుడీ దీని నామంబు తెఱవలార!

మీదు బుద్ధి పరీక్షింప మీటయిదిరను.

ఇట్టివానియందు రుచిగల ‘గృహలక్ష్మి’ చందాదారురాండ్రు ఈ ప్రశ్నకు జవాబు స్వయముగ నాలోచించి మాకు లేఖముఖమున మే 10-వ లేనీలోపున తెలుపుదురగాక! లేఖలో తమచందా నెంబరు తప్పక తెలుపవలెను.

బాల విజ్ఞానశాఖ

౧. పదము

తొక్కు-పల్కులు

(సంపాదకురాలు) శ్రీమతి బులుసు లక్ష్మీనరసమ్మగారు

ఏనుగమ్మా ఏనుగు—
 ఏ ఏనుగు ?
 మనపుటేనుగు—
 ఏ మదం ?
 ఆముదం—
 ఏ ఆముదం ?
 చిట్టాముదం—
 ఏం చిట్టి ?
 నెయ్యిచిట్టి—
 ఏం నెయ్యి ?
 పేరి నెయ్యి—
 ఏం పేరు ?
 గుళ్ల పేరు—

ఏంగుళ్లు ?
 సరిగుళ్లు—
 ఏం సరి ?
 దాసరి—
 ఏం దాసరి ?
 దాసు దాసరి—
 ఏం దాసు ?
 కాళిదాసు—
 ఏం కాళి ?
 భద్ర కాళి—
 ఏం భద్ర ?
 తుంగభద్ర—
 ఏ తుంగ ?
 పాలతుంగ—
 ఏం పాల ?
 బత్తెపాల—
 ఏం బత్తె ?
 చుక్కబత్తె—
 ఏం చుక్క ?
 చాదుచుక్క—
 ఏం చాదు ?
 బియ్యపుచాదు—

ఏంబియ్యం ?
 పూచబియ్యం—
 ఏం పూచ ?
 అరటిపూచ—
 ఏం అరటి ?
 బొంతఅరటి—
 ఏం బొంత ?
 కంబళిబొంత—
 ఏం కంబళి ?
 రత్న కంబళి—
 ఏం రత్న ?
 గోరురత్న—
 ఏం గోరు ?
 పులిగోరు—
 ఏం పులి ?
 పెద్దపులి—
 ఏం పెద్ద ?
 గోచిపెద్ద—
 ఏం గోచి ?
 పట్టుగోచి—
 ఏం పట్టు ?
 ముక్కుపట్టు—

౨. పాటలు

ఆటపాటలు

(సంపాదకురాలు) శ్రీమతి జమ్మి సీతాబాయిగారు

జమ్మి సీతాబాయిగారు

౧
నావేళ్ల పుట్టెలు
నాకాళ్ల గజ్జెలు
మోకాటి చిప్పలు
అబ్బబ్బ నడుమ
ముత్యాల రవిక
రత్యాలరాగిడి
ఇదుగిడుగో.

౨
కొల్లాగజ్జ కంకణమ్మ
వేగులచుక్క వెలగమొగ్గ
మొగ్గగారు మోటాకిసీరు

సీరుగాదు నిర్మలబావి
బావిగాదు బచ్చలకూర
కూరగాదు కుమ్మరికడవ
యీజోజోజో వియ్యపురాల
కాలుతీసి గట్టనపెట్టు.

౩

బండోయమ్మబండి
పదహారు కుమ్మలబండి
సుబ్బారాయుడుపెండ్లి
చూచి వద్దామురండి
ఆకువక్కలు తెండి
అడిగి వద్దామురండి
అమ్మన్నాకు బువ్వ
అరచేతిలో గవ్వ
అందఱూనీకుడిల్ల
కొప్పలో కొడిపిల్ల
బోగందాని కొప్ప
యెడంకాలుచెప్ప.

౪

నాలుగు స్తంభాలాట
నడిమికి తొడిమికి
తానక తప్పక
తనపేరేమంటే
వుట్టిమీదపొట్టి
కాకరకాయ బెల్లం.

చెమ్మచెక్క
చారడేసి మొగ్గ
అట్లు పొయ్యంగ
ఆరగించంగ
రత్నాల చెమ్మచెక్క
రంగులెయ్యంగ
ముత్యాల చెమ్మచెక్క
ముగ్గులెయ్యంగ
పగడాలచమ్మచక్క
పందిలెయ్యంగ
పందిట్లో మా అన్న
పెల్లి చెయ్యంగ
చాకలాడివాణికింద
జాజిపూలదండ
మోతీలదండ
ముత్యాలదండ

దండోదండ
దండోదండ
ఆకువక్క సున్నంసుడి
అరిటా బారిటా
టాంటపాకాయి
అత్తయ్య చెవులో
ముత్యాలు బోసి
కోడలి చెవులో
కొబ్బరిపెట్టి
తరుముకు రావే
బోగంపాప.

బాలా బాలా
బరుకూబరుకూ
తన్నులు తింటే
తలకట్టూ.

జోల పాట

(సంపాదకురాలు) శ్రీమతి ఆలపాటి సీతమ్మ గారు

హాయి హాయనగాను ఆపదలు గడచు
చిన్నవారలగాను శ్రీవేంకటేశు. హాయి
రావె రావె పిట్ట రత్నాలపిట్ట
కట్టదేవే పిట్ట కనకణ్ణిగొట్ట. హాయి
వాసాల మీదది మీసాలపిల్లి
అబ్బాయి చేతిది హంసల్లగిలక. హాయి
జోలపాపడికి జోడుంగరాలు
చిన్ని నాబిడ్డకు పమిడుంగరాలు. హాయి

చిన్నారి పొన్నారి చిఱుతడవు నీవు
పొన్నమానుమిదిచిన్నికృష్ణుడవు. హాయి
ఆడితే ముద్దమ్మ పాడితేముద్దు
అందఱికి అబ్బాయి అల్లారుముద్దు. హాయి
ఏకులరాటమ్ము ఇంటికందమ్ము
మాచిన్ని అబ్బాయిమాకు అందమ్ము. హాయి
ఉసిరికాయలతోట ఊరికందమ్ము
ఉత్తముడు అబ్బాయిమాకు అందమ్ము. హాయి

చిన్నారిపొన్నారి చిలుక వేసీవు ఏడిస్తే నీకండ్లు నీలాలుకారు. హాయి
 గున్నమామిడి మీది చిన్నికోకిలవే. హాయి నీలాలుకారితే నేనోర్వలేను
 జోలల్లు పాడితే బాలలకు నిద్ర పాలై సకారవే బంగారుకునుల. హాయి
 నాగస్వరం పాడితే నాగులకునిద్ర. హాయి ఊరెల్లతిరిగేటి ఓ ఊరుబిల్లా
 జోలలకు జొన్నకూడు బాలలకు వరికూడు ఊరుకున్న బబ్బాయికి ఉగ్గెట్టిపోవే. హాయి
 ఏడ్చేటి అబ్బాయికి ఎల్లావుల పాలు. హాయి పాడెల్లతిరిగేటి ఓ పల్లగాడ్డ
 అయింటి సందులో ఈ యింటిసందులో పండుకొన్న పాపనికి పాలిచ్చిపోవే. హాయి
 అలచందపూవలె మెరసెనబ్బాయి. హాయి రాకాసిరావణుని తాను అబ్బాయి
 ఏడవకు ఏడవకు వెట్టిఅబ్బాయి రాజును కొట్టేసి తారాజ్యమేలు. హాయి

3. బుద్ధి పరీక్ష

యుక్తి లెక్క

శ్రీమతి కమలమ్మ గారు

[ఇది బాలురయు బాలికలయు బుద్ధిబలమును పరీక్షించుటకు ఉద్దిష్టమైనది. కావున ఈయుక్తిలెక్కను ఉత్తరముస్వతంత్రముగ నాలోచించి 12 సంవత్సరములకు లోబడిన బాలబాలికలు మే 10వ తేదీలోపున లేఖాముఖమున (ఉత్తరములో వారినయను తెలుపవలెను) మాకు తెలియ జేయరుగాక! — సంపాదకుడు]

ఈక్రిందచూపిన చట్రములో 8 గుఱ్ఱపుగదులు ఉన్నవి. అందు ఏప్రక్కచూచినను 3 గదులు వరుసగా వచ్చునట్లు కట్టబడి యున్నవి. చూడుడు.

ఈగదులలో ఏప్రక్కచూచినను 12 గుఱ్ఱములు వచ్చునట్లు 32 గుఱ్ఱములు కట్ట బడియుండెను. ఒకడు ఈ 32 గుఱ్ఱములతో 4 గుఱ్ఱములను చేర్చి కట్టెను. అప్పుడును ఏప్రక్కచూచినను 12 గుఱ్ఱములే ఉండెను. గ్రొత్తగా నాలుగు గుఱ్ఱములను కట్టిన మనిషి. తన 4 గుఱ్ఱములకు మారుగా 8 గుఱ్ఱములను విప్పుకొనిపోయెను. తిరిగి ఏప్రక్క చూచినను (8 గుఱ్ఱములు తగ్గినను) 12 గుఱ్ఱములే ఉండెను. ఎట్లు? 3 విధములును గదులు వ్రాసి చూపవలెను.

౪. పిట్టకథ

కోడికథ

జల్ది శేష గిరి రావు గారు

అనగా అనగా చోకపూరిలో ఒకకోడివుంది. దానికి నాలుగుపిల్లలువున్నాయి. ఆపిల్లల పేర్లు:—

1. “రా వేగుమ్మాడీ.
2. రత్న గుమ్మాడీ.
3. పేరు పేర్లూ
4. పెద్దప్పదొరసానీ.”

అని. తల్లికోడి కోడూమేతకై వెళ్లేటప్పుడు తననలుగురు పిల్లలనీ గుడిసెలోఉంచి తలుపువేసుకోమని చెప్పి మరీ మేతకి వెళ్లేది.

మేతతీసుకుని తిరిగి యింటికిరాగానే

“రా వేగుమ్మాడీ! తలుపు తియ్యావే!
రత్న గుమ్మాడీ! తలుపు తియ్యావే!
పేరు పేర్లూ! తలుపు తియ్యావే!
పెద్దప్పదొరసానీ! తలుపు తియ్యావే!”

అనిపిలిచేది. ఆమాట పిల్లలువిని తలుపు తీసేవి.

ఒకనాడు ఒక యెర్రకలవాడు యీసంగతి విన్నాడు. తల్లికోడి మేతకు వెళ్లగా చూసి గుడిసెదగ్గరకు వచ్చి తల్లి పిలిచినట్లుగానే పిలిచేడు. దాంతో ఆపిల్లలు పాపము తల్లేయమనొని తలుపుతీశాయి. ఆపాళ్ళింగా ఆపిల్లలని ఎత్తుకొని పారిపోయాడు. తల్లికోడి యింటికి వచ్చింది.

“రావేగుమ్మాడీ! తలుపు తియ్యావే” అంది. గుడిసెలో చప్పుడువినబడలేదు. “రత్న గుమ్మాడీ! తలుపు తియ్యావే!” అంది. ఇప్పుడూ చప్పుడులేదు. “పేరు పేర్లూ! తలుపు తియ్యావే, పెద్దప్పదొరసానీ! తలుపు తియ్యావే” అంది. గుడిసెలో అసలు చప్పుడేలేదు. తలుపుతోనుకొని లోపలికల్లి చూస్తే ఏముంది? ఏమీలేదు. అప్పుడు అదిఏడుస్తూ అడవిలోకల్లింది.

అక్కడ పార్వతీపరమేశ్వరులు భూమిపాలించడానికి వచ్చేరు. ఈతల్లికోడి ఏడుపువిని దగ్గరకువచ్చి అడిగారు “ఎందుకు ఏడుస్తావు” అని. తనపిల్లల్ని ఎవరో ఎత్తుకుపోయారు అని చెప్పింది. అప్పుడు ఇన్ని నీళ్లు నుతించియిచ్చి “ప్రేరిబయట వకయెర్రకలవాడు వున్నాడు. వాడియింటికి వెళ్లి అక్కడ పెంట పోగు వుంటుంది. దానిమీద చల్లితే నీపిల్లలు వస్తాయి” అన్నారు.

అప్పుడు తల్లికోడి గబ గబ పరుగునెత్తుకొని వెళ్లింది. ఆయెర్రకలవాడు ఆకోడిపిల్లల్ని చంపుకునేసేకి ఎముకలు పెంటమీద పారేశాడు. వాటిమీద నీళ్లు చల్లి తల్లికోడి

“రా వేగుమ్మాడీ! బ్రతికి రావమ్మా!
రత్న గుమ్మాడీ! బ్రతికి రావమ్మా!
పేరు పేర్లూ! బ్రతికి రావమ్మా!
పెద్దప్పదొరసానీ! బ్రతికి రావమ్మా!”

అంటూ పాటపాడింది. పాడేసరికి ఆపెంటపోగులోంచి నాలుగు కోడిపిల్లలూ గున గునలాడుతూ వచ్చి తల్లిదగ్గరచేరాయి. ఎర్రకలవాడు చూస్తూవుండగానే అవి తల్లితోమూడా యింటికి వెళ్లిపోయాయి. కథ కంచికి వెళ్లింది. మనం యింటికివచ్చేం.

౫. నీతి కథ

సోమరితనము కూడదు శ్రీమతి మాడభూషి చూడమ్మగారు

“కష్టే ఫలీ” యనునది తెలుగుసామెతలలో నొకటి. ఎవరైనను కష్టపడి పనులను గావించినయెడల దానిఫలితమును సుఖముగ ననుభవించునుగాక దీనికర్థము. కష్టపడక సోమరితనమున కాలము వుచ్చువారు వారిజీవితమంతయు సుఖములేని జీవయాత్రచేయుచుందురు. జ్ఞానవిహీనములగు పక్షులును, కీటకములునుగూడ యీనీతిని తమ ప్రవర్తనముచేత జూపుచున్నవి. అదను కనిపట్టి నేద్యముచేయనిచో నిత్యము మన మారగించుయాహారము దొరకదు. మనుజుడు నిత్యము యేదోయొక పరిశ్రమ చేయుచున్నగాని లోకతంత్రమునడవదు. మనపూర్వులు మేధాశాలురై సంఘవిభజన మనుపేరున నెన్నోవిషయములు బోధించి యొక్కొకకర్మ యొక్కొక్కరు చేయుచుండునటులను వారు దాని నభివృద్ధిపరచుచు దానియందు విశేషప్రకృతులు విశేషచిత్రగతులు గనుపరచునట్టి మేధాశాలురగునట్లును కట్టుదిట్టములు గావించిరి. నియమితకృత్యములచేయక వృథా కాలయాపనము గావించుచు సోమరియగు మనుజుడు దేహమును బంధువులను మిత్రులను కడకు యిరుగుపొరుగువారినిగూడ కష్టములచాలు గావించును. సోమరిని జడమగు యొక మొద్దుస్వరూపముగ బోల్పవచ్చును. కాని మొద్దువలన కొంతయుపయోగమున్నది. ఈ సోమరివలన యుపయోగము లేకపోవుటయేకాక యెదిరివారికి బాధలుగూడకలవు. ఈ సంబంధమున చిన్నకథను చెప్పెదమినుడు.

ఒకయడవి దట్టమగుచెట్లచే నావరింపబడియున్నది. లేతచిగుళ్లచేతను పూగుత్తుల వలనను ఫలభారమున వంగియు చూచుటకందముగనే యున్నది. కెద్రవృక్షముయొక్క చివరకొమ్మలో తేనెటీగలు కొన్నిచేరి చెట్టునపట్టుకుని సుఖముగ కాలము వుచ్చుచున్నవి. ఆ పట్టువద్దకు నోమయొకటి తన సహజరాగాలాపమును చేయుచు నిటునటు తిరుగుచుండెను. అది చలికాలము. మంచునిట్టముగ నాయడవినంతను గప్పి తనధవళ త్వము నినమడింపచేయుచుండెను. చిన్నచెట్లను, రాళ్లగుట్టలను, కొమ్మలను, తుప్పలను యావరించి ప్రకృతి స్ఫటికాభరణాలంకృతమయ్యెనా యనునటుల యాచేరినమంచు దృగ్గోచరమగుచుండెను. ఈ చలిలో బైటకురాజాలక మక్షికసంతతి పట్టులోని గదులలో దూరి కాలమునుబుచ్చును. ఇట్లులే వేసవికాలమంతయు కష్టపడి పూవులందలి మధువును చేకూర్చుకొని చలికాలమంతయు సుఖముగ నింటకూర్చుండును. ఇప్పుడే వానికి సంతానవృద్ధియు గలుగును. దోమ పనిలేకనే తిరుగుచు నీ పట్టు దగ్గరచేరి యిట్లులనెను.

“ఓ మంచియీగలార! నేను చిరకాలమునుండి సంగీతమునేర్చితిని. గాత్రముతో జంత్రముపైని మంచిపాట పాడగలను. రాగాలాపనమందు యిచ్చగల మీరు నాపాటను, యాటను, పాటకు తగినటుల యాటను పరీక్షించి మీచిన్న బిడ్డలకు నేర్పింప యిచ్చగల దేని నన్నొక గురువునిగా నేర్పరచుకోవచ్చును. ఇందులకు మీవద్దనున్న మధువును నాకు గురుదక్షిణగ నివ్వవలెను. మీ పిల్లలనందరిని బాగా సంగీతవిద్యయం దారితేరిన వారినిగా నొనర్తును. ఇందువలన విశేషవిద్వాంసులై ధనమార్జించెదరు.”

దానికి ఈగలు ఇట్లుచెప్పినవి. “ఓగాయక శిఖామణి! దోమా! నీవునేర్చుకొన్న విద్య నీ సహజవిద్య. నీ విద్యవలన ప్రయోజనము నీకులేనట్టే మాకునువుండదు. ప్రయోజనరహితమగు విద్యవలన నేమిలాభము? నీవివిద్యవలన యెదుటివారును గూడ బాధ పడవలయునేకాని సౌఖ్యము ఇనుమంతయులేదు. కనుక నిష్ఫలమగు విద్యకొరకు కష్టించి చలికాలముకొరకు నిలువచేసిన మాయాహారమును నీకొసంగజాలము. అవసరమగునప్పు టికి వలయువస్తువుల నొసంగలేని నీవిద్య మాబిడ్డలకు చెప్పించి వారిని నీవంటిసోమ రులుగాచేయజాలము. దయయుంచి యింతటినుంచియైన నీవీపనికిమాలిన విద్యనువీడి పాటుపడుము.”

ఈమాటలువిని దోమ సిగ్గుచెంది యిటికిపోయెను. కనుక కష్టపడి కొన్నిదినములు కూడబెట్టుకన్న తేనెతో ఆహారములేని చలికాలమంతయు సుఖించుచున్న ఈగలు యెంతసేతినీ బోధించుచున్నవో చూడుడు. జ్ఞానమువలనయెరిగి చేతినిండ పనికలిపించి మనుజులనందరిని ప్రత్యేకవృత్తులలో ప్రవేశపెట్టి యావృత్తి వలన గలఫలము నా జాతివారనుభవించు నటులను ఒకరిఫలమొకరు యనుభవించుచు పరస్పరసహాయమొసంగుకొనుచు వివాదాలులేక ఐకమత్యము నభివృద్ధిగావించుకొనుచు నుండవలయునని మన పెద్దలయూహ. కష్టపడలేనివాడు సోమరి. సోమరితాను యిడుమల బడుటయేకాక తన్ను చేరిన దగ్గరవారి నందరిని కష్టములుపాలుచేయును. మంచిఫల మనుభవించ లేకపోవును. కావున ప్రతిమనుజుడు యేదో పనిని చేబూని దాని ఫలమనుభవించును, ఎదిరివారికి గూడ తనవలన తనకార్యమువలన సహాయము గావించుచుండవలెను. ఈనీతి మనకా యీగ లొసంగినవిగదా?

చలివేంద్రముచ్చట్లు

శ్రీమతికొప్పర్తి సత్యవతమ్మగారు

౧

చలివేంద్రవద్ద నొకవృద్ధబ్రాహ్మణుడు

చలివేంద్రవద్దకు యధాప్రకారము వేంకటనరసమ్మగారు భోజనముచేసి వెళ్లి బాటసారులకు దాహము ఇచ్చుచుండెను. మధ్యాహ్నము చెండుగంటలయ్యెను. భానుడు తీవ్రముగ ప్రకాశింపుచుండెను. వడగాదుపు విసరుచుండెను. అంత నొకవృద్ధబ్రాహ్మణుడు చలివేంద్రవద్దకు ఎట్లనో ప్రాణములు తీరజేసెను.

“అమ్మయ్యా! బ్రతికితిని. ఈ సత్రముపెట్టిన మహానుభావుని యిట్లు వెయ్యిళ్ల మొదలు కావలయును. ఈ వేసవికాలములో ఇంతకంటె చేయలేని పుణ్యకార్యమేమున్నది?” అని తనలో అనుకొనుచు “ఎవరంజీ సత్రములోను? దాహమగుచున్నది.” అని ప్రకాశముగా పలికెను.

అంత వేంకటనరసమ్మగారు దయ్యార్ద్రహృదయుతుతో ఆ వృద్ధబ్రాహ్మణుని ఆహ్వానించి ఒక ఇత్తడి చెంబుతో కాళ్లుకడుగుకొనుటకు నీరమును, ఒక కంచుచెంబుతో దాహముతాగుటకు నీర్మజ్జగయు నిచ్చెను. వృద్ధబ్రాహ్మణుడు కాళ్లుకడుగుకొని శ్రమవాసి దాహముతాగి నేదడేసెను. “అమ్మయ్యా! బ్రతికితిని. అమ్మా! మీరు ఎంతపుణ్యమండి” అని బ్రాహ్మణుడనెను.

“అయ్యా! విప్రోత్తమా! ఎక్కడికి పోవుచుంటిరోగాని ఎండ అతితీవ్రముగానున్నది. జరాభారమున అలసియున్న మీశరీరము ఈతీవ్రతపమును తాళజాలదు. కావున ప్రార్థనవాటారువరకు ఇందు ఈ చిటి చాపమీద విశ్రమింపుడు.”

బ్రాహ్మణుడు విశ్రమించి “అమ్మా! మీ ఇంటిపేరేమి?” అని అడిగెను.

“మా యింటిపేరేందుకులెండి.”

“అమ్మా! మిమ్ములను చూచినను, మీరు చేయుచున్న పుణ్యకార్యమును తలచినను నాకు మహనీయురాలు డొక్కా నీతమ్మగారు జ్ఞాపకము వచ్చుచున్నారు. మన గోదావరిజిల్లాలలో ఆమె నామము వినని వారులేరు. మీరు ఆమెవంటి పుణ్యజీవనులైయున్నారు కావున తెలిసికొనవలెనని కుతూహలముగలిగి అడుగుచున్నాను.”

“డొక్కా నీతమ్మగారు-ఆ తల్లియెక్కడ? నావంటివారెక్కడ? ఆమెకును నాకును బోలికయే లేదు.”

“అమ్మా! అట్లనరాదు. చేయగలంత పుణ్యమును తమరు చేయుచునేయున్నారు. కావుననే మీయింటి పేరు తెలిసికొనుటకు నేను కుతూహలపడుచున్నాను.”

“అయ్యో! మా అత్తవారింటిపేరు గురిబాడవారు.”

“అమలాపురములోని గురిబాడవారును మీ అత్తవారునుజ్ఞాతులా?”

“మా అత్తవారు అమలాపురమే.”

“అట్లాగువా? మీ మామగారిపేరు?”

“సంపదరాయుడుగారు”

“ఓహో! సంపదరాయుడుగారా? వారిని నేను బాగాయెఱుగుదును. వారికోడుకులలో ఎన్నవవారు మీ భర్తగారు?”

“నా పెండ్లివాటికి రెండవవారు.”

“అయినా? ఆయన్ని రామదాసు అని చెప్పుకునేవాళ్లు మాయింట్లో ఆడవాళ్లు.”

“అయినేండి నా కొంపతీస్తే.”

“ఆయనకు రెండవపెండ్లి అని చెప్పుచుండెడివారు. మొదటిభార్య ఎవరు?”

“ఎవరో ఎక్కడ? మా అక్కగారినే మొదట యిచ్చినారు. పెండ్లిఅయిన నెలరోజులకే ఆమె పెద్దలలో కలసినది. తరువాత నన్ను యిచ్చినారు. నేను ఆరుసంవత్సరములు కాపురముచేశాను. ఆనందముతో ఆరుసంవత్సరములు ఆరునిముసుములట్లు గడచినవి. అప్పుడు మా వారికి గుంటూరులో పని. నెలకు ముప్పది యేడు రూపాయలు జీతము. బ్రాహ్మిణీలలో కాపురము. ఆరుసంవత్సరముల అనంతరము మా వారికి దేహములో కాయలా ప్రవేశించినది. నెలరోజులు నెలవుపుచ్చుకొని వారిస్వగ్రామమగు అమలాపురమువచ్చి నాము. వచ్చిన మూడవరోజుననే హంస లేచిపోయినది. అనాథనై పుట్టినంటి ఇట్లు ప్రాద్దులు పుచ్చుచున్నాను.”

“అమ్మా! నుకృతిగతాయపని పెద్దలనుమాట ఊరకపోదు. ఆయనను దైవము ఎత్తుకొనిపోయినాడు. పాపము మీ భర్తమేనా కాసినదికాదు. మీ మామగారగు సంపదరాయుడుగారి సంతానములో మంచి తనమునకు మీవారు, రాశిపోసిన చెడ్డతనమునకు మీ పెద్దఅడులిద్ద. మంచివారికి మరణము ముందువచ్చును. కావున మీవారు వారిదారిని వారుపోయినారు. మీ పెద్దఅడులిద్దమాత్రము అందఱి ఆయువు పోనుకొని ఉట్టిగట్టుకొనిఉండి అందఱిని ఆడిపోయియున్నది. ఆ పాప మెప్పుడుకుండునో?”

“అయ్యో! ఆమెసంగతి మనకెందుకులెండి. ఆమె బతువు మనమేమి హెనుకొన్నాము.”

“అమ్మా! మీ హృదయము మంచిదికాబట్టి అట్లుచున్నారు. ఆమె మంచిచెడ్డలు అమలాపురములో అందఱు ఎఱుగుదురు. పోనీలెండి. ఆమెసంగతి మనకెందుకు? తల్లీ! మీరుమాత్రము మంచిపని చేయుచున్నారు. విచారముతో ఒకచోట కూర్చుండి ఉండకుండా చలివేంద్రపెట్టి నీటికొఱకు గోటాపన ఎత్తివచ్చు బాటసారులకు చల్లని నీరుమట్టి ఇచ్చి ప్రాణములు నిల్పుచున్నారు. మీకు ఎంతేని పుణ్యమువచ్చును. తల్లీ! ప్రాద్దుకొందము వాటారినది. నేను పోవలసిన ఊరు ఇంకను చాలదూరమున్నది. పెండలికడనే పోయి వెలుగుండగనే ఉప్పుకీరు చాటవలసియున్నది. కావున పోయివస్తాను.”

వృద్ధబ్రాహ్మణుడు వేదలిపోయెను. సూర్యాస్తమయమైనవెంటనే వేంకటసరస్వమ్మగారు చలివేంద్రమూసి సమీపముననేయున్న ఇంటికివెళ్లెను.

స్త్రీ అబలకాదు

[ఈవిషయమునుగూర్చి నెల్లూరు ప్రొగ్రెసివుయూనియనువారు ఏర్పాచిన పోటీ పరీక్షకు వ్యాసములను పంపిన పండ్లెండుగురు అభ్యర్థినులలో బహుమానము పొందిన శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారి వ్యాసము గతమాసము ప్రచురించియున్నాము. మిగిలిన పదునొకండుగురి వ్యాసములనుండియు పరీక్షాధికారు లిచ్చిన మార్కులనుబట్టి ఏర్పడిన క్రమమున కొన్ని కొన్ని భాగములను ఉద్ధరించి ప్రచురింపు చున్నారము. పరీక్షాధికారుల నిర్ణయించిన పరుస క్రమమున ఆరువ్యాసములనుండి ఈమాసమున మిగిలిన వానినుండి సైమాసమును ప్రచురింతుము. —సంపాదకుడు]

౨

శ్రీమతి శిఖరం కమలాంబగారు

సర్వలోకసృష్టికర్తయగు పరాత్పరుండు తాను సృష్టించిన పరమాణువు మొదలు మనోమేరువు వఱకు గల యెల్ల చరాచరపదార్థములకును, ఆయావాని యుపయోగమునకుందగిన శక్తిని బ్రసాదించియున్నాడనుట మనకు ననుభవవేద్యమే. అన్ని జీవజాలములకుందగిన బలమును బ్రసాదించియున్న భగవంతుడు స్త్రీలను అనగా తమ రక్తమాంసములనుండి వేరుగాగొన్ని వ్యుత్పలము కని పోషింపవలసియుండు స్త్రీలను—మాత్రము అబలలనుగా సృజించియుండునా? ఉండదు.

అయినను స్త్రీలు అబలలు; వారు శరీరబలముగాని, బుద్ధిబలముగాని, మనోబలముగాని లేనివారని వాడుట సామాన్యమైయున్నది. చాలకాలమునుండి యాచరణలోనున్న నిర్బంధములచేతను ప్రస్తుతము గోచరించుచున్న యజ్ఞానముచేతను, స్త్రీలుఅబలలని యనిపించుకొనుచున్నను స్త్రీలు సహజముగ అబలలాయని నిర్ణయంప వలసినచో స్త్రీపురుష శిశువులు జన్మించిన దాదిగా వారి వారి జీవితములోఁ బ్రకృతిసిద్ధమైయున్న బాధ్యతలను వివరించియు, విజ్ఞాన విషయమున స్త్రీ పురుషుల గ్రహణశక్తి మున్నగు విషయముల గుఱియింగియు, రోగములు తదితరములైన యాపదలు సంభవించినప్పుడు స్త్రీ పురుషుల చిత్తసైర్యము తెట్లుండునది తెలిసికొనియు మనమాలోచింపవలసియున్నది.

శిశువు జన్మించిన వెంటనే యెద్దియగు గదా? శబ్దమునుబట్టి సంతానవతులగు ముసలమ్మలు శిశువును బాడకయే, యే శిశువైనది చెప్పగలరు. ఎట్లు చెప్పివారని అడుగగా 'అడుపిల్లయేడ్చినంత బిగ్గరగా మగపిల్ల బాడేద్యజాల'దని చెప్పదురు. కైశవమున మగపిల్ల వానికన్న నాడుపిల్లకే జీర్ణశక్తి యెక్కువ. మఱియు

వ్యాధులు కూడ మగపిల్లలకు వచ్చినంత తఱచుగా నాడుపిల్లలకురావు. కనుకనే పెద్దవారు ఆడుపిల్లల యాహారవిషయములోఁ గొంచెము హెచ్చుతక్కువలున్నను భయములేదందురు. మగపిల్లలకన్న నాడు పిల్లలే త్వరగా పెరుగుదురు. దేహములోఁదగిన పటుత్వములేకున్న పెరుగుఁబోదుగులుండవు కదా? పరు గెత్తుట, ఈతకొట్టుట, మొదలగు నాటలయందు బాలబాలికలిరువురు సమానముగనే కన్నట్టుచున్నారు. ఇటీవల బెంగళూరిలో బాలబాలికలకు జరిగిన యీతవండెములో బాలికయే గల్పినదని కూడ వినుచున్నా రము. శ్రీలు బాల్యము వాటునప్పటికే వివాహితలై, గృహకార్యములను జక్కచేసికొనవలయును. గృహ కార్యములనగా దంచుట, విసరుట, నీరుచేడుట, నీరుమోయుట—ఇట్టి పనులు బలములేనిచో వారికి జేయుటకు సాధ్యమగునా? ఇక వంటజేయుట, వడ్డించుట మొదలగునవి చేయునపుడు దినమును లేక్కలేని సాయలు వంగి లేచుచుండవలయును. కడుపులో నొకపిల్లను, చుక్కలో నొకపిల్లను మోసికొనుచు నెత్తిమీద నిండు లించెను బెట్టుకొని వచ్చుశ్రీలను జూచుచున్నారము. ౧౦ నేర్ల బియ్యమునువండి ఆచారవను అనాయాస ముగా పోయ్యమీదనుండి దించినట్టి ౧౫ యేండ్ల బాలికను జూచియున్నాను.

* * * * *

శ్రీలు సహజముగా నబలలైనచో, నూటికి నేబదివఱకు బాలమతలతో నిండియుండు భరతఖండ ములో శ్రీజాతి యిప్పటికే నాచుమాత్రావశిష్టమైయుండెడిది.

* * * * *

ధీబలమునపైతము బాలికలు బాలరకెంతమాత్రము దీసిపోవుటలేదు. ఒకయేడాది వయస్సుగల బాలికయు, వదేవయస్సుగల బాలుడును ఒకసారి యాడుకొనుచుండిరి. వారిరువరికి వచ్చుటికి మాటులుకూడ రావు. మద్దూరు చన్నపట్నపుఁ జెక్కపిడతలుగల యెండుతొటాకుపెట్టెలను వారికి కొనియీయగా బాలిక పిడతలనన్నిటిని తీసిచూచి వానినుపయోగపఱచవలసిన విధమును వెంటనేగ్రహించి పోయ్యిపెట్టి పోయ్యి మీద గిన్నెనుబెట్టి మూతమునీ యొకనిముసుముంచి ప్రాతపేలికను దెచ్చి యాపిడతను దించినది. ఇంకొక పిడతమీద గుడ్డనుమూసి చిన్నగెరిలెను వేటొక పిడతలోనుండి ముంచి తీసి గుడ్డపైనవేసి పోయ్యమీదనుండి దించినపిడతలోనుండునది దానిలోఁబోసి యాగుడ్డను తీసివేసి చిన్నచెక్కలోటాలోనికి వంచి సమీపమునఁ గూర్చొని యాబాల చేయుపనులను జూచుచుండిన తాతగారికి నందిచ్చినది. బాలుడు చెక్కబుడ్లయొక్క రంగులను జూచుచు నొకదానితో నొకటి తాటించి విసరివేయుచు నాడుకొనుచుండెను. అనగా సంతకు ముందు తల్లి పాలుకాచి పంచదారవేసి వడియబోసి తనకుద్రాగించుటను ఆబాలిక గ్రహించెనగాని బాలుడు గ్రహించలేదన్నమాట. ఇటులనే చాలమంది బాలికలు బాలరకన్న త్వరగా విషయములను గ్రహించు చున్నారు. ఇప్పుడవకాశము లభించినకొలదిఁ బురుషులతో సమానముగా శ్రీలు విద్య నేర్చుచున్నారు.

* * * * *

ఇక గృహిణులుగా నుండు శ్రీల విషయము పరిశీలింతము. కుటుంబమనగా చిన్నరాజ్యమని చెప్పవచ్చును. రాజ్యములో నొక్కొక్క కాఖను వేర్వేరుదొంగవర్ణులుండురుగాని గృహరాజ్యమున ఆదాయమునకుఁ దగినటుల వ్యయముచేసి తగినంత ద్రవ్యమును నిలువఁజేయుచు ఆర్థికమంత్రివలెను; ఆరోగ్య సూత్రముల నెఱింగి బిడ్డలను పోషించుట, గృహనైర్మల్యము, శరీరనైర్మల్యము కలిగించుట, వస్త్రములను పరిశుభ్రముగా నుంచుట, రోగచికిత్సల నెఱింగియుండుట మున్నగునవి గ్రహించి కైజరాలుగను; గృహమునం దప్పుడప్పుడు పిల్లల మధ్య జరుగు చిన్నవ్యాజ్యములను నిజమెఱింగి తీర్మానించి కాంతిని గలిగించుచు

స్వాధ్యాయాధిపురాలుగను; పనిపాటులవారు చేయు దొంగతనములు కనిపెట్టుచు రక్షకకాఖ్యాధ్యక్షురాలుగను; బిడ్డలతెలివిన, శక్తిని, అభిరుచిని గమనించి తగిన విద్యనేర్పచు నుపాధ్యాయునివలెను ప్రవర్తింపవలయును గదా? శ్రీ బుద్ధి బలములేనిచో నీపనులనన్నియు నెటుల నెరవేర్వగలదు?

ఇక మనదేశమున విద్యాగంధ మెఱుగని శ్రీలు పెక్కుమంది, భారతభాగవత రామాయణములలోని విషయములను బాటలరూపముగా నేర్చుకొని పాడుచుందురు. ఈ పాటల సహాయమున వారు పురాణేతిహాస జ్ఞానముగలవారై, యందలి నీతిని గ్రహించి, మహిమోన్నతులగు శ్రీ పురుషుల నాదర్శముగఁ గైకొని ప్రవర్తించుచున్నారు. ఈపాటలు కొన్ని శతాధికములగు చరణములు కలిగినవిగను కొన్నివివిధరాగములలో పాడవలసినవిగనుచున్నవి. ఇట్లు నేర్చుకొన్న పాటలను చదువురాని యీ శ్రీలు జన్మపర్యంతము జ్ఞాపకముంచు కొని యుందురు. విద్యలేకయే యెంతెంతయో గొప్పపాటలధ్వనించి యుండుట శ్రీల బుద్ధిచాకచక్రమును విశదపఱచుచున్నది. కాబట్టియే 'బుద్ధిశ్చాపీచతుర్థజాం' అని పురుషులకంటె శ్రీలు బుద్ధియందు నాలుగు పాల్గొన్నవయని పెద్దలు వక్కాణించి యున్నారు.

3

శ్రీ మతి సీ రీ పి అచ్చ మాంబ గారు

పురుషుడు బలవంతుడని తలంచు ప్రతివిషయమునను శ్రీ యాతనికి దగ్గిపోలేడు. తల్లి బలవంతురాలైన నే కుమారుడు బలవంతుడగుచున్నాడు. తల్లి ప్రజ్ఞావంతియైన నే కుమారుడు బుద్ధివంతుడగుచున్నాడు. తల్లి దుష్టాత్మురాలై పతితయయ్యెనేని యామె పుత్రుడు సర్వసాధారణముగ సజ్జనుడు కాఁజాలడు. ప్రపంచమున వెలసిన యుక్తమపురుషులు, నాదర్శపురుషులు నెందఱోతల్లి సన్పదముల కారణమున నట్టి యుక్తతత్ఫితికి వచ్చిరి-వచ్చుచున్నారు-తప్పకవత్తురు. తల్లి యుగ్రపాలతోఁ ద్రావించిన నీతివాక్యా మృతబిందువులే కుమారుని హృదయమునఁ బరిలముగఁ గుదిరి యాతని పునోభివృద్ధికి సాధనము లగుచున్నవి. వీరమాతలు తమకుమారులు వీరులు, కూరులు, విక్రమార్కులు కావలయునని జోలలయందు సహితము తమసంతతికి వీరులచరిత్రములే వెల్లడించుచు వారిశౌర్యమునే కీర్తించుచుండిరి. శివాజి కాలనితల్లి బాల్యమున వీరుల కథలే చెప్పుచుండెడిదట! కాన సర్వసాధారణముగాఁ బురుషుల నుగతికిఁగాని దుగతికిఁగాని శ్రీలే కారకురాండ్రు. అట్టిచో శ్రీలందఱు నబలలేయెననిక బలయుతులగు పురుషులెక్కడినుండి వచ్చిరి? ప్రపంచమున నెందఱు చక్రవర్తులు-నెందఱువీరయోధులు-నెందఱుకవులు-నెందఱు మత సంస్థాపనాచార్యులు--నెందఱు చిత్రకారులు వెలువడిరి? వీరినందఱును శ్రీలేకదా ప్రపంచమునకుఁ బ్రసాదించినది? అట్టి ప్రభాభ్యులను గనిన తల్లులను - వీరమాతలను ఆబలలనఁ జెల్లునా? ముమ్మాటికిని జెల్లుదుగదా?

*

*

*

*

*

శ్రీ శక్తిస్వరూపిణి. శక్తికల్పితమైన దీజగత్సృష్టి. పశుపక్ష్యాదులందుఁ గాన్పించుచున్న శ్రీ పురుషులింగ భేదములలో శ్రీ బాతివే కంత స్వరమునందును - రూపలావణ్యమునందును - సహజపటుత్వమునందును వేరుఁడెంపుఁగాంచి మించుచున్నవనుటకు కారీకారీరమయూరగోగణములు నిదర్శనములు. ఇక బ్రహ్మాధికతైన మర్త్యశ్రీలమూట వేఱుగ నుడువనేల? దువ్యంతుని కొలువుకూటమునకు శకుంతలపోయి నిజపరిణయ వృత్తాంతము కథనము మూలమునఁ దన్నుఁగాఁచెల్పుకొను ఘట్టమునఁగలవి కాళిదాసు శ్రీ బాతినిట్లు వర్ణించి యున్నాడు.

వైశ్యయు వతీవిద్యాలయము, గుంటూరు

ఆంగ్లమున జయముగాంచిన మొదటి జట్టు బాలికలు

సంగీతమున ఉత్తీర్ణులైన మొదటి జట్టు బాలికలు

వైశ్యయు వతీవిద్యాలయము, గుంటూరు

హిందీతరగతియందు ఉత్తీర్ణులైన మొదటి జట్టు బాలికలు

కుట్టుపనియందు జయముగాంచిన తొలి జట్టు బాలికలు

* చ. అరయగ మానవేతరములై తగుజంతువులందు శ్రీలలోఁ గరము నిసర్గపాటవముఁ గన్పడఁ, జెప్పఁగనేల ప్రాజ్ఞులౌ తరుణులమాట? తాఁ బరభృత ప్రకరం వితరన్విజాళి నం బరము కేగుదాఁక తెనుపంగ నొనర్పరె కన్న బిడ్డలకా.

—అభిజ్ఞానకామంతలము.

దీనిఁబట్టి చూచినను శ్రీపబలయనియే స్పష్టమగుచుండలేదా? ఎవ్విధమునఁ జూచినను శ్రీపురుషు లందు సమానత్వము సిద్ధము. ప్రాణి పురుషజన్మమెత్తి గడింపవలసిన యనుభవములు కొన్నియు, శ్రీజన్మ మెత్తి సంపాదించవలసిన యనుభవములు కొన్నియుఁ గలవలెదు. పురుషసమసమానలక్షణమైన పౌరుష శక్తియొట్టితో శ్రీకి సమానశక్తి యట్టిది. ఈ పౌరుషసమానశక్తి లలవలచుకొనుటకై దేహదారు లీశ్వర సంకల్పము మేరకు శ్రీపురుషజన్మములను దాము చేపడి కర్మయోగమునుబట్టి కాలచక్రములో జనన మరణావస్థలకు లోనై పొందుచుండురని తత్త్వజేత్రులు వక్కాణించుచున్నారు. కావున శ్రీపురుషులు సమానులే.

శ్రీబాలియొక్క ప్రాశస్త్యమునుగూర్చి యాంగభాషయందు టీలోక్తియున్నది. "The hand that rocks the cradle rules the world." ఉయ్యెలనూగించు హస్తమే ప్రపంచమును పాలించును అని దీనిభావము. కాన శ్రీఅబలకాదు.

౪

శ్రీమతి పురిటి నూర్య నారాయణమ్మగారు

పురుషులవలె శ్రీలుకూడ కాస్త్రపరిశోధనలందును సర్వవస్తుసంశోధనలందును కడుంగడు నిపు ణులు. క్రొత్తవిషయములను శ్రీలుకూడ పురుషులవలెనే కనుగొనుచుండురు. ఇందులకు నిదర్శనము 19వ శతాబ్దమందు ఇంగ్లండుదేశములో జనవమొందిన హెరా ఆయర్లన్ అను వీరనాగీనుడీయొక్క శ్రమిత చరిత్రము. హెరా ఆయర్లన్ గణితకాస్త్రమందు మిక్కిలి పేరు (శ్రీశ్రయమునుండి) గాంచినది. చిన్ననాటనే అబలయైనను కాస్త్రశోధన లాసరించి హృదయ స్పందనమును గుర్తించు ఒక యంత్రమును నిర్మించెను. కొంతకాలమైన యనంతర మానాగీరత్నము ఋజురేఖ విభాగిని అను నొక యంత్రమునుకూడ కనిపెట్ట గలిగెను. అంతటితో తృప్తినొందక ఆమె మరికొన్ని నూతనవిషయములనుకూడ పరిశోధించి రాయల్ సొసైటీవారి పొగడుకు పాఠశాలయొను. ఆమెవలెనే మేరీక్యూరీ అను మరియొక పాశ్చాత్యవీరవనిత "రేడీయమ్" అను వస్తువును మిక్కిలి ప్రయాసచే పరిశోధించి నూత్రములను నిర్మించు ప్రపంచమున ప్రజలందఱెరుగునట్లు తెలియజేసెను. ఆత్రతీ మేరీక్యూరీజూపిన శోధనకౌశలమును, చాతుర్యమును మిక్కిలి ప్రశంస నీయుములు. ఇట్టివనితలెందరో ప్రపంచమున నుదయించిమానవక కృణమునకును, మానవవిజ్ఞానమునకును, దేశ సౌభాగ్యమునకును చేదోడు వాదోడై పాటుపడుచున్నారు. యంత్రపరిశ్రమలకు నీలయముగు ఆమెకికా దేశమున శ్రీలు కాస్త్రపరిశోధన లాసరించి పలుతెఱంగులగు యంత్రముదాయములను కనిపెట్టిన విధమును ప్రపంచ పుత్రులు వేసోళ్ల బొగడుచున్నవి. అబలని భావించబడు శ్రీలు విజ్ఞానోపార్జన మొనరించి దేశీయసారస్వతాభివృద్ధిని తన్మూలమున దేశోన్నతికిని చేయూత నొసంగుచుండుట ప్రత్యక్షప్రమాణము.

* * * * *

అబలులను కన్నతల్లిని అబలయన జెల్లునా? పురుషులందరు ప్రబలులు, కావున పురుషులను గన్నతల్లి వారికంటె ప్రాబల్యముగలది యనుట సత్యము.

* కాలిదాసుని యభిజ్ఞానకామంతలము పంచమాంకమున 'శ్రీబాం అశీక్షితపటుత్వ...' అనుశ్లోక రాజముఁ గనుఁడు.

శ్రీమతి వి. లక్ష్మీనరసమ్మగారు

ఇప్పుడెందరు యువతీసులు పురుషులవలె యెంత విద్య నాజించుటలేదు? అట్లు విద్యనేర్పినవారు మగవారివలె శక్తిసామర్థ్యములు గలిగి వివిధములగు వ్యాపారములయందు మెలగుచుండుటలేదా? అటు లైనచో నేల స్త్రీలనబలలనపలయును? అటులాసరించు టవ్యాయముగాదా? విద్యలయందు స్త్రీలేమాత్రము పురుషులకన్న తీసిపోవనపుడు, ఆవిషయమునందు స్త్రీలనబలలనక్షేమాత్ర ముచితముగాదు. స్త్రీలు మాత్రము పెద్ద పెద్ద పరీక్షలయందు తీరలగుటలేదా? వారుమాత్రము లాపరీక్షలయందు గృతార్థులై న్యాయ వాదినులగుటలేదా? స్త్రీలు విద్యాశాఖలయందుతనిభీదారులుగను, అధ్యాపకులుగజేరి బాలబాలికలను అభివృద్ధిపొందించుటయు, రాజకీయరైకవ్యాపారములయందుజేరి వందలయొక్క కృతకృత్యులగుటలేదా? అట్టియెడ వారు వారికిగల శక్తిసామర్థ్యములు జూపుటలేదా? అట్లయినచో యిట్టి వ్యాపారములందు స్త్రీలు జూపుచున్న యబలత్వమేమి? లేక స్త్రీని యబలయనుటకాసామాన్యమగు వాడుకపదమా? అటులై యుండవచ్చునేగాని విద్యావిధానము వందలమాత్రము స్త్రీయబలయని యనుటకు వీలులేదు.

శ్రీమతి కామరాజు మైత్రేయిగారు

స్త్రీలు ప్రపంచునపుడు వారు సర్వమును త్యజించి వారి ప్రాణములైనను లక్ష్యముచేయక శిశువులను లోకములోనికి తెచ్చుటయందే తత్పరలై యుండెదరు. స్త్రీలు వారి వారి సంసారములను

రాణులై వారియంటియందు యేకచ్ఛతాధిపత్యము వహించి యుందురు. అట్టితరి వారిని యబలలని యెవరన గలరు? సంసారము చక్కగ నిర్వహించుపట్ల స్త్రీలే తగినవారు. సాధారణముగ స్త్రీలుచదివినను, చదువకున్నను వారు సంసారము పట్ల చదివినవారే యగుదురు. ఇప్పుడు మనహిందూశాస్త్రప్రకారము పదియేండ్ల బాలికలను వివాహముచేసి పదమూడు సంవత్సరముల లోపలనే, సంసారకూపమున పడత్రోయుచున్నాము. మన వారికి విద్యాభ్యాసమా యగులేలేదు. వారు పదమూడుఏండ్ల బాలికలైనను అతిచాకచక్యముతో సంసారమును చేయుదురు. ఆవయస్సేగల బాలకుని సంసారమును దిద్దుమన వానికేమియు చేతగాదు. చీనివలన స్త్రీలు స్వాభావికముగ పురుషులకంటె తెలివిగలవారని తెల్లమగుచున్నది. సాధారణముగా తల్లిదండ్రులు బాలకులనుచూచునట్లు, బాలికలనుచూడరు. ఒకతండ్రితనమురైను

శ్రీమతి కామరాజు మైత్రేయిగారు కుమారుని యొకేపాతకాలలోనే విద్యనభ్యసించజేయుచున్నాడను కొండము. వారిలో కుమార్తెవిద్యపూర్తిగాక పూర్వమే యామెను వివాహ మొనరించును. బాలకుడన్నచో చదివియేతీరవలెను. కావున వారుచదువుచునే యుందురు. చీనినిగ్రహించి బాలికలు తాముచదువు కొద్దిచదువును అతిశ్రద్ధతో పట్టుదలతో చదువుదురు. కావుననే స్త్రీకళాకాలలలో పరీక్షాఫలితములు పురుషులకళాకాల కంటెను యెక్కువగనుండును. చీనివలన స్త్రీలు పురుషులకంటె యెక్కువ పట్టుదలకలవారని తెలియుచున్నది.

* * * * *

మన స్వాభావికములోని జంతుజాలములోని స్త్రీపురుషజాతిని చూచిన స్వాభావికముగ రెండింటికి యంతభేదము లేదని తెలియుచున్నది. ఇప్పుడు మనమొక యీనిన అవునుకాని పులినికాని చూచిన

వానికి నష్టమందు భీకరరూపము, రౌద్రమును పురుషజాతి మృగములనుండవు. స్వాభావికముగ వాటికి విచక్షణ జ్ఞానముండదు. మృగజాతికి సంసారమనియు, పిల్లలనియు వానికి ప్రేమలేదు. కావున శ్రీమృగమే యా పిల్లలు పెద్దవగువరకు వాటిని కాపాడి వదలివేయుచున్నది. మనుష్యజాతికిని మృగజాతికిని ఉండు భేదము విచక్షణ జ్ఞానమే! మనకు విచక్షణజ్ఞానము, ప్రేమయునుండుటవలన మనకు స్వాభావికముగ బలహీనము కలిగి నష్టమందు పురుషులు పోషించుచుండిరి. అదేయలవాటుగ శ్రీగృహపరిశ్రమలయందు పాల్గొనుటయు, పురుషుడు యితర పరిశ్రమలయందు పాల్గొనుటయు వారంభమయ్యెను. అప్పటినుండియు మెల్ల మెల్లగా శ్రీపురుషునికి లోనై యిప్పటి పరిస్థితులలోనికి వచ్చెను.

* * * * *

ఒక కుటుంబమునకు యశము రావలయుననిన యది శ్రీమూలముననే వచ్చును. శ్రీస్వభావమును బట్టి శ్రీకి తగునట్టి పనులనే ఆమె చేయుచున్నది. వారి పరిశ్రమలు యేమాత్రము పురుషుల పరిశ్రమలకు తీసిపోవు. సంఘము, కార్యములు, శ్రీయొక్క సుమమారమును యోర్పును వీటినిబట్టి యామెకు సంసారభాద్యత యొక్కర కలిగినది. వారిపాలిటి పనులే యొక్కవ కష్టతరములైనవి. శ్రీలే రాబోవుతరములను సృష్టించు వారు. ఎడ్వర్డ్ కార్పెంటరు (Edward Carpenter) యొక గ్రంథమందు "It is woman that maketh man" అని వ్రాసియున్నారు. సంఘము పురుషునియొక్క శరీరపుష్టిని చూచి వానికి శరీరకృషిచేసి ధనము వాఙ్మించుట, సంసారమును పోషించుట మొదలగు భాద్యత మీద పెట్టెను. అయినను ఇప్పుడు కూలీలాలి చేయు శ్రీలు సుమమారముగా నున్నారా? వారు పొట్టకూటికొఱకు పురుషులతో సమానముగ నెండయనక గాలియనక కృషిచేసెదరు. దీనివలన శ్రీలుకూడ పురుషులవలె నన్ని పరిశ్రమలయందును వారికి సరియగు యవకాశములు కల్పించిన పురుషులతో సమానముగా నుండునని తెల్లమగు చున్నది.

పూర్వము జనకమహారాజు కుమార్తెయగు సీతాదేవి లేప్రాచుంబున బంతిలో అడుకొనుచుండెను. అబంతి యాటలో పెల్లిశివచాపము దగ్గరపడెను. అప్పుడు, ఆమె యాచాపమును అవలీలగ తీసి యవతలనిడి, యాబంతిని తీసుకొనెను. అప్పుడు జనకమహారాజు ఆమె బలమునకు అచ్చెరువొంది యాచాపమును ఏరాజుసమారుడు యెత్తిమీటువగలడో వానికి సీతనిచ్చి వివాహమొనర్చెదనని చాటించెను. ఎండలో రాజులు వచ్చి యాచాపమును యెత్తలేకయే మార్చుకొనిరి. తుదకు శ్రీరామచంద్రుడు వచ్చి శివుని విల్లు విడిచి సీతను వివాహమాడెను. దీనివలన సీతాదేవి యోడిపోయిన యితరరాజుసమారులకంటెను బలము కలదని తెల్లమగుచున్నది. మనకాలములో తారాబాయి శాండ్స్ యొకతెయని చెప్పవచ్చును. ఈమె రామమూర్తిశాండ్స్, కోడె రామమూర్తి పీరితో సమానముగ తన శరీరబలమును ప్రదర్శించినది. ఈమధ్య పాశ్చాత్యదేశములో జరిగిన కాలువ యిదులాట (Channel swimming) లో మొదటి బహుమానము పడసినది శ్రీయే!

* * * * *

పురుషులు ధనము వాఙ్మించిన దానిని సరియగు మార్గమున వ్యయముచేసి వాని సంసారమునకు శోభలేచ్చు నది శ్రీయే! పురుషునియొక్క కీర్తికిని గౌరవమునకును గృహమూగమాన్యమునకు శ్రీముఖ్యావసరము. ప్రతి విషయమునందును పురుషును శ్రీసహాయముండిన యెట్టికష్టతరమైన పనులైనను నులభసాధ్యములగును. రష్యనుగ్రంథకర్తయై, రాజకీయ తత్వజ్ఞుడగుయగు కాంటులియో టోల్ స్టాయి (Count Leo Tolstoy) గారు ప్రాచీన శ్రీలను గుఱించి యిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

"A married woman has to work for her husband, from her youth to very old age; his demands on her, are the oriental ones of submission and labour. In consequence of this out-look women are strongly developed both physically and mentally; and though they are, as everywhere in the east, nominally in subjection they possess far greater influence and importance in family life than western women. The exclusion from humble life and inurement to heavy male labour give the women, all the more power and importance in the house hold." Count Leo Tolstoy's—Cossacks—page 24.

* * * * *

కాబట్టి యివి యన్నియు జూచిన యెడల స్త్రీలబలలు కారనియు, వాఁకి సరియగు నవకాశములు కల్పించిన పురుషులతో సమానులు కాగలరనియు విదితమగు చున్నది.

2

శ్రీ మతి ఆచంట సత్యవతమ్మ గారు

సనాతనధర్మ మదికాదు. స్త్రీబాధి నబలలని తలచుటయే వారిధర్మమైన "అర్థాంగి" అన్న పేరామె కట్టువచ్చినది? పురుషుడే బలకాలియై స్త్రీఅబలయగుచో అర్థాంగమబలముగను మిగిలినసగమును బలముగను యెట్లుండును?

* * * * *

పార్వతిసతిగా ఉన్నంతవరకే స్త్రీ మార్గ వరూపిణి కాని కార్యాయనియై లోకకంటకులగు రాక్షసుల సంపాదించినప్పుడు అబలయేనా? ఏవీరుండును శ్రేణుతో నైన తాకలేని శివచాపము నవలీలవిరచి ఖ్యాతిసొందిన స్త్రీరామచంద్రుని సతీతిలకమగు సీత చిన్నవాటసే యాట లాడుకొను నవసరమున నామహాకోపందము నిటు నటు యెత్తి జరిపినట్లు పురాణగాథలందుఁ గలదు.

* * *

పురుషుడొక్క బయటనే పనిచేసి ధనముగడించి తెచ్చును కాని స్త్రీ చాలకార్యములు చేయవలసియున్నది. భర్త తెచ్చిన ధనమును తగురీతి యుక్తముగావెచ్చించి గణితకాస్త్రజ్ఞానమెరిగి భర్తకు ఖర్చువెచ్చములప్పగింప వలెను. పాకకాస్త్రమెరిగి శుచిరుములతో వంటకము లాన రింపవలయును. శిశుపోషణనెరిగి కని సంతానమును ఆరోగ్య వంతులుగాను, దేశోపకారులుగను, ముగుణవంతులుగను తయారుజేయవలెను. పెద్దల నాడరించవలెను. బంధవుల ఇట్టి సమస్తకార్యనిర్వహణదక్షురాలగు స్త్రీని యబలయన

శ్రీమతి ఆచంట సత్యవతమ్మ గారు మర్యాదచేయవలెను. భర్తకుక్తి దేవలయును. చెల్లునా?

* * * *

జ్ఞానోపేతులగు మానవజాతినివదలి తక్కిన ఉద్భిజ్జ, స్వేదజ, అందజ, జరాయుజములలో (మృగజాతి)ని ఆనుసరింతుము. వృక్షజాతిలో ఫలపుష్పజాతి శ్రీజాతియగును. అడతాడి పండ్లెచ్చును. మగబొబ్బాస యెందులకును బనికీరాదు. ఏతోటకైనను, ఏయింటికైనను ఫలపుష్పవృక్షములే యుపయోగకరములు, గౌరవస్థానమును బొందును. జంతుజాతిలో మగజాతి శ్రీజాతిని గౌరవముగాజూచుచు వేటకానిపరము కానియకరక్షించును. అనగా ఆ శ్రీజాతి స్వప్రాణరక్షణము చేసికొనలేదని యర్థముకాదు. పురుషుడుండగా శ్రీ ఆయాసపడుట పురుషజంతువులకు చిన్నతనము. పక్షజాతులుకూడనిట్లే. సృష్టిరహస్య మే యిట్టిస్వభావము. ఇట్టివ్యత్యాసములో నీచమెందున్నది?

సమస్తజీవులను పావనులఁజేయజాలిన గంగ, గౌతమి, సింధు, నర్మద, కృష్ణ, వేణి, కావేరి, తపతి, కుంగభద్ర, యమున మొదలగు విమలతోయములను పురాణములందు “శ్రీ” నామకారిణులగ నే వర్ణించి యున్నారు. సౌందర్యదేవత శ్రీయందే మార్తీభవించియున్నది. శ్రీప్రకృతిలో యశేక మహద్భుతశక్తు లిమిడియున్నవి.

నిజముగా శ్రీలబలలుకారు. కాని పుట్టలోపెట్టిన మణివలె వారిప్రాధత్వము వారు ప్రకటించుకొనరు. ఒదిగి వినయముగా నుండుట వారిస్వభావము. గర్వముగా మేమేసబలులమని విర్రవీగుట ప్రాధత్వమున కొకలోపము. నిగురుఁగప్పిన నిప్పువలె తమతమ శక్తులనణచి, సమయమువచ్చినపుడు ప్రకాశించునదే నిజమైన పురుషత్వము. అట్టిదే శ్రీలగుండును. ప్రాణిసంబంధంత మాత్రమున, శ్రీఅబలయగునా? కాదు. బాహ్యప్రకృతికి శ్రీఅబలవలె దోచినను ఆత్మకట్టి ఖేదములులేవు. ఆత్మముఖ్యముకాని శరీరము ముఖ్యము కాదు. మానసికవృత్తిచే శ్రీఅబలకాదు. సకలవిద్యులకెల్లను తల్లియగు సరస్వతి శ్రీయైయుండగను, సమస్తసిరుల కాకరంబగు ఆదిలక్ష్మి శ్రీయనగను, సర్వలయకారిణియగు, కాళిక క్రి శ్రీయైయుండగను, సర్వచరాచరజంగమస్థావరరూపప్రపంచోత్పత్తిదేవతయగు ప్రకృతి శ్రీయైయుండగ నిత శ్రీని అబలఅనగ రాదు కదా?

గోదావరి

శ్రీమతి టి. వుండరీక విరళే అష్టాశీ గారు

ధవునిఁబాసి విరాళికిఁ దాళలేక
హత్తి తాము దుర్వారవిపత్తివయిన
నైఁచి పతుల సమీపింతు సతులు జగతి
ఎచటనో సహ్యగిరుల జనించినాపె
రమ్యగోదావరీసరిద్రమణి వినరె
అడ్డువచ్చుకాంతారధరాధరముల
నిట్టెదాట నుపాయమూహింపవలసె

నప్పుడాత్మీయభర్త రత్నాకరుఁడని
యతనికలుషంబునెంచక అమలవారి
పూరమగు తనరూపు విస్తారపఱచి
దూరమెంచక దుర్గమదుర్గపంక్తు
లెన్నిటినుదాటి వర్ధిల్లె నెంతొకీర్తి
వడసె వంగోపసాగర ప్రాంతభూమి
నొదిగె యాగొడవనము సమృద్ధిపఱచె.

మ డి బ ట్ట

త డి బ ట్ట

ఆరవేసిన మడిబట్టతో మడిపనులు తప్ప ఇతరములగు ఇంటిపనులు చేయరాదు. కావునతడిబట్ట ధరించి ఇంటిపనులు, మడిపనులు ఒకచేతిమీదుగా చక్కబెట్టుదురు. తడి మడిబట్టలు కట్టుకొనునప్పుడు వానిని పిండనైనపిండరు. నీరు పూర్తిగ పోవునట్లు పిండినచో తడిబట్ట పోగుఆరి సర్వత్రమగుమడికి పనికిరాదని వారిభయము. మగవారు ధరించు ఇట్టి బట్టకు 'కొల్లాయిగుడ్డ' అను పేరెంటు నామము వాడబడుచున్నది. సంధ్యావందనము చేయునపుడును, భోజనము చేయునపుడును ఈ కొల్లాయిగుడ్డ ఆచారపరులకు పాయరాని స్నేహితుడై ఉండుచున్నది. ప్రత్యేకము పురుషులకై పేరెంటు అయిఉన్న ఈ కొల్లాయి గుడ్డ అప్పుడప్పుడు స్త్రీలుగూడ మారు కట్టుకొనుటగలదు. ఆరోగ్యము పెంపొందించు టకు ఆదిని ఉద్దేశింపబడిన ఆచారము లిట్లు తడిగుడ్డలు ధరించుటలోనికి దిగి పదిరోగ ములపెట్టు అగు పడిశమును తెచ్చిపెట్టుచున్నది. అది చేయు హాని తెలిసియు తడి బట్ట కట్టుట మాననేరని మహానీయుల నేమనవలయునో తెలియకున్నది.

పట్టు బట్ట

నూలుబట్టమడికంటె పట్టుబట్టమడి గౌరవమైనదని తలంచుచున్నారు. పట్టు యొక్క యుత్పత్తితెలిసినవారు మడికి నూలుకంటె పట్టు శ్రేష్టమైనదని తలంపరు. పట్టు పురుగులను చంపినగాని పట్టురానేరదు. అహింసాపరులు నూలువస్త్రమునే యెక్కువగ ప్రేమింతురు. పట్టువస్త్రముకు మడిగౌరవము మొదట యెట్లుకలిగినదో తెలియదుగాని ఆచారమందు అనాదిగనున్నది. వీటిలో రెండువిధములు పట్టువస్త్రములు—నారపట్టు, అసలుపట్టు. పట్టువస్త్రములను పురుగులను చంపి తయారు చేయుదురు. నారమడి పట్టుపంచలను గోగు, జనుము, అరటి, బలురక్కసి మొదలగు చెట్ల నారలనుండి తయారుచేయుచున్నారు.

నూలువస్త్రములకంటె నారవస్త్రములు గట్టిగనుండునుగాని పట్టువస్త్రములంత మృదువుగను గట్టిగను ఉండవు. నూలువస్త్రము, నారవస్త్రము రెండును చెట్లకు సంబంధించి నవే. పట్టువస్త్రముమాత్రము పురుగులకు సంబంధించినది. కనుక నూలు గుడ్డకంటె పట్టు, నారగుడ్డలకు హెచ్చు పవిత్రత యెట్లుగలిగినదో తెలియకయున్నది. మడిబట్ట విషయములో మనవారు నారకు పట్టుకుగల భేదమును పాటించుటలేదు. ఈరెండును యొకటిగానే భావించుచున్నారు. కలకత్తా నారమడిబట్టకును, బరంపురం పట్టుపంచలకును గల భేదమును మడినిపాటించువారు తెలుసుకొనుట మంచిది.

ఈరెండు విధములైన పట్టుబట్టలకు పూర్వాచారపరాయణులు ఒక అధికార పత్రమును (License) ప్రసాదించియున్నారు. ఈ బట్టలను కట్టుకొని భోజనముచేయు కుండిన యెంతకాలమైనను యివి మడిగనే యుండును. సంధ్యావందనాదివైదికకార్యములు తీరినపిమ్మట పట్టుమడిబట్టను మడిచి సంచిలో మూటకట్టి వంకెకు తగిలెందురు. ఈవిధముగ బట్ట జీర్ణించి పోవువరకు వాడుకొనుచుందురు. ఇదియెంత చిన్నదైనను చాలును. పట్టుబట్టవెల అధికమగుటచే యింటిల్లపాదియు ఒకేపట్టుబట్ట స్త్రీపురుషులు వాడుచుందురు. తునకలైనపిమ్మట వెంకటేశ్వర్ల ముడుపులకు ఉపయోగింతురు.

ధా వ లి

ధావలి యను మడిబట్ట ముందుచెప్పిన బట్టలకంటె అతిపవిత్రమైనదని తలంతురు. దీనిని చచ్చిన గొర్రె, మేక మొదలగు జంతువుల వెంట్రుకలతో తయారుచేయుదురు. ధావలిని తడిపి ఆరవేయుటకంటె కుచ్చబట్టి ఒకతూరి విడిలించిన మాత్రముననే దాని యందుండు మలినము పోయి శుచికాగలదని పూర్వాచారపరాయణులు గట్టిగ వాదించుదురు. దీనివైశాల్యము కొల్లాయిగుడ్డంత యుండును. బట్ట గరుకుగ నుండును. చర్మవ్యాధులుగల వైదికుల దురదలనుమాన్పుటకు మంచిమందు ధావలిబట్ట. ప్రతిదినము వాడకుండిన చిమటలుపట్టి చిల్లులు పడునని తలంచి ప్రతిదినము తప్పక వాడుచుందురు. ఇట్టి బొచ్చుబట్ట క్రిమికీటకాదులను శరీరమునుండి వెడలుమలినములను దాచియుంచుటకు అనుకూలమైనది. కనుకనే ద్రావకములు వడియగట్టుటకు గంబలిబట్ట శ్రేష్ఠముగ వాడెదరు! కాఫి డికాక్స్ కా నిర్మలముగ నుండుటకు యీగుడ్డతోనే వడియబోసెదరు!

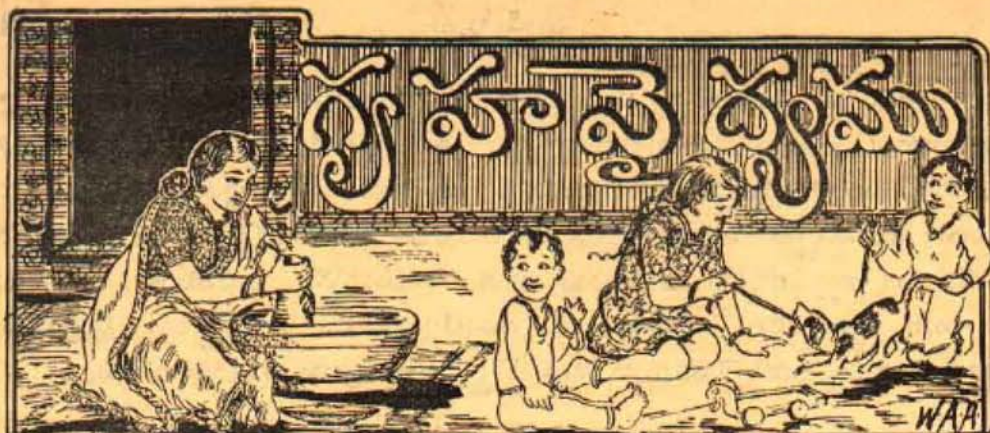
పూర్వాచారపరాయణులు ఆంతర్యము గోల్పోయిన ఇట్టివంతఆచారములను పట్టుకొని ఇంకను ఎంతకాలము ప్రాకులాడుదురో?

అం ప క ము

చెలి కాని సత్య నారాయణ గారు

కండ్లునులుముచుకన్నీరు కాల్యగాగ
వెక్కివెక్కియేడ్చెదవేమి? వెట్టితల్లి!
నాన్నగారిని తమ్ముని నిన్నుఁజూడ
తరచుగాబంపుచుందును తప్పకుండ
పండుగకు నిన్నుయెల్లైన బట్టుపట్టి
తోడుకొనివత్తు నిజము నీతోడుసుమ్ము.

అశుభమగు కార్యమునుజేయకమ్మ! నీవు
తరుణిక తైవారిలెశాశ్వతముకదమ్మ!
అత్తమామలయాజ్ఞకు సణగియుండి
ఆడుపడుచులతోడ సఖ్యంబుగలిగి
పతిని నిత్యంబుసేవించి భక్తితోడ
వరలుచుండుము నీకుశుభంబుగల్గు.

కాలిన గాయము, వేణ్ణీళ్ల బొబ్బ

డాక్టరు యస్. శేష గిరి రావు గారు L.I.M.

కాలిన గాయము, వేణ్ణీళ్ల బొబ్బ సాధారణముగ సంభవించు ప్రమాదములు. ఆ కారణమున వనము యీ అపాయములను తగుచికిత్స తెలిసికొనియుండుట అత్యవసరము. ఈ ఆకస్మికముల చికిత్స నులభపాధ్యము కాదని మొదట తెలుసుకొనవలయును. ఏలన బలమైన వాటియందు విశేషచికిత్స చేయవలసిన అవసరములు కలుగుచుండును.

అయితే కొన్ని సూచనలు సహాయముగ నుండును. కాలుటయందు చర్మము ఎరుపగుటకలదు. గాయము తీవ్రమైన క్రిందనుండు రక్తవాహికలు, నరములు, కండరములు వీటికి చెరువుకలుగుటకలదు. ఈ చెరువు జాస్తి కల్లునమున మానునపుడు విశేషమగు నొప్పి నిశ్చయముగ నుండును. మచ్చలుకల్లును. చిన్నవియగు కాలిన గాయములవలన స్వల్పమైన నొప్పి బాధయే తప్ప యితర అపాయములేదు. తీవ్రమైనవి అయినచో ప్రాణాపాయమగును. ముఖ్యమైన అపాయములు అధూతము (అనగా అదురు, యిది తరచు ప్రమాదమును అనుసరించును.) వ్రణముమానునప్పుడు వివిధ కారణములచే దుడ్డుమగుట, కాలినపిదప సంభవించు మరణములందు యీపై కంటిలో ఏదో యొకటి కారణమైయుండును.

చికిత్స బోధించుటకు అనుకూలముగ నుండుటకై యీ ఆకస్మికములను మూడు తరగతులుగ విభజించుకొనిన మంచిది.

1. ఎలుపుమాత్రము కల్లుట.
2. పొక్కు ఎక్కుట.
3. చర్మము, దానిక్రిందనుండు వాటికి చెరువుకలుగుట.

ఈ మూడువిధములైన ప్రమాదములందును ప్రథమమున గమనింపవలసిన జాగ్రత్తలను కొన్ని ముందు వివరించెదను. ముందుచున్న వనములలో యుండు వానిని మాచుట ఎప్పుడైన సంభవించెనేని వెంటనే మంటలు పైకెగయునట్లు వానిని పరుండచేసి పెద్దగొంగళికాని, కోటుగాని శరీరమునకు చుట్టి అతిత్వరితముగ మంటలను అణచివేయునది. ఇది తెలియనివారు ఆకస్మికముగా పుట్టినదిగులుచే బయటను, గాలియందును పరుగెత్తి మంటను మఱింత పెంచి ప్రాణములు కోల్పోవుటకలుగుచున్నది. ఈ ఆకస్మికములను వెంటనే చికిత్స చేయుట అవసరము. అయితే తొందరపడి ఆలోచించక పిదప కష్టమును కలుగుచేయు ప్రక్రియలను చేయుటయు తప్పు. తప్పుచికిత్సచే వ్రణము దుడ్డుమగుటయు, అదిమానుట కష్టమగుటయు సంభవించకలదు.

బొబ్బనిక్కిన ప్రదేశములకు గాలి తగులబడునట్లు చూడవలయును. దీనికై గాయముగల ప్రదేశములపై బోరిక్ ఆసిడ్ (Boric acid), బైకార్బనేటు ఆఫ్ సోడా (Bicarbonate of soda) పిండి, పాలగుండ (Arrow root) చల్లనగును. అయితే వీటియందు కొన్నిటియొక్కయొగము వీధప శుద్ధపరచుటయందు కష్టమును కలుగజేయుచున్నవి. మరియొకచికిత్స—ఆలివునూనె (Olive oil), కార్బన్ ఆయిల్ (Carron oil), అవిశనూనె (Linseed oil) ఉపయోగించుట. లేక బోరిక్ గాని యూకలిప్టస్ ఆయింటుమెంటుగాని (Boric or Eucalyptus ointment) కోల్డ్ క్రీమ్ గాని (Cold cream) వేస్లైన్ గాని (Vaseline) మొదలగు లేపములను పయోగపరచుట. నూనెవస్తువులు మెత్తనిదూది (Lint) పై భాగగ ప్రసరించగలవు. ఈపై తెలుపబడిన చికిత్సలలో ఏవిచేసినను పైన దూది, ఊలు పెట్టి తేలికగా కట్టవలయును.

ఈపై చికిత్సకంటే పెంటనే కాలినభాగమును వేన్మీర్లయందు (Warm Water)—బోరిక్ ఆసిడ్ (Boric acid) కలిసియున్న నీరు అయిన విశేషము—యంచిన చాలామంచిది. యిది నొప్పిని తగ్గించును. వ్రణము త్వరగామానునట్లు చేయును. విశేషముగ కాలియండిన ప్రదేశమునకు చికిత్సచేయుటకు ముందు మనుష్యునికి చికిత్సచేయవలయును. మొండెముపై చేతికంటే పెడల్పుగ కాలిన ప్రాణాపాయము కలుగజచ్చును. ముఖ్యమైన అపాయము అదురు (Shock). దీనియందు యెప్పుటివరె మనుజునితల క్రిందనుండునటుల పండుకొనబెట్టుట, వేడిమి ముఖ్యముగ కరములను పాదములను కలుగజేయుట, వేడిపానీయములు యిచ్చుట మొదలగు చికిత్సలను చేయవలయును. తీవ్రమైన అపాయములయందు పెంటనే డాక్టరును పిలిపించవలయును. ఈ ప్రమాదములయందు ప్రాణహాని (24 గంటలకు లోపల) కలుగుట ముఖ్యముగ అదురుపాటు వలననే.

అన్నివిధములయిన నిష్పృగాయములందు ముఖ్యముగ కరపాదములయందు కలిగిన ప్రమాదములయందు నీరు అత్యుపయోగకరమైనది. ఉపయోగములు రెండు—ఆరోగ్యమైన క్రొత్తభాగములు కలుగుటయందు సహాయమొనర్చుట, నొప్పిని విశేషముగ మాన్పుట; అయితే యీ చికిత్సయందు కాలినభాగములను మనుజుడు కొన్ని సమయములందు కొన్నిగంటలు మరికొన్ని సమయములయందు దినములు ఉంచవలసియుండును. ఈప్రక్రియ కరపాదములయందు ముఖ్యముగ ఉపయోగము. ప్రక్రియయు అనుసరించుట సులభము. మొండెమునకు ప్రమాదము సంభవించినను ఈప్రక్రియ మంచిదే. శరీరమయొక్క శీతోష్ణస్థితి యెట్లున్న నీరు అటులనే యుండవలెను (సాధారణమున 100 డిగ్రీలు ఫారెన్ హీట్ Fahrenheit). గాలమున 1½ అవున్సు చొప్పున బోరిక్ ఆసిడ్ నీటియందు కలుపనగును. కాలినప్రదేశమునే గాక శరీరము పూర్తిగ ఈ నీటియందున్నను యేమియు చెడువులేదు. యిటుల చికిత్సచేసిన నిష్పృగాయములు అతిశీఘ్రముగ ఆశ్చర్యముగ మానును.

ఎలుపుమాత్రముకల్గు గాయములు

బోరిక్ ఆసిడ్ లేక జింక్ ఆక్సైడ్ (Zinc oxide) 1 భాగము, 3 భాగములు పిండి కలిపిన పువ్వుదరు కాని (Starch) చల్లనది.

యూకలిప్టస్ లేక బోరిస్ ఆయింటుమెంటు లేక 1 అవున్సులో 10 చుక్కలు కార్బోలిక్ ఆసిడ్ (Corbolic acid) కలిపిన వేస్లైన్ (Vaseline) ఉపయోగకరమైనవి. సన్నటి లింటు (Lint) పై వీటిని పూసి ఉపయోగపరిచిన చికిత్స చేయునపుడు ఒక భాగమును చూచి మరియొక భాగమునకు చికిత్స చేయుటకు పిలుచును. లేపన్న గాయమునంతయు మూయకయుండుట తటస్థించును. చర్మము నుపయోగించినను లేపము నుపయోగించినను ముందుపై దూదిహంచి చక్కగ కట్టవలయును.

బైకార్బనేట్ ఆఫ్ సోడా (Bicarbonate of Soda) అన్ని విధములయిన కాల్పులయందు చాలా ఉపశమనము కలుగజేయుచున్నది. దీనిని కలిపిన వేడినీటియందు లింటును మంచి ఉపయోగపరచనగును.

లింటుపై నూనెయందు తడవబడిన పట్టును వేయవలయును.

కారన్ ఆయిల్ (Carron oil)—ఆలివునూనె (Olive oil) లేక ఆలివ్ నూనె (Linseed oil) నున్నమునీరు (Lime water) సమముగ కలిపి వాడుట—చిరకాలమునుండియు వచ్చుచున్న ముఖ్యమైన చికిత్స. ఈసమయమున నూనెలు, క్రొవ్యు ఉపయోగించవగును.

పిక్రిక్ ఆసిడ్ (Picric acid) కలిపిన ద్రావకము — ఏవిధమైన కాలినగాయమునలందైనను సాధారణముగ ఉపయోగింపబడు మందు. పిక్రిక్ ఆసిడ్ 1 ద్రామ (Picric acid) అల్కహాల్—1 అవున్సు (Absolute alcohol) పైదానికి వడపోసిన నీరు (Distilled water) 16 అవున్సులు అగువరకు కలుపబడి. దీనిని వాడుటచే చేతులకు మరకలగును గనుక ఉపయోగించుటకు ముందు వేసెన్ (Vaseline) చేతులను పూసుకొనిన మంచిది. లోచన్ యందు మంచబడి పిండబడిన లింటుపై యీ పిక్రిక్ ఆసిడ్ ద్రావకము వేసి పుండును కుల్లిపోసేయకుండు డిస్కెప్టు (Antiseptic wool) వేసి కట్టుకట్టునది. ఈకట్టును 2, 3 దినములుంచి బాద్రిగ వేడిగనుండు లోచన్ వేసి తడిపి తీసివేసి తరుగ కట్టునది. తరుగ కట్టుట 2, 3 దినములవరకుండక త్వరితగ్రా అవకాశము తగ్గించుచు కట్టునది.

పొక్కు ఎక్కుట

కండవవిధమగు గాయములు మొదటిదానికంటె తీవ్రమైనవి. బొబ్బయొక్క కలుగుచున్నది. పిక్రిక్ ఆసిడ్ ద్రావకము యిక్కడ యుపయోగించవగును. యింక కారన్ ఆయిల్, యితర ఆయింటుమెంట్లు వాడవగును. ఆయింటుమెంట్లు వాడుటచే కట్టు గాయమునకు అంటుకొనడనియే కాని గాయముగు శుభ్రముగ నుంచుటకు పీలుండదు.

పుండును కుల్లికుండజేయు ద్రావకమునందు ఒక గంటవరకు ఉంచబడినది గాని, ఉడికించబడినదిగాని అయిన కత్తెలితో బొబ్బను క్రింద కత్తిరించుట మంచిది. బొబ్బలను కత్తిరించిన పిదప వ్రణము అతిశుభ్రముగ నుండునటుల చూచుట త్యవసరము.

చర్మము, దాని క్రిందనుండి వానికి చెలువుకలుగుట

మూడవవిధమగు గాయములందు గుడ్డ కుంకలు యితర వస్తువులు బాగ్రతగా వేడిగనుండు లైసాల్ ద్రావకము, (1% lysol) లోచన్ లోచన్ లోచన్ వేడిగ నుండి పిదప వేడినీళ్లతో కుదిరించి కడుగునది. ఏమృత పిక్రిక్ ఆసిడ్ ద్రావకముగాని ఆయింటుమెంట్లలో ఏదైనగాని పైచెప్పినవిధముగానే వేయవగును. ఈవిధమగు గాయములను వైద్యుడు చూచుచుండుట అత్యవసరము.

గొంతుయందు వేన్నీళ్లబొబ్బ కల్గిన చాల అపాయము. ఏలన స్వరవేటిక (larynx) యందు నెక్కురు చాలకూడుట, వాపు కలుగుట తటస్థించి శ్వాసోచ్ఛ్వాసములకు అడ్డము కలుగవచ్చును. ఈ ప్రమాదము అప్పుడే పొయ్యిమీదనుంచి దించబడిన గిన్నెయందుండు ఉడుకునీళ్లు చిడ్డలు తెలియక త్రాగుటచే సంభవించుచున్నది. ఇటువంటి సమయములయందు ప్లానెలు (Flannel)ను వేడినీళ్ల యందుంచితీసి పిండి గడ్డమునకు క్రింద గొంతుక ప్రక్కభాగముల యందుంచవలయును. చన్నీళ్లుకాని, లేక మంచుగడ్డకాని (Ice) కొంచెము కొంచెముగ ఇచ్చుచుండవలయును. మనిషికి చల్లగాలి తగలకుండునటుల చూడవలయును.

పుండు అంచుకట్టుకొని నూకలునూకలుగా ఏర్పడునపుడు వ్రణముమానుట శీఘ్రమగుటకు వత్తడములు (Hot fomentations) యువ్వవగును. తీవ్రమైన కాల్పులయందు అనాకారము ఏర్పడుట (మచ్చల వలన) సంభవించును. యిటువంటి సమయములయందు కస్తూరితిత్తు అవసరమైయుండును.

కాలినగాయములు, వేన్నీళ్ల బొబ్బలు వీని చికిత్సల అన్నిటియందు బలకరమైన బొంబునీవ, మంచి గాలి, పుష్పినిచ్చు ఆహారము, విశ్రాంతి, యందుట అత్యవసరము.

గుంటకలగర

గుంటకలగరయను చిన్నమూలిక ఆంధ్రులకు చిరపరిచితమైన వనౌషధీరత్నము. ఇది ప్రతిగ్రామమునందును సులభముగ లభించునది. ప్రతియింటి దొడ్లలోను తోటలలోను పెంచకనే మొలుచు చిన్నమొక్క. ఇది చెమ్మనేలలయందు కోమలముగ పెరుగును. మెట్టభూములలో పెరుగు మొక్క గిటకపారి పొట్టిగ నుండును. మాగాణి గట్లలోను నీటికయ్యలలోను పెరుగు మొక్క కోమలముగను పొడవుగను యుండును. మలబారు ప్రాంతములలోని గుంటకలగర గోగు మొక్క లంతపొడవుగ నెదుగుచున్నది. వాటినుండి ధారాళముగ స్వరసమును పిండవచ్చును. ఈస్వరసము నల్లని సిరావలె ఉండును. ఇందువలన మూలికయందు లోహపదార్థమున్నదని తెలియుచున్నది. గట్టి నల్లరంగు గుడ్డలకు అద్దనప్పుడెల్లను రంగాడీలు లోహమును వాడెదరు. పురాతనపద్ధతి ప్రకారము సిరాలను తయారుచేయుటలో లోహపుముక్కలు అవశ్యకము అనగా కరక్కాయ, ఉసిరిగపసుగు, అన్నబేడి, ఇసపచీలలు యీ నాలుగు వస్తువులను నీటి యందు ఉరి వేసిన నల్లనిసిరాకాగలదు. ఈసిరానే మనపూర్వీకులు వ్రాయుటకు వాడుకొనుచుండిరి. ఈఊటచేతనే చాయపనివారు (రంగాడీలు) తెల్లటి వస్త్రములకు నల్లటిలంచులను కట్టుచుండెడివారు. ఉసిరిగపచ్చడి, కరకపచ్చడి తొక్కి జాడీలకు నింపిన మరునాడే పచ్చళ్లు నలుపుతిరిగిపోవుట మనస్త్రీలకు తెలిసినవిషయమే. కనుక కరకఉసిరిగలయందుకూడ లోహపదార్థమున్నదని తెలుసుకొనవలయును. అన్నబేడి యందుకూడ (Sulphate of iron) లోహమున్నది.

కనుక లోహపదార్థముగనులయందేకాక గుంటకలగర, కరక, తాండ్ర, ఉసిరిక మొదలగు వనమూలికల యందుకూడ ఉన్నదని గ్రహింపవలయును.

తెల్ల వెంట్రుకలను నలుపుచేయుటకు తయారుచేయు ప్రతివస్తువునందు లోహము కలియుచున్నది. కనుకనే ఆయుర్వేద వేత్తలుకూడ తెల్లవెంట్రుకలను నలుపుచేయుటకు గుంటకలగరాకు రసమునే పలుమారు తెల్లాదిప్రయోగములయందు చేర్చిరి. కంటి జబ్బులకు, కంటిరెప్పలు నలుపుతిరుగుటకు గుంటకలగరస్వరసముతో వత్తులను తయారు చేసి యండబెట్టి నూనెలతో దీపమును వెలిగించి కాటుకను తయారుచేయు పద్ధతి స్త్రీలకు తెలియని విషయముకాదు.

కవీశ్వరులు కుంతలములను వర్ణించునప్పుడెల్లను తుమ్మెదరెక్కలనే ప్రధానమైన ఉపమానముగ తెచ్చెదరు. తుమ్మెదకు సంస్కృతమున భృంగమనిపేరు. గుంటకలగరకు

కూడ భృంగమని పేరుకలదు. కంటిజబ్బులకు, తలనొప్పలకు, వెంట్రుకలు నలుపు తిరుగుటకు తయారుచేయు భృంగామలక భృంగరాజాది తైలములలో ముఖ్యముగ చేరు స్వరసములు గుంటకలగరసము, ఉసిరిగరసము.

పాండు, కామెల, సంజా మొదలగు రక్తహీనతవలన కలుగు జబ్బులకు లోహ మాండ్లారములనే ఆయుర్వేదవైద్యులు వాడెదరు.

ఆంగ్లవైద్యులుకూడ లోహసంబంధములగు జ్వరములనే ఇచ్చుచున్నారు.

రోగములకు వాడు లోహమును తయారుచేయుటలో కొంత కష్టమున్నది. లోహచూర్ణమును తయారుచేసి భావనలు, శుద్ధులుచేసి పిమ్మట పుటములను వేయవలయును. చాల జాగ్రత్తగ తయారుచేసినగాని లోహసింధూరము తయారు కాజాలదు. తయారు చేసినపిమ్మట కొంతకాలమునకుగాని వాడుటకు ఉపయోగపడదు.

ఇట్టి లోహమునకు బదులు గుంటకలగరను ఉపయోగింపవచ్చును. ఇది సులభ సాధ్యమైనది. కావలసినప్పుడెల్లను వాడుకొన వచ్చును. ఒక వేళ మోతాదు హెచ్చు తక్కువులైనను ప్రమాదము లేదు. గుంటకలగరను బౌషధమువలె గాకుండ కూరగను, పచ్చడిగను తయారుచేసి భుజింపవచ్చును. దీని పచ్చడి రుచికరముగనుండి అరోచకమును పోగొట్టును.

గుంటకలగరజాతిలో మూడు జాతు లున్నవి. తెల్లటిపూలజాతి యెల్ల ప్రదేశముల యందును లభించును. పచ్చపూలజాతి అరుదుగ దొఱకును. నల్లపూలజాతి లభించుట లేదు. బెంగాలునందు సంయుక్తపరగణాలయందు ఇది లభించునటుల తెలియుచున్నది.

నల్లపూలు పూయు గుంటకలగరకు గుణమహత్వము యెక్కువగ చెప్పెదరు. అరుదుగ లభించు వస్తువునందు మనవారికి నమ్మకము ప్రేమ యెక్కువగనుండును. పెరటి ఛెట్టు మందుకు పనికిరాదను సామెత. హేరాళముగ లభించు ఓషధియందు నమ్మకము తక్కువగ నుండును. ఇది ప్రపంచధర్మమేగాని గుణమునందు తెల్లపూల గుంటకలగర యేమాత్రము తీసిపోదు.

శరీరముమీద పచ్చ పొడిపించుకొనువాడుక హిందూదేశమునందేగాక ఇతర దేశములందుకూడ వాడుకలో ఉన్నది. ఈ పచ్చపొడుచుటకు మనదేశములో గుంటకలగర రసమునే వాడెదరు. ఈరంగు యెంతకాలమైనను శరీరమందు నిలచియుండును.

—మిగిలియున్నది.

శవమును బయటికిచ్చి నక్కలు హత్యను బయలుపెట్టినవి:—

దైమందు హర్షరుచెంతనున్న అఘరాళిగ్రామమున జరిగిన వృత్తాంతము. ఉషాబాల పదునాఱు వత్సరముల బాలిక. ఆమె భర్త ఖగేంద్రనాథపాలు. పాతికవత్సరముల వాడు. భార్యార్థ రైలిరువురును రవ రవలతోగూడిన కాపురము చేయుచుండిరి. ఉన్నట్టుండి ఒకనాడు ఉషాబాల ఊరియందెచ్చటను కాన రాలేదు. పొరుగుననున్న ఉషాబాల చుట్టములు ఈవిషయమై ఖగేంద్రనాథపాలుని ప్రశ్నించిరి. ఆమె ఎటు పోయినదో ఏమైనదో నాకు తెలియదని ఆతడు చెప్పెను. మఱునా డుదయమున ఉప్పుకాలువలో పాటు సమయమునందు నక్కలు రొంపిలోనుండి ఒక శవముయొక్క రెండుపాదములను బయటికి లాగుచుండుట గ్రామమువారు చూచిరి. రొంపిలోగుదికట్టపాతి దానికి శవమున కట్టివేసి పూడ్చివేసినసంగతి ఎల్లరకు తెలియవచ్చెను. అది ఉషాబాల శవముగా పోల్చబడెను. ఖగేంద్రనాథపాలుని అచ్చటను తీసికొనివచ్చిరి. ఆతనిని శవమును బయటకు లాగుమనిరి. లాగుచు ఆతడు జరిగినసంగతి నిట్లు చెప్పెను. “మొన్న సాయంత్రము ఏదియో సందర్భమున కోపమువచ్చి నేనామెను చెంపపై గట్టిగ కొట్టితిని. అందుతో ఆమె అనువులు బాగును. భయపడి ఆమె శవమునిచ్చుట ఈబురదలో పడవైచితిని.” అలివూరుపోలీసు వారు విచారించున్నారు. పు న స్థి వి తుం డ గు ట:—

పంజాబునందలి లిల్లపూరు జిల్లాయందొకయూర మోతీ అనబడు మాదిగవాడు ఉండెను. ఆతఁ డొకపరి తన పరకుటీరమందుఁ జెప్పులు కుట్టుకొనుచుండ నాతనివెనుక నొక నల్లనిత్రాచు పడగవిప్పి ఆతనిని ప్రేటువేయ చూచుచుండె. అదికనిపెట్టి దాని నాపవలెనని నొక మూడుకాళ్లబల్ల నాతఁడైతెనో లేదో; తృటిలోనాభుసంగ మాతనిని కాలిపై గఱచి వెంటనే అదృశ్యమాయెను. ఆతఁడు తాథచే హా హా రవములు సల్పుచుండ నిరుగుపొరుగువారు విచ్చేసిరి. ఆతఁడు స్పృహదాపి పడిపోయెను. కొంతపడికి మోతీ మరణించెనని దహన్మృత్యుములు నెఱవేర్చి ఆతనిశవమును దహనవాటికి గొంపోయిరి. వారాశవమును గొంపోవు చుండ నొక సంయమి విచ్చేసి జరిగినదంతయు పూసగుచ్చినట్లుల వారలచే నెఱింగి వారలతో దూరముగ దాను వైచిన గీతచుట్టు బయట నిశ్శబ్దముగ గూరుచుండుడని చెప్పి, తాను శవమును గీతలోపలనుంచి నొకపాత్ర నుండ నీరుదెప్పించి ఆజలమును దనపైనను శవముపైనను జల్లి శవముచెంత నాశినుండై మృత్యోచ్ఛారణకు గడంగెను. కొంతపడి కొకనల్లనిత్రాచు విచ్చేసి మోతీ శవముచెంతకు పోయి శిరమునువార్చి విషమును గ్రహించి యంతర్ధానమయ్యెను. అనంతరము కొన్ని నిమిషములకు మోతీ నిద్రనుండి లేచినట్లు లేచెను. చచ్చిన వానిని మంత్రబలముచే బ్రతికించిన నాయతీశ్వరుండు యిప్పుడే ఏగుడెంతునని చెప్పి మటుమాయమయ్యెను. తదుపరి వెతకినను గాన్పించలేదు. మోతీ యిప్పటికిని సజీవుడైతనపని చేసుకొనుచున్నాడు. ఇదంతయు కన్నులార గాంచినవారుగూడ నిప్పటికిని ఉన్నారు.

—మరకొని పరాత్పరరావు.

వ ని తా లో క ము

శ్రీమతి రాయ సరస్వతి అమ్మగారు:—

తమిళదేశమున వలస నెలకొన్న ఆంధ్ర రమణీమణులలో నొకతె. ఆంధ్రభాషయందు మంచి ప్రవేశము గలదు. నేమంత పురమునకు సమీపముననున్న ఒడుగత్తూరు అను గ్రామమునందలి బాలికా పాఠశాలయందు ఉపాధ్యాయునిగా ఉన్నది. గృహ లక్ష్మిలోని బాలవిజ్ఞానశాఖకు వ్యాసములువ్రాయ వాగ్దానము చేసియున్నది.

శ్రీమతి ఉన్న వ లక్ష్మీ బాయిమ్మగారు:— ఈమె శ్రీయుత ఉన్న వలక్ష్మి

రాయ సరస్వతిఅమ్మగారు

నారాయణగారి సతీరత్నము. లక్ష్మీ నారాయణగారు 1921-వ సంవత్సరమున చెఱసాలకు పంపబడిన పద పడి ఈమె వారిసాస మాత్రమంచి ఆంధ్రదేశమునందు బ్రహ్మాండ మగు ప్రచారముగావించి అ సం త ర ము శారదానికేతనము ప్రారంభించినది. పూనాలోని కార్వేగారి స్త్రీ విశ్వ విద్యాలయమునకు సరిపోల్చదగిన సంస్థను నెలకొల్పి నిర్వహించుచున్నది. ఈ జగమెరిగిన బ్రాహ్మణి ప్రస్తుతము గాంధీమహాత్ముల వారి ఆదేశానుసారమున లవణ సత్యాగ్రహమునకు పూనుకొని గుంటూరు మండలమునందలి స్త్రీ దళమునకు నాయకత్వము వహించియున్నది.

శ్రీమతిఉన్న వ లక్ష్మీ బాయిమ్మగారు

శ్రీమతి కాళంగి శేషమాంబగారు:—ఈమె వైశ్యయువతి. గుంటూరు నివాసిని.

వైశ్యయువకులకు విజ్ఞానాభివృద్ధిని చేయు తలపున ఈమె 1926-వ సంవత్సరమున గుంటూరునందు వైశ్యయువతీవిద్యాలయమును స్థాపించి నిర్వహించుచున్నది. ఈ సుప్రసిద్ధ విద్యాలయమును గూర్చిన చిత్రములు నాలుగు ఈమాసము వేతొకచో ముద్రించి యున్నాము. శ్రీమతి కాళంగి శేషమాంబగారు వనితాలోకమునకు చేయుచున్న సేవను గమనించి పెద్దాపురమునందు కూడిన వైశ్యయువజన మహాసభవారు “మహిళా సేవాధురీణ” అనుబిరుదమును బంగారుపతకమును ఇచ్చిగౌరవించినారు. ఈమె దేశమాత పిలుపునా లించి లవణసత్యాగ్రహమున చేరిపనిచేయుచున్నది.

శ్రీమతి సీతా బాయి వ్యుగారు:—

మద్రాసునందలి ఆంధ్రమహానాయకులలో నొక

శ్రీమతి కాళంగి శేషమాంబగారు

రునుమొక్కవోని దేశాభిమానులును నగు శ్రీయుత వి. యల్. శాస్త్రిగారి తనయ. ఈమె బాగుగ చదువుకొన్నది. యోగ వ్యాయామము సూర్యనమస్కారవ్యాయామమువీనియందు ఈమె శ్రద్ధతోకృషి చేయుచున్నది. సుప్రసిద్ధులగు బులుసు రామజోగరావుగారు ఈవ్యాయామములందు ఈమెకు ఆచార్యులు. ప్రక్కపటమున ఈమె సూర్యభగవానుని చూచుట కవకాశమున్న ప్రశాంత స్థలమునకుబోయి సూర్యనమస్కారము గావించుట చూపబడియున్నది. శ్రీయుత పేరేపి వేంకటసుబ్బయ్య (ఎం. ఏ; బి. ఇ. డి) గారికిచ్చి ఈయమకు గతమాసమున వివాహము గావించిరి.

శ్రీమతి సీతా బాయి వ్యుగారు

అవు విమానములో ప్రయాణమున లుటు:—

అమెరికా ఖండమునందు పెంటలూయినగరమున ద్యాయానమునకు సిగ్గముగనున్న విమానములోనికి అవు నొకదానిని ఎక్కించిరి. విమానము విడువేల అడుగుల ఎత్తునకు పోయెను. గంటకు నూటముప్పదియైదు మైళ్ల వేగమున ప్రయాణము చేయుచుండెను. అసమయమున అవుని పాలు పితికిరి. విమానయానమున అయావు ఎట్టికంగారును పడలేదు.

ఒకే కాన్పున నలుగురు బిడ్డలు:—

శ్రీకాకుళం తాలూకా లుగులాం గ్రామములో రావు రామమ్మ అను కాపుస్త్రీ ఈమధ్య నలుగురు (రెండు కవలలు) పిల్లలను ప్రసవించెను. నలుగురు సభివురై యున్నారు. జనులందరు వెళ్లి ఈవింతను చూచుచున్నారు. (కలిం)

ముప్పది రెండు వేల అడుగుల పైకి పోయిన వైమానికురాలు:—

ఎలిసాబెత్ స్మిత్తు అనుకన్య. ఆమె వయసు పదు నెనిమిదేండ్లు. ఆమె గొప్ప వైమానికురాలు. ఈమధ్య ఆకన్య విమానములో ముప్పదిరెండువేల అడుగుల ఎత్తునకు పోయెను. ఇంతకుక్రితము మార్కెట్ క్రాస్ కన్య ఇరువది నాలుగు వేల అరువందల అడుగుల ఎత్తునకు పోయెను. అప్పటికి అంత ఎత్తునకు పోయిన వైమానికురాలు ఆమె ఒకరియే. ఇప్పుడు ఎలిసాబెత్ స్మిత్తు అంతకంటె ఎక్కువ ఎత్తునకు పోయి అధిక కీర్తిని సంపాదించినది. ముప్పదిరెండువేల అడుగుల ఎత్తునకు పోయినను స్మిత్తుకన్యకు తృప్తికల్గక ఇంకను పైకి పోవలెనని చూచినది. కాని అచ్చట ఊపిరి అడలేదు. అందుచేత ఆమె చటాలున ఇరువది ఏడువేల అడుగులలోనికి జారి ఆచాయము కలుగకుండ క్రిందకు దిగినది.

తట్టవ్వ వారు పోసినను పెల్లి చేసిన తీరము:—

నెల్లూరు సమీపమున నొక గ్రామములోని వక నటుంబీనుడు కారదాశాసనభీతిచే తన కుమార్తె వినాహము నిర్ధారణచేసికొని యుండెను. పెండ్లికి ముందుఁజూ కుమార్తెకు తట్టవ్వ వారు సంప్రపాపమైరి. శాసనభీతిచే వినాహమును నిలుపజాలక అమ్మవారు పోకియొండినను బిడ్డకు వినాహము గావించెనని తెలియుచున్నది. (స్వతంత్ర)

10 ఏండ్ల మానవ్యతము:—

ఇంగ్లండునం దొకస్త్రీ పది వత్సరములు మాటలాడకుండనుండెను. ఈపె పేరు ఆనీసియ్యర్సన్. మాటలాడుటకు అవసరమున్నపుడు కాగితముపై వ్రాయుచుండెడిది. దొంగ పీడితయైనపుడుకూడ ఈమె తన

మహాభావమును వ్రాసియు తెలిపెను. ఈ మానవతమునకు కారణము తన ప్రక్కయింటియందున్న ఒక యువతిపై నిండ కల్పించుటచే ఆయువతి మరణించుటయట.

హిందూవులు ఇస్లాము మతమున జేరుట:—

1911-వ సంవత్సరారంభమునుండి 1921-వ సంవత్సరాంతమువఱకు హిందూదేశమునందలి 1,12,000 మంది హిందువులు బుద్ధిభార్యకముగ మహమ్మదీయ మతమును స్వీకరించిరి.

ఒక్క నిమిషము సకుయుద్ధవ్యయము:—

ప్రపంచములోని సగ్గునుహారాజ్యములవారసు యుద్ధవ్యయమునకై నిమిషమునకు పదమాడువేల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టుచున్నారని బ్రిటిషు విదేశ రాజ్యాంగమంత్రియగు స్పీడనుగారు చెప్పుచున్నారు.

గాడిదెనుతన్నుట సక్కను తొక్కుట వలె శుభవృద్ధము:—

అలహాబాదులో ఉన్నతజాతికి చెందిన యొకరింటి నిటీవల జరిగియుండిన వివాహములో వింతయాచార మొకటి గమగొనబడెను. విడిదిలో ద్వామనవద్ద గాడిద యొకటి గాననయ్యెను. వరుడు వధువుయింటికి బయలుదేరునపుడు గాడిద నొకదానిని తన్నినచో శుభము కలుగగలదను నమ్మకము కొందరికి గలదని తెలియుచున్నది.

వధూవరులను ఒడిలో పెట్టుకొని ఊరేగించిరి:—

కారదానట్టమునకు వెలచి అలహాబాదులో చేయబడిన ఒకానొక వివాహములో వధూవరులు కేవలము శిశువులేయైనందున వియ్యంకులును, వియ్యపురాండ్రును వారిని ఒడిలో కూర్చుండజెట్టుకొని ఊరేగింపు సాగించిరి. అవస్థ.

కాలు ఇమ్మారు చేయుట:—

వినిశ్చయ్ కోనహాస్ అనుయువతి తనకాలును 45000 డోలర్లకు ఇమ్మారు చేయించెను. ఇప్పుడు ఆకాలుకు దెబ్బ తగులుటచే కంపెనినుండి ఆ మొత్తమున పొందినది.

అమెరికాలో కోటీశ్వరులు:—

1914 లో అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములందు 7000 మంది కోటీశ్వరులు బుండినారు. అసంఖ్యలు అద్దలేకుండా పెరిగిపోయి ఇప్పుడు 40000 మంది కోటీశ్వరులైయున్నారు.

అమెరికాలో బాల్య వివాహములు:—

బాల్యవివాహముల కాతావియని భారతభూమిని ఆశ్చేపించిన మిస్ మేయో దేశమును అమెరికాలో 16 సంవత్సరములకు లోబడిన వయసుగల బాలభార్యలు మూడులక్షల ఏబదివేలమంది కలరు. ఆ దేశమున బాల్యవివాహములపై మోఠా పెరుగుచు నేయున్నది. తగ్గించవలయునని ప్రభుత్వమువారు తంటాలు పడుచున్నారు. పెన్సిలువేనియాలో 16 సంవత్సరములకు లోబడిన వయసుగల బాలికల వివాహములు నిషేధింపబడినవి.

పత్రికలనిచ్చు యంత్రము:—

మద్రాసు పెంట్రులుప్రేషనులో స్టాటుఫోరము టిక్కెట్టు ఒక మెషినులో అజావేసి నొక్కిలాగినచో లభించుట చాలమంది మాచియుందురు. జర్మనీలో పత్రికలనిచ్చుటకు యంత్రము కనుగొనబడినది. పత్రిక యొక్క మూల్యము అందుపడవైచి మీటలాగినచో పత్రిక బయటకు వచ్చును.

మొర్రాకో స్త్రీలు

మొర్రాకో దేశము ఆఫ్రికాఖండములోనిది. ఆఖండమున వాయవ్యదిశను అట్లాంటిక్ కి, మెడిటరేనియను సముద్రముల నంటియున్నది. విస్తీర్ణము 281,5000 చతురపు మైళ్లు. జనభా 6,000,000 మంది. ఫ్రెంచి, స్పానిషు, అరేబిక్, బెర్బరుభాషలు మాట్లాడబడుచున్నవి.

చూపులకందని సౌందర్యము

ఇవి బయటికి వచ్చునప్పుడు మొర్రాకో వారిలో పెక్కురు ఇతరులకొకటే ఉత్తరములు వ్రాసి స్త్రీలు సర్వసాధారణముగ ధరించు జీవించుచున్నారు. మతము మహమ్మదీయమతము. దుస్తులు. మొర్రాకో దేశపు స్త్రీలు ఇబ్రాహీమీ బహుభార్యాత్వము ఆచారమే. స్త్రీలకు ఘోషాపద్ధతి రులు తొడుగుదురు. పురుషులు షాట్టి నిర్బంధము. వివాహవిచ్ఛేదమునకు అనుమతి సుల్తుగానుల ధరించురు.

పుగ దొరుకును.

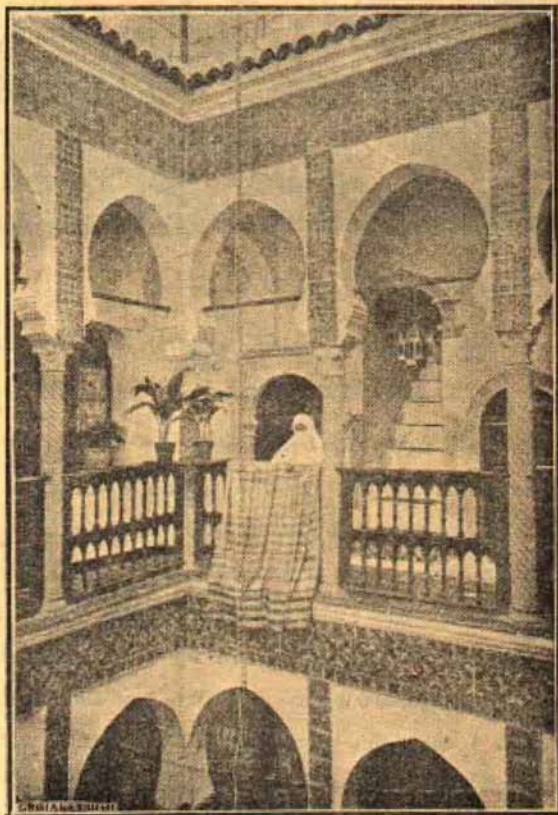
వేదాంతాలవలె మొర్రాకో దేశమునందలి మహమ్మదీయులు స్త్రీలను సకలదోషములకు ప్రథమభూమి యని తలంచుచు వారిని పాయరానిఘోషాపద్ధతియందుంచుదురు. మొర్రాకో దేశమున ఎండలు మెండైనను స్త్రీలు బయటికి పోవలసినచో శరీరము ఆపాదమస్తకము బట్ట కప్పుకొని పోవలసినదే.

లోహపాత్రలకంటె మట్టిపాత్రల వినియోగము ఆ దేశమున మోచుచు. మృణ్మయ పాత్రలనిర్మాణమున మొర్రాకో దేశీయులు సిగ్గుపడుదురు. కుండలమ్ముబజారును ఒకపరి పరి

కించిన విదేశీయులు వాని పనితనమునకు పరమాశ్చర్యమును పొందకమానరు.

మొర్రాకో స్త్రీలు సౌందర్యవతులు. వారి ముఖములు ఆకర్షణీయముగ నుండును. ధనవంతులగు స్త్రీలు వారి సహజసౌందర్యమునకు పెట్టుబట్టలు కట్టుటచేపన్నెగూర్చుకొందురు. ఆపట్టుబట్టలు సరిగె తీగెల బుటేదారివనులతో జల జల లాడుచుండును.

ఏకరీతి జీవనము మూలమున గలిగిన విరసము, విసుగుదల వీనిచేకూడ నక్కడిదంపతులు ఒండొరులకు విడాకు లర్పించు కొనవచ్చును. ఈసందర్భములలో భార్య వివాహకాలమున తన పుట్టింటనుండి తెచ్చిన సమస్తవస్తువులను తిరిగి పొందుటకు హక్కుగలిగియుండును. ఇంతకు మించి ఎట్టిపరిహారమును పొందుటకును ఆమెకు ఆశకాని అవకాశముగానిలేదు. ఇట్లుభర్తలచే విడువబడిన స్త్రీలందఱును రొట్టెవ్యాపారము చేయుదురు. ఇతరులీవృత్తి పొంతకు పోవరు.

గోడలపండున కుములు సౌందర్యము

సేవకురాండగుస్త్రీల సిద్ధి ఆదేశమున మేడయొక్క వరండాలోనుంచి బహిష్కరణపంపమును చూచి మిక్కిలి దుర్భరముగా నున్నది. అట్టి నమ మేలిమునుగు వేసికొనవలసినదే. వారి జీవితమున సుఖముగు ఒక్కరిమిషముగాని, అట్టివారి ముఖమున ఒక్క హాసరేఖగాని ఉండనేర వనినచో అతిశయోక్తిగాదు. ఉదయాస్తమయములు ఆమె కాయకష్టములతో అవశయగుచుండును. మొర్రాకో స్త్రీలు తమసౌందర్య రక్షణమున జాగ్రత్త చూపవలయును. ఏమన ఏమాత్రము మగనికి అసహ్యముకల్గినను ఆమె నాతడు వెంటనే వదిలివేయును. కాబట్టి మొర్రాకో స్త్రీ తన సౌందర్యమును పెంపొందించుటకు కండ్లకు సురమా విడువక పెట్టుకొనును. కాలివేళ్లకు, చేలివేళ్లకు వెంటవెంట గోరింట పెట్టుకొనును. ఎంత అందముండిననేమి? వారు బహిష్కరణపంపమును చూచుటకే ఎంతమాత్రము అవకాశము లేదు. స్త్రీలుండు తావులకు సాధారణముగ కిటికీటీలుండవు. అట్టి తావులలో వారు వచ్చియుండి యులు ఉండవలెను. బయటికివత్తురా దట్టమైన ముసుగు వేసికొనితీరవలెను.

భారతనారీమణులకు:—

స్వరాజ్యసమరమున స్త్రీలు నిర్వహింపవలసిన కార్యభారమునుగూర్చి గాంధీ మహాత్ముడు తన 'యంగుల్లిండియా' పత్రికలో నిట్లు వ్రాయుచున్నాడు:—

“ఈ సత్యాగ్రహసాధనసమరములో జేరుటకై సోదరీమణుల సేవలత్యాగుర భావముతోనుండుట శుభమాచనము. దీని వలన నా కొక సత్యము గోచరించినది. అవని కాసనోల్లంఘన మెంతయుత్సాహకారణ మైనను స్త్రీజనమును దీనికర్పించుట వరహా నిచ్చి వక్కగొన్నట్లు నిష్ఫలమైన బేరమును. వాచీ మందలోబడి మాయమగుదురు. వారు దాహముగొని యున్న త్యాగమహిమ యందులేదు. ఈ యహింసాయుద్ధము నందు స్త్రీజనము పురుషుల కంటె నధికమైన త్యాగము గావింప వలసి యున్నారు. స్త్రీలు దుర్బులలనుట దుష్టము. అది పురుషుడు స్త్రీవానికి చేసిన మహాపరాధము. వారి యుద్దేశమున బలమనగా ఆత్మకత్తియే యైనచో నందు స్త్రీలు పురుషుల కంటె నెన్నియో రెట్లు మించిపోగలరు. స్త్రీల కాత్మస్ఫురణ విశేషము. స్వార్థ త్యాగ శక్తి యధికము. శ్రద్ధా సహన శక్తి లెక్కువ. ధైర్యగుణమునకు వారుపెట్టినది పేరు. స్త్రీ లేనిదే పురుషునకు ప్రపంచములో స్థానమే లేదు. అహింసయే మన భావిస్థితికి మూల కందమయ్యెనేని స్త్రీలే మన కౌఠారము. నేననేక సంవత్సరముల నుండి యీ భావమును వితర్కించు కొనుచుంటిని. ఆక్రమ స్త్రీ జనము పురుషులతోబాటు చుమ్మగూడ గొనిపాండని కోరినప్పుడు స్త్రీలకు ఉప్పు కాసమునుల్లంఘించుట కంటె మహాత్తరమైన కర్తవ్యము కలదని నా యంతరాత్మకు తోచినది. 1921 లో పురుషులు కల్లంగడుల యొద్దను, విదేశ వస్త్రముల దుకాణముల కడను చేసిన పికటింగు తలచిన దానికంటె నెక్కువగా ఫలించినను తుదకు హింస పాటమరించుట వలన నా ప్రయత్నము విఫల మయ్యె నని తోచుచున్నది. మరల నా విషయమున జయము లభింప వలయు నన్నచో పికటింగు ప్రారంభింప వలయును. అది చివరవరకును శాంతముగ జరుప గల్గినచో ప్రజలలో నపూర్వమైన ప్రబోధము గలుగ గలదు. అది నిర్బంధము చేత నెన్నటికిని గాదు. మనస్సు మారునట్లు తలమి సంస్కరణము చేయింపవలయును. మనస్సు పరివర్తింప జేసి సంస్కారము చేయుటలో నాడువారిని మించిన వా రెవరు? మద మత్తలను గూర్చు మద్యములును, విదేశ వస్త్రములును చిట్టచివరికు కాసము వలననే బహిష్కరింప బడ వలయును. కాని యాకాసము ప్రజలలో నప్రతిహత మైన యాందోళనము పుట్టినగాని బయటికి రాదు. ఈ సంస్కారములు రెండును జాతి కత్యావశ్యకములు గావని యొప్పురును చెప్పవలయు. కల్లు, సారా, నల్లమందు మున్నగువి తదభ్యానుల ధర్మప్రవృత్తిని నాశనము

నొందించును. విదేశవస్త్రములు దేశమున కర్థనాశనము గల్గించి, లక్షల కొలది జనులకు చేయి నోరు నాడ కుండ జేయును. ఈ దుర్భాషముల వలన దుష్పరితములను వారి కుటుంబము లనుభవించుచున్నవి. తద్వారా శ్రీలకు వాని వలన ఇక్కట్లులు విశదము. త్రాగునీరుల భార్యలూపికాచము తమ కులగౌరవమును, ధన భాగ్యముల నే రీతిని పాడుపెట్టినదో యెఱుంగుదురు. ఒకప్పుడు చూడఁ జక్కనై యున్న వారి యిండ్లిప్పుడు దర్శితదేవతా నిలయములైనవి. మన దేశపు పల్లెలలో లక్షల కొలది శ్రీలు పనిపాటులు లేక నానాకష్టముల పాలగుచుండుట వారికి స్వానుభవమే. చరఖాసంఘములో పురుషులు పదివేల ముండియే యుండ శ్రీలు లక్షమంది యున్నారు. భారతదేశ శ్రీజన మీ సంస్కరణములను జేపట్టి నిర్వహించురు గాక! అప్పుడు జాతీయ స్వాతంత్ర్య సంపాదనమునకు బురుషుల కంటె వారే యెక్కువగ దోడ్పడిన వారగుదురు. అప్పుడు వారికి మున్నెన్నడు నెరుగని క్రొత్తకక్తి, నూతన విశ్వాసము లభింప గలదు. విదేశవస్త్రవ్యాపారులును, తద్వస్త్రధారులును, మద్య వ్యాపారులును తదభాగ్యులును, శ్రీ జనముల ప్రార్థనమును వినిసంతసే వారి మనస్సులు కలుగక మానవు. ఏది యెట్లున్నను శ్రీలు పూర్వోక్త చతుర్వర్గములపై దౌర్జన్యము చేసి రనిగాని, చేయ దలపెట్టెరని కాని యెవ్వరును చెప్పజాలరు. ఈ యాందోళనమును గవలము శ్రీలు ప్రత్యేకముగ ప్రారంభించి నిర్వహించుటలో రమ్యత యున్నది. వారు సాధ్యమైనంత వరకు అపసరమైనచో పురుషుల సహాయమును బొందవచ్చును. కాని పురుషులు శ్రీల కనుచరులై మాత్రమే యుండవలయును. ఈ యాందోళనములో, చదువుకొనిన వారైనను గాక పోయినను, శ్రీ లెల్లరును వేల కొలదిగ బాల్సాన వచ్చును. విదుషీ మణుల కిందు వీదలతో సహనుభూతి భరించుట కవకాశము కలిగి, వీదల దర్పార్యములు నశింపకుండ దోడ్పడ వచ్చును. విదేశవస్త్ర బహిష్కార సమస్యను వారు పరిశీలించి చూచినచో కద్దరు ప్రచారము వలననే యిది సాధ్యమగునని నులభముగ చెలిసికొనగలరు. భారత దేశీయలెల్లరికిని గావలసిన వస్త్రములను మిల్లులపై తయారుచేయుట ఇప్పటిలో సాధ్యము కాదని మిల్లు యజమానులే యంగీకరించెదరు. కద్దరు ప్రచారము వలననే దగిన పరిస్థితు లేర్పడినచో లక్షల కొలది గ్రామములలో కోట్లకొలది కుటీరములలో దానిని సృష్టి చేయగలము. శ్రీ జన మెల్లరును తమ కవకాశ మున్న ప్రతి నిమేషమును చేనూలు సృష్టికై వినియోగించి కద్దరు ప్రచారమున కనుకూలమైన పరిస్థితుల నేర్పఱచు భాగ్యము బడయుదురు గాక! కద్దరు సమస్యలో దేశ మునకు గావలసినంత చేనూలు వడుకుటయే ముఖ్యము. కడచిన పది దినముల ప్రస్తానములో పని తొందరచేత కద్దరునే యుపయోగించవలసిన వాడనై దానివలన నిదివర కెన్నడు నెఱుంగని ప్రయోజనమున్నదని తెలిసి కొంటిని. కద్దరు నిజముగ వచ్చుత మగు సాధనము. నా సమాచరు లెల్లరును కేవల మాడుకొను చున్నట్లుగా పని యేమియు నాపక, దినమునకు నాలుగు గజముల గుడ్డను సరిపడిన 12 వ నెంబరు నూలును వడుక గల్గి నారు. కద్దరు కంటె నులభసాధనము మఱి యేదియును లేదు. ఈ మధ్యపాన నిషేధ, విదేశవస్త్ర బహిష్కారణముల ధర్మప్రాబల్యము మహాత్తరమైనది. వాని రాజకీయ ఫలితము గూడ తక్కువది కాదు. మత్తుపదార్థముల నిషేధముతో భారతదేశ ప్రజలకు 24 కోట్ల రూపాయలదాయమగును. విదేశవస్త్ర బహిష్కారము వలన 60 కోట్ల రూపాయలు మిగులును. ఇవి జయము నొందినచో ఉప్పుచట్టము రద్దయిన దానికంటె నెక్కువ లాభము. ఇట్టి ధనలాభమే కాక వీని ధర్మప్రవృత్తి యతిలోక మైనది. కాని యీ పీకెటింగులో మా సామా సము, మా యుత్సాహము ప్రకటించుట కనువు గలుగదని నా సోదరీమణులు ప్రశ్నింతురేమో? వారు మనఃపూర్వకముగ నీ మహాప్రయత్నమున నిమగ్నలయ్యెదరని కావలసినంత యుత్సాహవేగములకు దావుండ

గలదు. ఈ యాందోళనమును నిర్వహించక పూర్వమే కారాగృహప్రవేశము గూడ లభింప వచ్చును. ఈ ప్రయత్నములలో వారవమానములను దెబ్బలను గూడ సహించ వలసి వచ్చుననుట యసంభవము గాదు. అట్టి బాధావమానముల సహించుట సోదరీజనములకు గర్వకారణముగావలయును. భారతదేశ పుణ్యాంగనల కట్టి కష్టములు గర్భిణిచో వారి యభీష్టము సత్వరముగనే చేపూరిగలదు. భారత వారీలొకము వా ప్రాధాన్యము సంగీకరించినచో వారు సత్వరమై కార్యరంగముక కవతరింప వలయును. సర్వభారత దేశము నీ యత్నమునకు సంసిద్ధముగ లేనిచో సాధ్యమైన రాష్ట్రముల వారే దీనిని నైకొందురుగాక! ఇతర రాష్ట్రముల కదియే మాగ్గ దర్శక మగును.”

(కృష్ణాపత్రిక).

కళా వంతుల మాస్యములు:—

శ్రీయుత వల్లూరి సూర్యనారాయణరావుగారు పైవిషయమునుగూర్చి ఇట్లు పలుకుచున్నారు:—

డాక్టరు ముత్తులక్ష్మీరెడ్డిగారు వ్యభిచారమే వృత్తిగాగల కులముండరాదనియు, కళావంతుల దేవాలయ సర్వీసుమాస్యములు శేరీలుగా మార్చగానే, వీరి ఆదపిల్లలకు అతిసుఖపుగా వివాహము లగుటకు వీలుండుననియు, ఒక బిల్లును ప్రవేశపెట్టి, చట్టముగా మార్చించగలిగెను. దీనివలన దేవాలయములు వాని లోకి వచ్చు భక్తులు బాగుపడుదురనుట కెట్టి సందేహము లేదుగాని, మన ముత్తులక్ష్మీరెడ్డిగారి ఆశయము పెరవేరునని నాకు లోచదు. ఈ వ్యవస్థలోని స్త్రీలకు విద్య బాగుగా నేర్పినగాని, వివాహములు కానేరవు. ప్రస్తుతముం దీమలకులోని మగవాండ్ర నుగుణావ్రంజములు అందరికిని తెలిసినవిషయమే. వీరి సర్వీసుమాస్యములు, శేరీలుగా మార్చియెడల, యివియన్నియు తప్పక శీఘ్రకాలములోనే అన్యాయకాలములై పోవును. మా బ్రాహ్మణులు అపారదానములచేతను, వివాహాది ఖర్చులచేతను అగ్రహారముల నమ్ముకొని యిప్పుడు విచ్చ మెట్లు యెత్తుచున్నారో, అవిధముగనేవీరు యీమాస్యములు తెగవమ్ముటయు తిరిగి వ్యభిచారవృత్తిలో ప్రవేశించుటయు జరుగును. వీరిలో కొందరు వివాహములు చేసికొనగలిగినను, వానిని వీరి భర్తల ముద్దలవలననో, తమ్ములవలననో అన్యాయకాలములచేసి తీరెదరు. విద్యాగంధములేని అడదాని చేతిలో ఆస్తి నిలుచునా? కాబట్టి ప్రవేశపెట్టగానే, వీరు తమ మగవారి చేతనయినను భజనలు కావించుచు యీ సెర్వీసుమాస్యములను స్థిరముగా కుటుంబములోనుండునట్లు చేయవలసిన దని సలహాయచ్చివచ్చటికి వీరిలో కొంతమంది మగవాండ్రును, శాసనసభ్యులును సాంఘికశాస్త్రజ్ఞానముగాని, దూరదృష్టిగాని లేక చట్టమును పొగ్గించుచుకొనిరి. ఇప్పుడైనను, లొందరపడి మాస్యములను శేరీలుగ మార్చించుకొనక యే మగవాండ్రచేతనైనను నాకరి చేయించుకొనుటకు ధర్మకర్తల సంగీకరించునట్లు చేయుదు. లేదా అట్టి మార్పును దేవాదాయచట్టములో చేర్చించుదు. వీరు తక్కినవర్గములలోని వారివలెనే వివాహములు చేసికొని పవిత్రజీవనము చేయవలెననియే మాయందరి కోరిక. ఇకముందు వివాహములు జరుగుచున్నను, వీరు లలితకళలవలననే జీవింపవలసి యున్నది. వీరిలో మగవాండ్రు త్రికరణసద్విగ తమస్త్రీల గౌరవమును కాపాడవలెనన్న వారేల దేవాలయములలో భజనల చేయుచు, సెర్వీసు మాస్యములవచ్చు అయివజాను పెట్టి తమపిల్లలకు విద్యాబుద్ధులు నేర్పూడదు? వీరి స్త్రీలు తమ స్వాతంత్ర్యమును పోగొట్టుకొన నక్కరలేదు. వీరు పతివ్రతలుగా నుండి దైవసేవ జరిగింప దలచినను, అంతకుండు యుక్త్యుష్టమైనసేవ మరి యెక్కడనుండునా? కాబట్టి దున్నపోతు యీనినదని ఒకరనగానే, దూడను కట్టివేయుమని మరికొంద రన్నట్లు అనాలోచితముగ ఈ సర్వీసుమాస్యములను శేరీల క్రింద మార్చుకొనవలదని వా ప్రాధాన్యము.”

స్త్రీల వారసత్వములు:—

ప్రమోదూతనంవత్సరపు ఆంధ్రపత్రిక ఉగాదినంచీకయుందు 'స్త్రీలకు నవీనచట్టములు, వాని ప్రయోజనము' అను శీర్షికగల శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారి ప్రకృష్ట వ్యాసమున స్త్రీల వారసత్వపుహక్కుచట్టమునుగూర్చి ఇట్లు ప్రస్తావించబడినది:—

“ఇక రెండవచట్టము స్త్రీల వారసత్వములు. ఇది ఆర్థికసంబంధమైనది. ఇది యింకను చట్టము కాలేదు. కాని ఆందోళన ప్రారంభమైనది. త్వరలో నీ కాననముగూడ స్త్రీలకు రాగలదు. మనదేశమున వారసత్వముల విషయమున స్త్రీలకు గలుగుచున్న యన్యాయ మింతయంతకాదు. మన హిందూ న్యాయవాదచట్టములందు తండ్రియొస్తియందుగాని, పెనిమిటియొస్తియందుగాని స్త్రీకి స్వకీయమైన హక్కులేదు. ఇందువలన నెన్నియో కుటుంబములందు కడుపునబుట్టిన కుమార్తెయొడగా తండ్రియొస్తి నెవడో జ్ఞాతివాడు వచ్చి తన్నుకొని పోవుటయు, భర్త్యవియోగ దుఃఖముచే దేహమనశ్శేకములపాలై యల్లాశుచున్న భార్య యొడగా నెవడో అంతపాంతలదాయాది న్యాయముగా విగతభర్తృకకు జెందవలసిన యాస్తికధికారియై యామెకు భరణ మొసగునంతటివాడగుటయు తజుచుగా సంభవించుచున్నది. స్త్రీలవిషయమున నింతకంటె దురన్యాయము వేటొందులేదు. కాని హిందూస్త్రీలయొడ తమ మతిసాంఘికనిర్బంధము లెంత కఠినములుగా నున్నవో ఆర్థికవిషయములుగూడ నంత నిర్దయాత్మకముగనే యున్నవికాన కారదాచట్టమువలన విద్యాలాభము పొందిన స్త్రీలు ముక్తులందుగా నీ విషయమై కృషిచేయనగును.”

వీరబసవరాయచౌదరి:—

ఈ కమ్మయునకుడు 20-3-30 తేదీని విశంతుకన్యను వివాహమాడుటలో చూపిన ధైర్యసాహసములను మార్చిమాసపు 'రెడ్డిరాణి' పత్రిక ఇట్లు ప్రశంసించుచున్నది:—

“దేశీయులను తూర్పుగోదావరిజిల్లా కమ్మసంఘమునుండి ఒక వీరయువకుని పరిచయపరుపగలందు లను మే మత్యుత్సాహభితుల మగుచున్నాము. వీరబసవరాయ చౌదరి రాయవరముగ్రామనివాసులగు మ. రా. శ్రీ. కంటిపూడి మబ్బరాయచౌదరిగారి క్యేవ్రపుత్రుడు. వయస్సు రమారమి 21 ఏండ్లు. మొన్న నే బి. యే. పట్టమును పొందినాడు. తూర్పుగోదావరిజిల్లా కమ్మసోదరులలో అతడు సానలుపీరిన బాలిరత్నము. సాంసారికజీవితము నిట్లు ఉత్కృష్టాచరణముతో ప్రారంభించుకొనిన మా మిత్రుడు ధన్యుడు. వీరబసవరాయ చౌదరి వరించిన కమలాదేవి అతనికి అనురూపవతియై యున్నది. ఆమె పదునైదేండ్ల బాలిక. విద్యావతి. రూపవతి. విషయవతి. ఆమెతండ్రి మ. రా. రా. శ్రీ గోగి నేని సీతారామయ్య చౌదరిగారు కృష్ణాజిల్లా మాజీవీడు తాలూకాలో గొప్ప సంపన్నగృహస్థు. ఆయన వివేకమహితులనుటకు ఈ కార్యమే నిదర్శనము. కమలాదేవి తల్లి గారుగూడ కొమార్తె పుండ్రివాహము మగీకరించి, పరమోత్సాహముతో తత్కార్యము నప్రమత్తురాలై, పరమోదాత్తమైన స్త్రీత్వమునకు, పరమపవిత్రమైన మాతృత్వమునకు అదర్శమణియగుట మత్వముగానున్నది. వీరబసవరాయ చౌదరి వారీలోకముయొక్క ఆనందమయాశీస్సులవలన నవశక్తిభరితుడై యున్నాడు. మా ధన్యవాదములుగూడ నతని కందించుచు అతని భవిష్యత్జీవితమును ప్రకాశమానముగా చేయుటకు ఈశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాము. ఈసందర్భమున ఏలూరు, తత్సాంలముల కమ్మసంఘములు-స్త్రీపురుషులు చూపిన శ్రద్ధాసత్తలను ప్రశంసించునండమండజాలము. చాలమంది కమ్మవారీవఃకులు ఈ వివాహమహోత్సవమున పాల్గొని కులమువారికి మార్గదర్శకులైనారు. ఇది కమ్మసంఘమున విశసించుచున్న విజ్ఞానమునకు పరమ

నిద్రపము. కమ్యుసంఘమున ఇట్లు కొనలుపాగుచున్న నూత్నసంచలనము ఆసంఘముయొక్క అవిరోధాన్నితికి చక్కని మాచనగానున్నది."

అఖిలభారతమహిళాసభాదృశ్యము:—

డాక్టరు బి. సి. ఆలివరు అనువాకు అఖిలభారత మహిళాసభనుగూర్చి తన అభిప్రాయమును 'ది నేషనల్ క్రిస్టియను కాన్సిలరెన్సాస్'లో ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు:—

"హిందూదేశమున ఇరువదిఏనిమిది సంవత్సరములుగ నుండుచున్న నావంటివారు నికమితదృశ్యములను చూచుటకు ఆశపడరు. కాని హిందూదేశమునందలి వివిధప్రాంతములనుండి తోడి స్త్రీలకు నేవచేయు ఆదర్శముతో వచ్చిన నూరులకొలది స్త్రీలను చూచినప్పుడు నాకుగలిగిన ఉద్రిక్తభావమును వివరింపలేను; విడమర్చులేను. ఇవి సాంఘికవిభేదములు ప్రబలియున్నదినములు. హిందూమహమ్మదీయ విభేదము, అంతిమ వర్ణములగును ఉత్తమజాతులగును వ్యత్యాసముగ నున్నది; వివిధజాతులనడుమ విరోధభావము. ఇట్టిసమయములో స్త్రీలు ఎట్టి విరసభావమునలేక హిందువు, మహమ్మదీయులు, పార్శ్వవారలు, క్రిష్టియనులు, అంతిమ కులమువారు, గొప్పకులమువారు, ధనవంతులు, పేదవారు మొదలగు లేదపాళము రెండుక సమావేశమై స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి, స్త్రీసంఘోద్ధరణముచేయు తలంపుతో ఇట్టపడి నేవచేయు తీర్మానించుకొని ఫలముపొంద దీక్షవహించినారు. కొనియాడదగిన విషయముగదా!"

వరియన్నము: దానిలోని కొరత:—

ఏప్రిలు 18-వ తేదీనాటి 'రైతుపత్రిక' యిట్లు ప్రచురించుచున్నది—

వరివియ్యపు అన్నమే ప్రధానద్రవ్యముగా నుండునట్టి ఆహారములో మాంసకృత్తులు మిక్కిలి దుర్బలముగ నుండుటయే గాక చాల తక్కువగా గూడ నుండును. ఇది మొదటిలోపము. ఈకొరతను పూర్తి చేయుటకు 354 ఔన్సుల పప్పు కందిపప్పు లేక పెసరపప్పును, విస్తారముగా కాయగూరలను తినుచుండవలెను. 5 అళాకుల వరిఅన్నమును 1 అళాకు పప్పువంతున తినవగును. 1½ పైంటులుగాని 1 పైంటు పెరుగుగాని ముఖ్యముగా నుండవలెను లేదా 4 ఔన్సుల మాంసమును గాని 2, 3 గ్రుడ్లనుగాని తినవలెను. వరిఅన్నములో కొవ్వులు అపరేయిండువు. ఇది రెండవలోపము. దీనిని పూర్తిచేయుటకు వెన్ననుగాని నెయ్యిగాని నూనెనుగాని విస్తారముగా వాడుచుండవలెను. వెన్నలో విటమినులుండును, గాన అది చాల శ్రేష్ఠము. రెండవరకము నెయ్యి. మూడవరకము నూనె. వరిఅన్నములో లవణములు గూడ చాల తక్కువగానే యుండును. ఇది మూడవ లోపము. దీనిని పూర్తిచేయుటకు తాజా ఆకుకూరలను పండ్లనుగాని లేక పాలనుగాని వాడవలెను. వరిఅన్నములో విటమినులు బొత్తిగా లేవు. ఇది నాల్గవలోపము. దీనిని పూర్తిచేయుటకు పాలు, వెన్న లేక నెయ్యి, పప్పు, తాజా ఆకుకూరలు మున్నగువానిని తినుచుండవలెను. కావున వరిఅన్నమును తినగోరువారు పప్పు, పాలు, వెన్న, కొకములు మున్నగువానిని గూడ ప్రతిపూటను విస్తారముగా తినుచుండిననే గాని శరీరమునకు కావలసిన మాంసకృత్తులు, కొవ్వు, లవణములు, విటమినులు మున్నగునవన్నియును సమృద్ధిగా లభింపవు. ఈరీతిగా వీని నన్నిటిని చేర్చి తినుచున్నచో ఆరోగ్యమును, బలమును, ఉత్సాహమును కలిగియుండుటకు కావలసినవన్నియుగూడ లభించును. అప్పుడు శరీరము బాగుగా వికసించును గాన కట్టపడి పనిచేయుటకు రోగములకు లొంగుటకుండుటకు అవసరమగు శక్తి లభించును. (పల్లికు హెల్త్ డిపార్టు మెంటు)

నై రా శ్య ము

పెన్చు రాజు రాజగోపాలముగారు బి. యె., సారస్వత సమాజము

ఈమహావార్ధిరీరాస; యేనొకడన,
అలరుతల్పాన శయించినటుల, నీవి
శాలసికతాతలానమై వ్రాల; నుంటి;
కూలమునుదాకి పైకి రాజాలకునికి
మరలువారాశి కెరటాల కరణి, నాయె
డందభావాలి పొడమి యడంగిపోవు
ప్రకటితముగాక గీతాళి పాడుకొనెద

వట్టిరాగాలు, అవి వార్ధిభంగతుంగ
వీచికావాద్యములలోన వీరిపోవు;
ఏయనూహ్యజగానకో యీధరిత్రి
విడిచిపోజూచు నామోడుబడద కాని
విఱిగిపోయెను పక్షాలు, సురిగిపోయె
నాటిజవమ్మి.....

మేలు కొలుపు

శ్రీ మతి లలితా కూమారి గారు

లెమ్మోయి! బహుదాన్యజీవనదృష్టాంతేషానువత్త! మనో
జ్ఞమ్ముల్ కోమలమైన మాతృవచనాఖండామృతశ్రీలు దూ
రమ్ముందుండి వినంబడె; నయనపర్వమైన మాతాకృతి
సమ్మోదమ్మున నాత్మనిల్పి రణదీక్ష లెమ్ము, మేల్కొమ్మిడన్.

గ్రంథ స్వీకారము

1. భారతీయప్రబోధము-సాయు పరదదాసుగారు; 2. శ్రీగురుకులసుందరచరిత్ర-
చిలుమూరు గురులింగశాస్త్రిగారు; 3. పురందరదాసుల చరిత్ర-ప్రొద్దుటూరు సరసింగ
రావు పంతులుగారు; 4. పశుపరీక్ష-జగన్నాథశర్మగారు; 5. విమలానందము-వడ్లపట్ల
లలితాంబగారు; 6. అహింసాప్రబోధము-బాల సీతారత్నంగారు; 7. శ్రీసిద్ధేశ్వరీయము-
ఆలూరు వాసుదేవయ్యగారు; 8. రుక్మిణీకళ్యాణము-పోతరాజు; 9. ధనమహిమ-
ఆలూరు వాసుదేవయ్యగారు; 10. భజనకీర్తనలు-భక్తాంజలి-ఆచంట సత్యవతీదేవిగారు;
11. సునందిని-ఆచంట సత్యవతీదేవిగారు; 12. విమానయానము-మోమకూరి విశ్వ
నాథముగారు; 13. ఆంధ్రభారత కవితావిమర్శనము-కోరాడ రామకృష్ణచ్యుగారు; 14.
15. 16. 17. కమలావాచకములు ౨, ౩, ౪, ౫ తరగతులవి-సత్తిరాజు కామేశ్వర
రావుగారు 18. సరసింహాశతకము-శేషప్పకవి-ఈ గ్రంథములను వందనములతో నందు
కొంటిమి. కాలక్రమమున విమర్శింపగలమని మనవి.

ఉ ద్బ ధ

శ్రీమతి వెలువోలు నవంతా దేవిగారు:

౧

నీ రమణీయజీవితవినిర్మలభోగములెల్ల వీడఁగా
గోరఁగలేదు, ప్రాణము లకుంతితయుద్దమునం ద్యజింపఁగా
గోరఁగలేదు; బీదలకుఁ గూడునొసంగఁగఁజాలు ఖద్దరు
ధారణమింతఁజేయు మనఁ దర్కముచేసెదవేల? సోదరీ!

౨

క్రించుతనంబుమాని పరికించుము దేశపు నాఁటినేటి తీ
రించుక, ప్రాన్నుదేశమున కేగడి నీమణి లవేడ? నీ
కొంచెపు దంతపుంబరిణఁగూర్చెడి చీర లవేడ? సీవిధిన్
వంచితవయ్యు నింత బలవంతపువంత మదేల? సోదరీ!

౩

దినదినమున్ దరిద్రదశ తీవ్రతదాల్పుచు దేశనాశ భీ
తిని జనియింపఁజేసెడిని; దీరికగల్గిన వేళలందు యు
మ్మని మధురస్వరంబు లొలయన్ భవదీయకరాంగుళీవిచా
లనమున శోభలొల్కఁగను, రాట్నము త్రిప్పగరాదె సోదరీ!

౪

ఏలవృథావివాదము లహీనవిధమ్మున నీ యమూల్యమా
కాలము వెల్లబుచ్చెద వఖండఫలప్రదకార్యదీక్షలం
దేలిన నీదు పూర్వరమణీమణులట్ల మెలంగుచుండినన్
మేలగుఁగాదె? యిట్టి మిడిమేలపు జీవనమేల? సోదరీ!

౫

అంత మహత్ముఁ డావయసునందఱుగ్రీష్మమునందు నాంధ్రదే
శాంతమునాఁక నీకునయి యట్టిప్రచారము జేసిపోయె; నీ
కెంతటి రాతిగుండెగలదే? ధరియింపవు ఖద్దరెల్ల నీ
వింత తెఱంగుమాని కనవే కరణీయమువేగ సోదరీ!

ఆంధ్రపత్రిక ప్రమోదూత ఉగాదిసంచికనుండి.

గ్రంథవిమర్శనము

౧౧౨

దాసబోధ:—

శ్రీకృష్ణాచార్యచక్రవర్తికి దేశమండల రామదాసస్వామి రచించిన లోకోత్తరగ్రంథములలో దాసబోధ ప్రథమ గణనీయము. ఇందు లోకోద్ధరణమునకు ఆత్మోద్ధరణమునకు మార్గములు నిరూపింపఁబడినవి. మానవజీవితమునకు పలయు నీతులు చెప్పఁబడినవి. ఇంతయు కాక గురుసలవాసము జేసియేనిగ్రహింపరాని యనేక వేదాంత రహస్యములు సహితము బహిరంగపఱుపఁబడినవి. రామదాసస్వామి ప్రపంచవ్యవహారము నందును వేదాంత కాస్త్రమునందును అఖండఁడుగాన తన భావములన్నియు గ్రంథరూపమున వెలువరించి ఘోరముగనుండి తన్నుదాసు నుజుదిన మహారాష్ట్రదేశమును మేలుకొలిపెను. దాసబోధరూపమున నాతఁడు దేశమున కొక యఖండ సంజ్ఞము నొసంగెను. ఈసంజ్ఞమును దొలుత పొడిచి దాసబోధను నిత్యమును బారాయణగ్రంథముగఁ గైకొని లోకోద్ధరణమునకు గడంగిన వారిలో శ్రీ శత్రుపతి శివాజీ చక్రవర్తి ప్రథముఁడు. దాసబోధ చెందునందల యధ్యాయములుగ నున్న యొక యపూర్వగ్రంథము. మహారాష్ట్రభాషలో నీగ్రంథమున కెక్కుఁడు ప్రచారముగలదు. ఇందు 7740 పద్యములుగలవు. ఈగ్రంథము రచించుటకు శ్రీ రామదాసస్వామికి దాదాపు పది పుండ్రెండు సంవత్సరములు పట్టియుండునని చరిత్రమిలక తలంపు. ఇరువది నాలుగు సంవత్సరములు ఘోరతపస్సు గావించి యాత్మజ్ఞానము సంపాదించిన ధన్యుండు పుండ్రెండు సంవత్సరములు కృషిచేసి వ్రాసినగ్రంథరత్న మెంత యోగ్యతగఁగోరె చెప్పవలసిన యవసరములేదు. అట్టి మహనీయ గ్రంథము మహారాష్ట్రమునుండి అనేక భాషలలోనికి అనువాదితమయ్యెను. నేటికి ఆంధ్రమహాజనులకు అది చేహునది. దానివనువదించిన చక్రధరరావు గారును ప్రచురించిన శేషాద్రిమణికవులును అమోఘముగ ఆంధ్ర భాషా నేపథేసీరుటలో ఆపంతేని సందియములేదు. భగవద్గీతవలె దాసబోధ నిత్యము పారాయణచేయదగిన యొక విలువగల గ్రంథరత్నము. అది సర్వకాల సర్వావస్థలలో మానవజీవితమునకు సరిపడును. అపూర్వముగ విజ్ఞానమును బ్రసాదించును. లోకోద్ధరణమునకు ద్రోవఁజూపును. జాతీయందడగియున్న ఆత్మాభిమానమును వేదాంతాభిరుచిని క్రొత్తిరెత్తించును, కర్తవ్యశూన్యులుగనున్న మహారాష్ట్రీల యభ్యున్నతికి బాత్రమైన ఈ గ్రంథరత్నము వాఙ్మయమున కొక యపూర్వరత్నమనుటకు సందియములేదు. ఆంధ్రకరింపఁబడిన ఈ యపూర్వగ్రంథరత్నము ఆంధ్రదేశీయుల యభ్యున్నతికి గారణము కాగలదనుటలో కాసంతేయము సందియము లేదు. అక్షరాస్యుడగు ప్రతి ఆంధ్రుఁడును దీని ప్రతినోకదానిని తనదగ్గఱనుంచుకొనవలెనని హెచ్చరించుచున్నాము. ఈగ్రంథముండినగాని గ్రంథాలయములు సమగ్రము కానేరవు. గ్రంథముదెమ్మి పైజున 850 పుటలు. స్థలాకాగితములు; చెండు చిత్రములు; క్యాలికోరైండు. గ్రంథకర్తయగు సమర్థ రామదాసస్వామి జీవితము, గ్రంథవిమర్శనము 150 పుటలలో ఆంధ్రకవిరత్నములగు శ్రీ శేషాద్రిమణికవులు విపులీకరించి యున్నారు. ఈగ్రంథరత్నము కాకలేదు గ్రంథములలో నాల్గవ కుసుమముగా వెలువడినది. మెరుగు 4-0-0 మూత్రము. దొరకుచోటు కాకలేదు గ్రంథమాల, నందిగాను, కృష్ణాజిల్లా.

ఆత్మసంయమము; అమితనిష్ఠాయాసక్తి:—

ఆత్మసంయమము; అమితనిష్ఠాయాసక్తి అను పేర లోకోత్తర పురుషులగు శ్రీ గాధిమహాత్ములవారు బ్రహ్మచర్య ప్రభావమును తెలుపుచు వ్రాసిన గ్రంథమున కిది ఆంధ్రానువాదము. అనువాదములు ముప్పదిండు లగు నూచి నరసింహముపంతులు గారు. వ్యక్తిత్వముగల శైలి వ్రాసుగల ఆసునికాంధ్రగ్రంథరచయితలలో

శ్రీ మాచి నరసింహముగారికరు. అగుటనే గాంధీమహాత్ములవారి శైలిలో ఈ గ్రంథము చదువుటకెంత యింపుగా నున్నదో శ్రీమాచి నరసింహముగారి శైలిలో ఈ అగువాదిగ్రంథము చదువుట కంతమనోహరముగ నున్నది. హిందూమతోద్ధారకులగు వివేకానందుల వారిగ్రంథములను కొన్ని భాషాంతరించి ఇదివఱకే శ్రీ నరసింహముగారు భాషను పోషించియున్నారు. హిందూదేశోద్ధారకులను గాంధీమహాత్ములవారి ఈ గ్రంథమును ఇప్పుడు తెలిగించి యధావీరిని భాషను పోషించుచున్నారు. చక్కని గ్రంథము. ఎల్లరుచదువదగినది. 1928-వ సంవత్సరమున ప్రచురితము. పితాపురమునందలి శ్రీవిద్యజ్ఞనమనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాల యందు ముద్రితము. డెమ్మిపైజెల వెల 0.9.0 (అనుబంధముతోహడ) మాత్రము. వలయువారు గ్రంథకర్త గారిపేర పితాపురమునకు వ్రాయవలెను.

మ హా రాణి ర్భూ స్నీ ల క్ష్మీ బా యి :—

ఇది రాజమహేంద్రవరమున వెలకొన్న పల్లెటూరు గ్రంథమండలిలో పదమూడవ పుస్తకము. గ్రంథమండలి సంపాదకులు, గ్రంథకర్తలు శ్రీయుత ముదిగంటి జగన్నాథాస్త్రిగారు. శ్రీ కాస్త్రిగారు ఇంతమున్ను వినాయక సావర్కారు జీవితము చక్కని శైలిలో రచించి జీవితచరిత్రములను రచించుటలో మంచి అనుభవము సంపాదించిన అభిజ్ఞులు. భారతనాయకావళియు; స్వధర్మ, స్వరాజ్యసంస్థానముతో భారతరాజకీయాకాశమును వెలుగొండజేసిన ఆకులతారాప్రభయు; వైరివీరులను సింహస్వప్నమునునగు మహారాణి గృహస్థీ లక్ష్మీబాయియొక్క వీరచరిత్రమును ఇట్టివారు రచించుట ఆంధ్రుల అదృష్టము. ఎంతైతెలుగోషియా, మీటింగురికాన్లు, పదునెనిమిదివందల ఏబదిఏడు, లక్ష్మీబాయిజీవితము. మొదలగు ఆంగ్లగ్రంథములను, హిందీగ్రంథములను, మహారాష్ట్ర గ్రంథములను తీవ్రముగ పరిశోధించి శ్రీ కాస్త్రిగారి గ్రంథమును రచించినారు. ప్రతిపుటయు దేశభక్తిని ప్రేరేపి, స్త్రీ శక్తిని ప్రదర్శించుచున్నది. దేశభక్తులును, స్త్రీ విద్యాభిమానులును తప్పక చదువవలసిన గ్రంథము. దేశము వెలయించిన దివ్యరమణి భవ్యచరిత్రము చదువకొల్లని వారుందురా? గ్రంథము క్రానుపైజెల 200 పుటలు. వెల చందాదారులకు 0.10.0 అణాలు; ఇతరులకు 0.12.0 అణాలు. 1928-వ సంవత్సరమున ప్రచురితము. కాకినాడయందలి కాకినాడ ముద్రాక్షరశాలలో ముద్రితము. గ్రంథము వలయువారు గ్రంథమండలి సంపాదకులగు శ్రీ కాస్త్రిగారిపేర రాజమహేంద్రవరమునకు వ్రాయవలెను.

ప్ర మో చూ త స ం వ త్స ర గ ం ట ల ప ం చా ం గ ము :—

ఇది ముందూరు వీరభద్రసిద్ధాంతిగారిచే గుణింపబడినది. రాజమహేంద్రవరమునందలి రాజన్ ప్రెస్సు నందు చిత్రపునాగరాజుగారిచే ముద్రింపబడినది. పంచాంగములందు కాలము సాధారణముగ ఘడియలు, విఘడియలు ఈ మానములందు తెలుపబడును. అట్లుగాక ఈ పంచాంగమును గుణించిన ముందూరు వీరభద్ర సిద్ధాంతిగారు కాలమును గంటలు, నిమిషములు ఈ మానమునందు తెలిపిరి. అగుటచే ఈ పంచాంగము అందఱు సులభముగ చూచుకొనుటకు వీలుగవున్నది. ఇది రాజమండ్రీ రాజవైద్య పొన్నాడ భాస్కరం అండ్ బ్రదర్స్ వారిచే ప్రకటింప బడినది. వలయువారు 0.1.0 అణావిల్ల పోస్టాభివృద్ధులకును పంపినచో ప్రకటనకర్తలనుండి ఉచితముగ బడయగలరు.

ప్ర మో దూ త స ం వ త్స ర శ్రీ రా మ చ ం ద్ర జై రి :—

గీర్వాణాంధ్రయనన హూణభాషావికారములను దేశములో దేశపాండ్యముఖ్తాదర్ జమీన్ దార్ వీరుదాంకితులును నగు శ్రీ తడకమల్ల సీతారామచంద్రరావుగారిచే గుణింపబడిన ప్రమోదూత సంవత్సరపంచాంగము. చిన్నపైజెల ముద్రింపబడినది. వలయువారికి ఉచితముగ నీయబడును. నైజాముఇలాకావారు శ్రీ జమీదారుగారిపేర బేతవోయిపోస్టు, మార్యాపేట తాలూకా, నల్లగొండజిల్లా అనియు; బ్రిటీషు ఇలాకావారు జగ్గయ్యపేటపోస్టు, కృష్ణాజిల్లా అనియు వ్రాయవలెను.

ఏప్రియలు 1:—మహారాష్ట్రస్థిపథ యాజుష్యమున జిన్నాహునందు భొంతాయిస్త్రీలు సమాశేకమై, అవంతికాబాయి గోఖలేగారు అధ్యక్షతవహించిరి. జమ్నలాల్ బజాజ్ గారు ఉపన్యసింపుచు హైందవవనితలు పారంపర్యముగా స్వతంత్రసమరములందు పాల్గొనిరినియు ఇప్పుడు మిరందలు దానిని నిలబెట్టవలెననియు చెప్పిరి. ఝాన్సిరాణిని ఈసందర్భమున మదాహరించిరి. గుజరాతు విద్యాశీతపు ప్రిన్సిపాలుగారు కాకాశేల్లగారు ఈతరుణమున హైందవస్త్రీలు తమ పుత్రులను దేశసేవకు మధ్య రాగూడదనియు, సాహసమునకు పేరువడసిన మహారాష్ట్రవనితల పుణ్యదాహరణముల మనసునం దుంచుకొని వారివలెనే తమ కొడుకులను రణరంగమునకు పంపుచు ఆమోఘాశిన్సుల నొసగుదనియు నుబోధించిరి.

2:—శ్రీమతి తుమ్మల బసవయ్యచౌదరిగారు రానున్న ధర్మసంగ్రామములో ఆత్మావలము చేయుటకు బయలుదేరిరి. వారోబాటు వారి సహధర్మచారిణి శ్రీమతి దుర్గాబాయిను సంప్రాప్త్యాహముతో సత్వ్యాగహమునకు బయలుదేరిరి. ఈయమ చరిత్ర ఆంధ్రస్త్రీలోకమునకు విశేషించి కమ్మనాశీములకును అదర్శప్రాయ మనుటలో సందియములేదు.

3:—అలిసీనియా చక్రవర్తియు, ఇతోపియారాజు భాగ్యయులైన శేటిటారాణి మరణించెను.

4:—చిరకాలమునుండి గుండెజబ్బుతో తీసికొనుచున్న స్వీడనురాణి రోముగరమున చనిపోయెను.

5:—శ్రీమతి కమలాబాయి రాజారావుసతి, చంటిపిల్లతల్లి, క్రైస్తవమతమునకు చెందినది-భొంతాయి సేవాసదనమునకు ఇదివఱకు సూపరెండెంటుగా నుండినది- గాంధీమహాత్ముని ఆశ్రమమున జేరుటకు సికిందరాబాదునుండి సబర్కత్తి పయనమైపోయెను.

6:—మహాత్ముడు అవణసత్వ్యాగహమును దండిలో ప్రారంభము చేసెను.

7:—అదవానిలో ఒక హిందూ ధర్మజాతిగృహస్థుడు తనయింట రెండు బాల్యవివాహములను గావించి ఊరేగింపులుత్సవమును జరిపి కాదాకాసనమును ధిక్కరించెను.

8:—లాహోరునగరమున సత్వ్యాగహమహాసభ కొకస్త్రీ గాజలతోనిండిన పెట్టె నొకదానిని పంపుచు ఇట్లు లేఖనాసెను. “పురుషులు దేశమునకు స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించబాలనిచో ఈగాజలను ధరించుటయే ఉత్తమము.”

9:—అహమ్మదాబాదు జయినుస్త్రీలు మతగురువుల ఎడట ఇట్లు ప్రమాణము చేసిరి. “విదేశవస్త్రములను నేటినుండియు త్యజించెదము. నేటినుండి మధువదార్థములను భుజింపము.”

10:—విశాఖపట్టణము జిల్లాలోని మదగోలు, మీరవల్లి సత్వ్యాగహాలు మదగోలు పదలిపోవుటకు ముందు జమిందారివంశమునకు చెందిన ఘోషాస్త్రీలు వారికొక విజ్ఞాపనప్రత్రమును సమర్పించిరి. అందు వారు తనువంశపు సాంఘికాచారములను తాము సత్వ్యాగహాలతో రాణేకపోయినను తమ ఆత్మలు వారిపుడు సలుపబోవు స్వాతంత్ర్యసమరమునందే యున్నవని వచించిరి.

11:—జలాబూరులో స్త్రీలు కోర్టులను పోలీసుస్టేషనులకును వెల్లి సత్వ్యాగహమైనవిలు కాసనమును ధిక్కరించి చేసిన ఉప్పుపొట్లములను కొనెదరాముని ప్రభుత్వోద్యోగుల నడిగిరి.

:—సుప్రసిద్ధ దేశభక్తురాలగు శ్రీమతి సంగం లక్ష్మీబాయిమ్మగారు (శ్రీ సంగం సీతారామయ్యగారి కోడలు) గుంటూరున అవణాసనధిక్కారసమమున బాల్గానుటకు హైదరాబాదు నుండి బెజవాడమొయిలులో బయలుదేరినను.

12:—కూర్పు, పడమరకృష్ణా వలంట్టిల్లి గంపలసూడెం కుమారరాజు కొటగిరి వేంకటకృష్ణారావుగారి నాయకత్వమున మధ్యాహ్నము మూడుగంటలకు చిన్నాపురము విడచి కోనాపురమునకు ప్రయాణమైరి. వారు ఉత్సవముతో వెదలుచుండ శ్రీమతి తోట కామమ్మ అను 80

ఏండ్ల వృద్ధురాలు రాజాగారికిని, కొల్లిపర మారయ్యగారికిని కుంకుమతలకమిడి కర్పూర హారతి బసంగి ఆశీర్వాదించెను.

13:—పశ్చిమగోదావరిమండలములోని చాగల్లునందలి అనందనికేతస్వాశ్రమమునుండి సత్యాగ్రహ దళము బయలుదేరెను. శ్రీ తల్లాప్రగడ ప్రకాశరాయుడు ఎమ్. ఏ. గారి వృద్ధురాలగు తల్లి “నాయినలారా! మీరు వెళ్లుచున్న పని చేసికొని మరీందు” అని హెచ్చరించిరి. సత్యాగ్రహులలో శ్రీ తల్లాప్రగడ నరసింహశర్మగారి సతీమణియగు శ్రీమతి విశ్వసుందరమ్మగారి కడు.

14:—లక్ష్మోన్మగమున శ్రీమతి కాంఠీదేవి ఆపస్తిగారు ఉప్పుచేసిరి. అప్పుడచట 10000 మంది యుండిరి. ఆమె భర్తయగు జయదయాలు ఆపస్తిగారు “నేటి మధ్యాహ్నమే 18 నెలలు శిక్ష వేయబడినను ఆమె వెనుపీయక సత్యాగ్రహ మొనరించెను.

:—శ్రీమతి మిక్తుబెను పెటిటక్స్ గారి నాయకత్వమున భీమరథులలో 30 స్త్రీలు కల్లంగడుల దగ్గర పికెటింగు చేయుచు కల్లుత్రాగువారిని “మీరు మారక్తమును త్రాగుదురుగాని కల్లు త్రాగకుడు” అని హెచ్చరించిరి.

15:—చెన్నరాష్ట్ర ప్రభుత్వమువారు చెన్నరాష్ట్ర స్త్రీలకొఱకు వెల్లూరులో నూతనముగ నిర్మించిన జయిలు సర్ ఉస్మానుగారిచే తెరవబడెను. స్త్రీలకొఱకు ప్రత్యేకముగ తెయిలు ఇంకే రాష్ట్రమునందును లేదు.

:—మీరటులో జరిగిన సభలో జ్యోతిప్రసాద్ రథోలుగారిసతి ఇట్లు పలికెను. ‘వాధర్తగారు రెండుసంవత్సరముల కఠినశిక్ష అనుభవించుచున్నారు. నా పెద్దకుమారుడు లవణసత్యాగ్రహిగా నున్నాడు. పదునాలుగేండ్ల వయసుగల నా రెండవకుమారునిగూడ వలంటిరుగ తరిబీయకు చేయుచున్నాను. నేనీదినమున స్వరాజ్యలవణమును 60 రూపాయలకు విక్రయించితిని.’

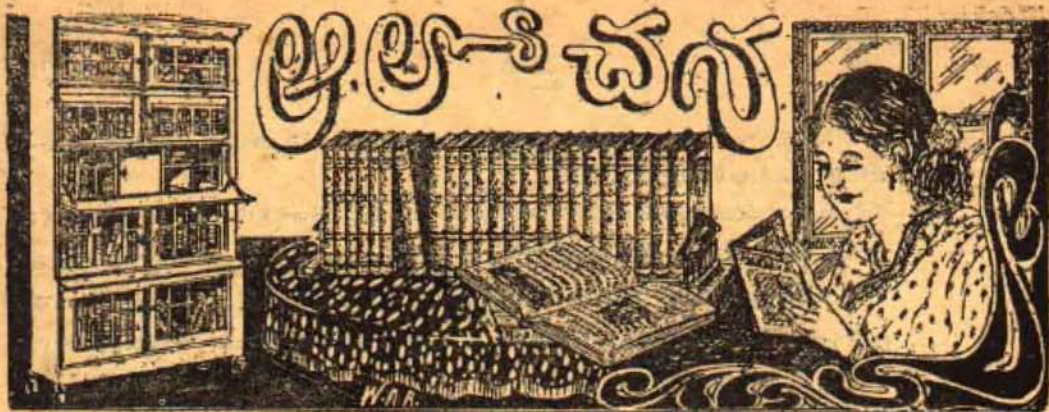
16:—బొంబాయి యువకసంఘాధ్యక్షుడగు నారిమెనుగారిని కారాగృహమునకు బంపుటచే నేడు జరిగిన యువకజనసభలో ఆపదనికి శ్రీమతి కమలాదేవి ఛటోపాధ్యాయుగారిని ఎన్నుకొనిరి.

17:—కాంగ్రెసు మహాసభాధ్యక్షుడగు పండిత జవహర్లాల్ నెహ్రూగారి శిక్షకు తమ అసమ్మతిని తెలుపుటకు అలహాబాదునగరమున రామ్ బాగులో స్త్రీలసభ సమావేశమయ్యెను. పండితమోతీలాల్ నెహ్రూగారి సతి అధ్యక్షతవహించి గొప్ప ఉపవాసముగావించెను. ఉపవాసానంతరము ఆమె నిష్ఠులలో కఱులను పెట్టి తనకుమారుడు ఏపనికై అణ్ణము చేయబడెనో ఆ పనినే తానుగూడ బహిరంగముగ చేయుచున్నానని చెప్పెను. ఆమె యిట్లుచెప్పుట చేత స్త్రీలలో ఉత్సాహము మేరమీరెను. చాలమంది స్త్రీలు సత్యాగ్రహము గావించుటకు పేర్లనిచ్చిరి.

—శ్రీమతి కమలాదేవి ఛటోపాధ్యాయ, శ్రీమతి మున్సిసతి, పురుషోత్తమదాసుసతిగారల నాయకత్వమున కొండలు బొంబాయి హైకోర్టులోని న్యాయవాదుల పతనాగారములోనికి బోయి ఒకగంటలో ఉప్పుపొట్లముల నన్నిటిని 150 రూపాయలకు అమ్మిరి.

18:—శ్రీమతి సరోజినీదేవిగారు 600 ఉప్పుపొట్లములను బొంబాయిలో మాండ్రేలో వర్తకులకు 10, 000 రూపాయలకు విక్రయించెను.

19:—జ్యోతిర్మయీ గంగూలి కన్యగారు తమలకులో 144-వ నెక్టును ఉల్లంఘించి బహిరంగ సభలో ఉపన్యసించెను. పోలీసువారు సభను చెదరగొట్టుటకు ప్రయత్నించిరి. ప్రజలలో చాలమందికి దెబ్బలుకలిగినవి.

స్వరాజ్యలక్ష్మిని గృహలక్ష్మిలే ఉద్ధరింపవలెను:—

ఉద్యోగమున ఇందుకు దూర్వాసుని తిరస్కరించెను. దాని కామునీశ్వరుడు కనబడి ఇందుని స్వరాజ్యలక్ష్మి సముద్రమున బడునట్లు శపించెను. మునిశాపము క్రింద ఇందుని రాచసీరి సముద్రమున గూలెను. అంతట ఇందుకు భగవంతునొద్దకు పోయి ప్రార్థింపగా మందరాచలము మందయష్టిగా, దండశూకస్వామి తరువుద్రాడుగా చేసి దేవతలు సముద్రమును ద్రచ్చుచో తిరిగి లక్ష్మిని బడయగలుగుదురని ఆతడు హితోపదేశము చేసెను. దేవతల లక్ష్మిచేసిరి. భగవంతుడు కార్యప్రయోగరక్షకు కుదిరియండెను. కుట్టిన హాలాహలమును పురహరుడు అల్లానేరెడువండువలె మ్రుంగివైచెను. ఇందునకు స్వరాజ్యలక్ష్మి చేపడియెను. ఎంబన్నలై భారతీయులు ఐకమత్యమును తాపసిని కాలదన్నిరి. దానికి కోపించి ఆతాపసి శాపవాక్యములు పలికెను. అందుమీద భారతీయుల స్వరాజ్యలక్ష్మి సముద్రాంతరముల కేగెను. నూటవీబది వత్సరములుగ వారిట్లు విగతలక్ష్మినిలానులై ఒప్పుదటిగియుండి తిరిగి తమకు స్వరాజ్యలక్ష్మిని ప్రసాదింప పరమేశ్వరుని ప్రార్థించుచుండిరి. పరమేశ్వరుడు వీరి మొఱవిని గాంధీనామమున భారతభూమిపై అవతరించి నాడు. అహింసావ్రతము మందయష్టిగా, సత్యాగ్రహము తరువుద్రాడుగా లవణసముద్రమును ద్రచ్చునచో స్వరాజ్యలక్ష్మిని తిరిగి పడయవచ్చునని అత డాదేశించినాడు. ద్రచ్చుటకు భారతీయులగు స్త్రీపురుషు లెల్లరు రావలయునని ఆతని ఆజ్ఞ ప్తి. అయితే నూటవీబది వత్సరములుగ ప్రభుత్వసేవ చేయుచు ఆర్థదాస్యమునకు, భావదాస్యమునకు అలవడి దివ్యత్వము గోల్పోయిన భారతపురుషులకంటె దివ్యత్వముగోల్పోవని స్త్రీలు విశేషముగ ద్రచ్చువారైవనే స్వరాజ్యలక్ష్మి సత్వరముగ చేపడునని స్వాధీనారంభుడు గాంధీ చెప్పాచున్నాడు. అదియునుగాక స్త్రీస్వరూపిణియగు స్వరాజ్యలక్ష్మిని సుకరముగ ఉద్ధరించుట స్త్రీలచేతనే యగునుకాని పురుషులచేత గాదు. పంకమగ్నముగు సామజ్యము నుద్ధరించుటకు సామజమే కావలయునుగదా? హాలాహలమువంటి నిర్బంధవిధానము పొడ నూపినను లోగొను సహనశీలము వారికడ నున్నది.

ఉ ధ రిం చుట కు న డు ము లు క ట్టి నా రు:—

సముద్రగతమైన స్వరాజ్యలక్ష్మిని గృహలక్ష్మిలే ఉధరింప వలతులని మహాత్ముడు సత్యాగ్రహశంఖమును పూరించినతోడనే ప్రతిసీరమాటున ప్రస్తుతావస్థలోనున్న మహిళామణులు అందుతో మేల్కొంచి స్వరాజ్యలక్ష్మిని ఉధరింప నడుములుకట్టినారు. సమానమైన హక్కులకై పురుషులతో ప్రతిస్పర్ధించుచున్న స్త్రీలు మాతృదేశవిముక్తికై మాత్రము పురుషులతో ప్రతిస్పర్ధించక ఎట్లుందురు? ఏప్రిలులు 7-వ తేదీని అటులో మహాత్ముడు తనతో బాటు సత్యాగ్రహమొనరింప మూగియున్న స్త్రీలను “ఉప్పును తీసి నచో మిమ్ములను ప్రభుత్వమువారు బండిఖానాకు పంపించెదరు. మీరు అందులకు సంసిద్ధులైయున్నారా?” అని ప్రశ్నించెను. “ఉన్నాము. ముమ్మాటికిని ఉన్నాము. మీ ఆజ్ఞలను తుచతప్పక నిర్వహింతుము.” అని ఆకాంతారత్నములు కన్యాకుమారినుండి కైలాస శిఖరమువఱకు కబురందునట్లు ఐక్యకంఠమున మహాత్మునకు ప్రత్యుత్తరమిచ్చినారు. అటు అతివ లిచ్చిన ఆప్రత్యుత్తరము రణమందుభిధ్వానమై ఆ సేతుహిమాచలపర్యంతమైన ఈ భారతభూమిలో గ్రామగ్రామమునుండియు రమణీమణులను బయలుదేరదీసి వారిని రణరంగమునకు దుమికించినది. గుజరాతులో అంబాలాల్ శాగాబాయి; బొంబాయిలో కమలాదేవి, సరోజినీదేవి; పంజాబులో పార్వతీదేవి; తమిళనాడులో జ్యోతిర్మయిగంగూలికన్య; అలహాబాదులో నెహ్రూసతి మొదలగువారు నాయకత్వమువహించి తాము ఝాన్సీలక్ష్మి బాయి లోబుట్టువులమైన సంగతి తోడిలోకమునకు తెలియజేయుచున్నారు. ఇతర రాష్ట్రపుస్త్రీలు ఇంతటి చొరవచూపి ఇంతింతనరాని కీర్తి నార్జించుచుండ భారతదేశము నందలి ప్రతిస్త్రీయుద్యమమునందును పురోభాగమున నడచు ఆంధ్రపురంధ్రీమతల్లులు ఇంట కూర్చుందురా? కూర్చుండరు. అదిగో బరంపురమునుండి బల్లారివఱకు దేశము నొకసారి పరకాయించుము. ఎండక నైఋగని ఎలనాగలు పరదాపదతి ప్రతిషేధించి బరంపురమున సత్యాగ్రహప్రచారము సాగించుచున్నారు. బాబ్బిలి మల్లమ్మగారి వీరత్వమును ప్రదర్శించిన మండలమునకు తిలకనగరమగు విశాఖపట్టణమున శ్రీ దిగుమర్తి జానకీదేవి గారు తాను తయారుచేసిన సత్యాగ్రహలవణమును భల్లూకముష్టిలో భద్రపఱచి పట్టవచ్చిన గవర్నమేంటుతాబేబారు పాపారాయని ప్రతిష్ఠ ప్రబ్రష్టమొనర్చినది. తూర్పు గోదావరిమండల ముఖనగరమగు కాకినాడలో సాంబమూర్తిగారి సతి సత్యాగ్రహము చేయుచున్నది, శ్రీ వేదాంతం కమలాదేవిగారు దేహోర్గ్యము అనుమతించినచో ఈ పాటికే చేసియుండును. పశ్చిమగోదావరిమండలమున శ్రీ తల్లావ్రగడ విశ్వసుందరమ్మగారు సోదరీసహితయై సత్యాగ్రహము సల్పుచున్నది. దీవించి కరవాలమిచ్చి ప్రాణేశ్వరుని ప్రథనరంగమునకు బంపిన వీరబాల మాంచాలను పెంచిన మంచినీమ గుంటూరున శ్రీ ఉన్నవ లక్ష్మీబాయమ్మగారి నాయకత్వమున ప్రత్యేకము స్త్రీ సత్యాగ్రహదళ మొకటి

బయలుదేరి సంచారము సమాప్తికొందించి కార్యరంగమునకు దిగినది. విక్రమసింహపుర మండలమున శ్రీ ఓరుగంటి మహాలక్ష్మమ్మగారు ఉప్పుపట్టము ధిక్కరించినది. కుమ్మరి ఆవములో ఇత్తడిముంతలు పుట్టించిన మంత్రకానివలె నిద్రాముద్రితమైయున్న మద్రాసుపట్టణములో సమరోత్సాహమును రగిలించిన ఆంధ్రకేసరికి శ్రీగుమ్మడిదల దుగ్గాబాయమ్మగారు కాకినాడనుండి వచ్చి అండయైనిల్చి పనిచేసినది. శ్రీ ఆచంట రుక్మిణమ్మగారు అరవదేశములో సత్యాగ్రహశంఖమూది రవముపుట్టించుటలో రాజగోపాలాచారిగారికి తోడ్పడినది. ఇట్లెందఱిని పేర్కొనగలము?

శ్రీ మ తి జా న కీ దే వి వీ రా ం గ న :—

ఎట్టిసమయములందును ఇంట్లదాటివచ్చుట ఎఱుగని మూసినముత్యములగు భారత మహిళ లిట్లు ముందుకువచ్చి నిరాఘాటముగ ఉప్పుసత్యాగ్రహమొనరించుటతో ప్రభుత్వమువారికి ఉప్పందినది. వారి ఉద్యోగులకు కాళ్లుచేతులాడని కంఠారుపుట్టినది. ఆ కంఠారులో ఆ ఉద్యోగులు ఉచితానుచితజ్ఞానమును గోల్పోవుచున్నారు. ప్రాణాపాయస్థితిలో కూడ పరపురుషుడగు డాక్టరునకు చేయిచూపసందేహించు సచ్చీలముగల భారతస్త్రీరత్నములపై చేయివేయుటకు ఆ ఉద్యోగులు సందేహింపకున్నారు. బొంబాయిలో మూడు దినములలో ముప్పది వేలరూపాయల సత్యాగ్రహలవణమమ్మిన దీక్షావతి కమలాదేవిని గవర్నమెంటువారితాబేదాగొకడు ముట్టుకొనినాడు. బొంబాయివఱకు పోసేల? మన విశాఖ పట్టణమున నడచిన క్రొవ్యమునుకాంచుడు. శ్రీదిగుమర్తి రామస్వామిగారును వారినతీమణియు విశాఖపట్టణ సముద్రతీరమున లవణసత్యాగ్రహమును సాగించిరి. నిరోధించుటకు ప్రభుత్వమువారి ప్రతినిధులు వచ్చిరి. అంతొకడు రామస్వామిగారి చేతిబొటనవ్రేలు విరుగునంత వంచెను. రామస్వామిగారి సతి శ్రీమతి జానకీబాయిగారు తమ భల్లూకముష్టిలో స్వరాజ్యలవణమును పట్టియుంచెను. సూపరెండెంటు సాండర్సు అదిచూచెను. స్త్రీలను గౌరవించుట పుట్టుకతో నేర్చు అంగజాతికిచెందిన వాడుగావున ఆతడు ఆఅతివహస్తమును ముట్టి ఉప్పుగైకొనుటకు ఉద్యమించలేక పోయెను. ఉండెనుగదా ఎట్టికక్కూర్తిపనియైన చేయుటకు ప్రక్కనుతాసిల్దారు పాపారాయుడు. ఆతనితో సాండర్సు 'ఉప్పుగైకొనుము' అని చెప్పెను. తాసిల్దారు ఆమెను ఉప్పునిచ్చివేయుమని కోరెను. "అరెస్టుచేసి నాకడ నున్నఉప్పు స్వాధీనము చేసికొనుడు. అని ఆమె ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. అందుమీద నాతడు దుశ్శాసన నీతి నవలంబించి అభినవోత్సలకోమలమైన ఆమె చేయిపట్టి గుప్పిలివిప్ప ప్రయత్నించెను. ఆవీరాంగన అనాదరమందస్మితముతో గుప్పిలిపట్టియే యుంచెను. సంతకములు చేయుటకు మాత్రము చాలియుండు ఆతనిచేయి సంకల్పబలమున పట్టబడిన ఆమె గుప్పిలి విప్పజాలెనా? విప్పజాలెనో, జాలనేలేదో అదికాదు మన ప్రస్తుతప్రశ్న. తనరక్తములో రక్తమగు బిడ్డ, తనకు జన్మమిచ్చిన తల్లిదండ్రులు, తనప్రాణములో ప్రాణమగు

భర్త, తనతోబుట్టినతోడు వీరికితప్ప లాటివానికి అంటిముట్టరాని అనిందితశీల, పరమ సాధ్వీ అయిన స్త్రీచేతినుండి నీతివాటించునేర్పుగల బ్రటిషుప్రభుత్వమువారి తాబేదారు ప్రభుత్వపక్షమున నాలుగువేల ప్రజలయెదుట బలవంతమున ఉప్పునై కొనెను. మహాత్ముని సుగ్రీవాజ్ఞ పనునొంచి క్షమచే ఆమె దీనినోర్చెను; ప్రజలు రక్తానతాల్పివహించిరి. ఇంతటికఠిన చాష్టన్యమునకు గుటియైనను ఆపీరాంగన తనదీక్షను ఇనుమంతయేని సడలించ లేదు. తనభర్తగారు నిర్బంధింపబడిన సందర్భమున కోర్టులో వారితో నామె ఇట్లువచించెను. “నేనువట్టుదలతో సత్కాగ్రహము సాగింతును. తర్వాత నేమిమ్ము చెఱసాలలో కలిసి కొందును.” ఏమి వీరత్వము! ఏమి దృఢదీక్ష! “వెఱతురా ఘోరకాకోళ విషముచేత?” ప్రభుత్వము వారు ఏమి చెప్పెదరు? :—

ప్రభుత్వసేవకులు స్త్రీలపై అమానుషముగునిట్టి చాష్టన్యమునకు దిగినచో భారత దేశమునందంతటను ప్రజాశక్తి ప్రజ్వలితముకాగలదని మహాత్ముడు చెప్పుచున్నాడు. చట్ట ధిక్కారముచేసి కూర్చిన ఉప్పును స్వాధీన మొనర్చుకొనుటకు గవర్నమెంటువారికి హక్కుగలదని మేమంగీకరింతుము. అయితే స్వాధీనపఱచుకొనుటలో సభ్యతవీడరాదని మామనవి. మగవానిచే స్త్రీహస్తమునుండి ఉప్పులాగించుట క్రౌర్యమునకు అవధి. కారా గారములందు సయితము ఆడుదైదీలతో వ్యవహరించుటకు స్త్రీలగు వార్తసుల నియ మించుట నాగరిక ప్రభుత్వముల పద్ధతి. మనప్రభుత్వమువారుకూడ సట్టిపద్ధతి నవలంబించియే యున్నారు. వెల్లూరులో స్త్రీలకొఱకు ప్రత్యేకము జయిలు ఏప్రియలు 15-వ తారీ ఖున తెఱచి మద్రాసు హోము మెంబరుగారు ఆడుదైదీలకు ప్రత్యేకపుటేర్పాటుల గావింపవలసిన అవసరమును ఇటుకనుష్పములతో చూపియున్నారు. అయితే ఆచూపుట ఫలమియజాలని ప్రదర్శనము మాత్రమే అయినది. ఏమందురా? మఱిరెండురోజులకు పిదప ఏప్రియలు 17-వ తారీఖున విశాఖపట్టణమున శ్రీమతి జానకమ్మ పిడికిలి విప్పు టలో ప్రభుత్వమువారి ఉద్యోగపురుషుడు చేయిచేసికొనినాడు. దీనికి ప్రభుత్వమువారు ఏమిచెప్పుదురు?

స్త్రీ పోలీసులను పయోగింతురా? :—

బ్రిటిషుసాంఘికారోగ్యసభవారి భారతప్రతినిధులచే సంపబడిన విన్నపములప్రకారము స్త్రీపోలీసుల నేర్పాటుచేయు విషయములో ఏమిచేసితిరని మద్రాసుప్రభుత్వమువారిని శ్రీమతి ముత్తులక్ష్మీరెడ్డిగారు మొన్నజరిగిన శాసనసభలో ప్రశ్నింపగా దానికి హోము మెంబరుగారు “స్త్రీ పోలీసుల నేర్పాటు చేయవలసిన అవసరమురాలేదని పోలీసుఇన్ స్పె క్టరు చెప్పుచున్నాడు” అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చినారు. ఏమి? అవసరము రాలేదట. ఏప్రియలు 3-వ తేదీని ధూబినగరమున సానికమహిళాసభవారి యాజమాన్యమున జరిగిన ఘోషాస్త్రీల సభచెంత పోలీసుభటుల కావలాపెట్టుటయు, సభలోపలకు పోలీసు

రిపోర్టులు వలదువలదనిపలుసారులు ప్రబోధింపబడియు చొరబడటయు, సరపురుషునికన్నెత్తి చూడనొల్లని పరదాస్త్రీలు సభచాలించుకొని ఇండ్లకుబోవుటయు జరిగినది. ఏప్రియలు 13-వ తేదీని బాంబాయిలో ఒకపోలీసు ఉద్యోగి కమలాదేవిగారిని చేయిపట్టుకుగెంటెను. ఏప్రియలు 17-వ తేదీని విశాఖపట్టణమున శ్రీమతి బానికీదేవి పిడికిలి ప్రభుత్వోద్యోగి పాపారాయుడు పట్టినాడు. ఏప్రియలు 25-వ తేదీని మద్రాసుజైకోర్టు బీచివద్ద శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయమ్మగారిని—వెనుక అనహయోద్యమదినములలో చిత్తరంజన దాసు చిన్నారి కొడుకును చెయ్యినలిపి చంపిన పోలీసుఉద్యోగులకు సహూదరులగు వారు తమచేతులతో గెంటినారు; కట్టలతోకొట్టినారు. స్త్రీపోలీసుల నుపయోగించుటకు ఇంతజరిగిన మీదటనైన అవకాశము కలిగినదని పోలీసుఇన్స్పెక్టరుజనరలు అంగీకరించునా? ఇకనైనను ఇట్టిఅమానుషములు జరుగకుండచేసి సభ్యలోకమువారి మన్నన బడయుటకు ప్రభుత్వమువారు స్త్రీపోలీసులనుపయోగింతురా?

గాంధీ మహాత్ముడు బాగ్యత పుచ్చుకొన్నాడు:—

ఉపయోగింతుకో లేదో తెలియదుకాని ఉద్యమనాయకుడు మహాత్మగాంధీగారు మాత్రము ఇట్టి అమానుషములు జరుగకుండుటకు బాగ్యత పుచ్చుకొని ఇట్లు ఆదేశించుచున్నాడు “స్త్రీలుమాత్రము మడులను కాపాడుటకు పూనుకొనగూడదు. ఆ కాలము వచ్చినపుడు వారికిగూడ నేననుమతి నిచ్చెదను. కాని అది యింకను రాలేదు. ప్రస్తుతము స్త్రీలు విదేశవస్త్రముల దుకాణములవద్దను కల్లు సారా దుకాణములవద్దను పికెటింగు చేయుచుండవలెను. నూలు వడుకుచుండవలెను. భారతస్వాతంత్ర్యపాకశాలలో స్త్రీలింగను అక్షరములనే నేర్చుకొనవలెను. స్వరాజ్యమునుగూర్చి తెలిసికొని దానిని బడయుటకు ప్రయత్నించుటయే ప్రాథమికవిద్య.” స్త్రీలు సత్్యాగ్రహవణమును సంగ్రహించుటకు పూనుకొనరాదనియు తమకు ప్రకృతి ప్రసాదించిన సౌజన్యము తొలకాడు ఉపదేశవాక్యములతో విదేశవస్త్రబహిష్కరణప్రచారమునందును, మద్యపాన నిషేధప్రబోధమునందును తమ వ్యగ్రోత్సాహమును వ్యయపఱుపవలయునని మహాత్ముడు వారిని హెచ్చరించుచున్నాడు. ఈహెచ్చరిక తులసిదళమువలె తలదాల్చి భారతరమణులు విదేశపుబట్టల దుకాణములవద్దను, కల్లంగడులవద్దను పికెటింగు సాగించుచున్నారు. కఠినంపుదీక్షవహింప నాదేశము వచ్చువఱకు వారు ఇట్టి సామమార్గములనే అవలంబించి దేశమాత దాస్యవిమోచనమునకై పని చేయవలసియున్నది. గాంధీమహాత్ముని సతి కస్తూరిదేవి నాయకత్వమున ఈవిషయమున తుదివఱకు పనిచేయ నలుబదిమంది స్త్రీలు స్థిరసంకల్పలైయున్నారు. ఇతరతావులయందుకూడ స్త్రీలిట్టి స్థిరసంకల్పమునే ప్రదర్శించుచున్నారు.

“మా కెట్లు తెలియును?”:—

సచిన్ సమీపముననున్న అంబుగ్రామమునకు మహాత్ముడు పోయినపుడు అచ్చట కూడిన స్త్రీల నాతడు ‘అమ్మా! కాంగ్రెసుసభాధిపతియగు జహ్వరీలాలు నెహ్రూ సంగతి తెలియునా?’ అని ప్రశ్నించెను. దానికి ఆస్త్రీలు ఐక్యకంఠమున “మహాత్మా! మాకెట్లు తెలియును?” అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి. ఈ ప్రత్యుత్తరములో పురుషులు తమధర్మమును ఎట్లు మఱచియుండిరో విస్తృతముగచున్నది. పురుషులు స్త్రీలను ఇంటి నాలుగుగోడల సందున కట్టివైదుటకై పురుషులు; కాని లోకవిషయమును వారి చెవినివేయుటకు పురుషులు కారు. ఈసంగతి గమనించిన మహానీయుడుగావుననే మహాత్ముడు అప్పడాసభలో నిట్లు చెప్పెను. “అమ్మా! అది మీకు తెలియనిచో మీతప్ప కాదు. ఇంతకాలమును మిమ్ము ఇంటికి కావలికత్తెలుగను, వంటలక్కలుగను, ఇల్లు తుడుచువారిగను, నీళ్లు తెచ్చువారిగను మ్రగ్గించిన మాపురుషులమహాపరాధము.” ఇకనైనను పురుషులు మేలుకొని తామింతవఱకు చేయుచున్న మహాపరాధమునకు లెంపలువైచికొని స్త్రీలకు పిద్య నేర్పియు, వార్తలుచెప్పియు సత్వరస్యరాజ్యసంపాదనకు అడ్డుపడుచున్న స్త్రీల అజ్ఞాన మను వింధ్యవర్వతమును క్రుంగజెట్టుటకు అగస్త్యమహామునులగుదురుగాక! ఏవిషయమున ప్రశ్నించినను ‘మా కెట్లు తెలియును?’ అనకుండ ‘మాకు తెలియును’ అని భారత మహిళామణులు ఎప్పుడు పలుకనేర్తురో నాడు భారతదేశమున కళ్యాణభానూదయ మగును.

ఉ ప శ్చు తి ఉ న్న ది:—

ఏప్రిలు 6-వ తేదీని మహాత్ముడు లవణశాసనధిక్కారము చేయుటకు సర్వాయత్తములు చేసికొని అరేబియా సముద్రతీరమునందలి దండి చేరెను. అదియే సమయమున బంగాళాఖాతము తీరమున కలకత్తానగరము చెంత హుగ్లీ మహానదిలో సీమదేశము నుండి మనదేశమునకు 8500 టన్నుల ఉప్పును గొనివచ్చుచున్న కోగండేలు అను నావ మునిగిపోయెను. అరేబియా సముద్రతీరమున మహాత్ములవారిచే లవణశాసన ధిక్కారము చేయబడుటయు, బంగాళాఖాతము తీరమున విదేశపుటుప్పునావ గంగాప్రవేశమగుటయు కారణములేక ఏటికార్యమును జరుగని ఈస్థితిలో ఏకసమయమున జరుగుట కేవలము కాకతాళియము అగునా? మూఢనమ్మకముగలవారిగా మమ్ము కొండలు భావింప సాహసించినను మేమీ కార్యసంభవము దైవనిర్దిష్టమనియు, ఆ విదేశపుటుప్పునావ గంగాప్రవేశ మగుటలోనైన నాదమున భారతదేశమున ఏక విదేశపుటుప్పునకు తుదిచీటి వచ్చినదను ఉపశ్చుతి ఉన్నదనియు విశ్వసించుచున్నాము.

ఆంధ్ర కేశరి చిత్రనైర్యము:—

గతదినమున తమ నాయకులగు దేశోద్ధారక నాగేశ్వరరావుపంతులు, గద్దే రంగయ్యనాయుడు, భాష్యంచెట్టిగార్లు కారాగృహమునకు పంపబడుటచే ఆనాడు సంపూర్ణమగు హఠాత్తామును గావించి మదరాసుపౌరులు ఏప్రియలు 22-వ తేది మంగళవారము సామంతము ఆరుగంటలకు హైకోర్టుబీచికడ సమావేశమైరి. బ్రహ్మాండమగు సమావేశము. ఒక్కొక్క ఇసుక రేణువున కిద్దతేసిమనుష్యుల చొప్పుననుండిరి. ఈజన సముద్రమును చూచి దాపుననున్న లవణసముద్రము ఉత్తరంగిలమగుచుండెను. ఆసమావేశమునకు ఆంధ్రకేశరి ప్రకాశంపంతులుగారు అధ్యక్షతవహించిరి. ఉపన్యసించుటకు లేచిరి. సహజమేఘునిస్వనస్వరమున ఉపన్యసింప నారంభించిరి. సభలో నిశ్చలము విరాజమాన మగుచుండెను. నిక్కపొడుచుకొన్న చెవులతో ప్రజలు ప్రకాశముగారి పలుకులను వినుచుండిరి. ఇంతలో కొంతదూరమున జరుగుచున్న చిన్నసభనుండి చెంతనున్న పోలీసువారిపై ఎవరో దుండగిండు రాళ్లువిసరుటయు, అందుమీద గవర్నమెంటువారి రాతులు లాటికర్రలతో చొరబడి ప్రజలనుకొట్టి సభను ఛిన్నాభిన్నము చేయుటయు జరిగినది. ఇంత భీభత్సము జరుగుచున్నను ప్రకాశముపంతులుగారి అధ్యక్షతను సమావేశమగుచున్న సభలో విశేషమగు అలజడి ఏమియు కలుగలేదు. ప్రకాశముపంతులుగారికి మద్రాసు పౌరులలోగల పలుకుబడికి ఇదియొక ప్రబలనిదర్శనము. గవర్నమెంటువారి రాతులచే దెబ్బలుతిన్నవారి నందఱిని ప్రకాశముపంతులుగారు సభవారికి చూపుచు వారి దెబ్బలను గూర్చి వివరించుచుండిరి. సమావేశమైన అశేషజనములో ప్రభుత్వమువారి దౌర్జన్యమును గర్హింపనివారుగాని దెబ్బలుతినినవారికొఱకు సానుభూతి నొందనివారుకాని లేరు. ఈ దెబ్బలలో పదిఏండ్ల బాలుడొకడు స్ఫులితప్పి పడిపోయెననియు వానిని సార్జెంటుకడు తన గుఱ్ఱముమీద నైచికొనిపోయెననియు ప్రత్యక్షముగ చూచినవారు తమతో చెప్పగా ప్రకాశముగారావార్తను సభికులకు తెలిపిరి. అప్పుడు సభవారిని ఒక దుఃఖిగరంగము ముంచెత్తెను. ఇంతలో మరియొకదుఃఖివార్త వినవచ్చెను. స్ఫటికవ్యాధిచే బాధపడుచున్న ప్రకాశముపంతులుగారి రెండవకుమారుడు మైలాపురమున వారియింట పరమపదించెనని వినవచ్చెను. (ఈ వార్త సత్యముకాదు. ప్రకాశముగారి ద్వితీయపుత్రుడు హనుమంతరావు స్ఫటికవ్యాధిచే బాధపడుచుండుటయు వ్యాధి తీవ్రదశలో నుండుటయు సత్యమేకాని మరణవార్త అసత్యము. ఆ బాలుడు పూర్ణపురుషాయుషజీవీయై ఆంధ్రకేశరికి అనంతగీర్తిగౌరవములు తెచ్చునుగాక!) ఎట్టి వార్త! కడుపున పుట్టిన కుమారుడు మరణించెననువార్త. అట్టివార్త వినియు ఆంధ్రకేశరి ఉపన్యాసమును విరమించలేదు. ఆయన విశాలవదనమున ఒకించుకైన విన్నదనము గూపట్టలేదు; ఉద్రుకుండరనేత్రములందు బాష్పతోయకణమైన కనిపింపలేదు; గభీర

స్వరమునందు గద్గదిక పొడనూపలేదు. ఎప్పటిటిరున ఉపన్యాసము సాగించెను. చెప్ప వలసినంతయు చెప్పెను. 'ఎట్టిసమయమునను అహింసను వీడవద్దు' అని హెచ్చరించి సభ ముగించెను. హృత్పిండమును చిదుపు దుఃఖవార్త వినియు చలింపని ఈ మేరుధీరుని లోకమునకు ప్రసాదించిన ఆంధ్రమాత ఎంతటిధన్య? గాంధీమహాత్ముని ఆదేశమును ఆలించి నెలకు ఐదువేలరూపాయల ప్రాక్టీసు వదలి దేశసేవలో దేహమునుడయ్యించిన ఆతని త్యాగబుద్ధికి—సైమన్ కమిషను బహిష్కరణసమయమున జరిగిన అల్లరులలో స్వాతంత్ర్యవాదులగు శ్రీమానులు గారకాయవాటము చూపగా తాను ముందుకువచ్చి గుండుదెబ్బకు గుండెవిరిచి నిలిచిన ఆతని ధైర్యగరిమకు ఇది మెఱుగుపెట్టుచున్నది. అతి లోకమైన ఇట్టి ధైర్యగరిమచూపిన ఆ త్యాగమూర్తి ఇప్పుడు సత్వరస్వరాజ్యప్రాప్తికి ప్రార్థనలు సలుపుటకు ఏకంతంపు నెలవగు కారాగారమున నున్నాడు. ప్రస్తుతమైయున్న మద్రాసునగరమును ప్రబోధించియే ఆతడు కారాగారమునకాలుపెట్టినాడు. 'అపురా ధీర చరిత్ర సంతదల సంఖ్యాత ప్రభావోన్నతుల్'.

శ్రీ. శే. వేంకటాచార్యులు:—

పెనుగొండ తాలూకాబోర్డు ప్రెసిడెంటుగారగు శ్రీయుత నారాయణగారి భార్య శ్రీమతి వేంకటమ్మగారు తుంకూరు బంధువుల ఇంట పెండ్లికిపోయి వచ్చుచు త్రోవలో కలరావలన స్వర్ణసురాలైనదని వినుటకు విచారించుచున్నాము. స్వయముసంతానము లేకపోయినను ఆనతిమణి బండుగులబిడ్డల నెందరినో చేరదీసి కడుపునబుట్టినవారికంటె హెచ్చుప్రేమతో పెంచి పోషించుచుండినది. గృహకార్య నిర్వహణమునందును అతిథి జన సత్కారమునందును ఈపూజ్యురాలు ఈమెకీమెయెసాటి యనునట్లు సంతరించుచుండి నది. వేంకటమ్మగారి పవిత్రాత్మకు పరమశాంతి కలుగుగాక!

ఆంధ్ర దేశమున నిర్బంధ పరంపరలు:—

స్వాతంత్ర్యసంపాదనోద్యమమున గుజరాతురాష్ట్రమునకు తరువాత ఆంధ్రదేశమే అమితోత్సాహము చూపుచున్నది. ఈ దోషమునకుగాను ఆంధ్రభూమియందు నిర్బంధ దేవత నిరాఘాటవిహారము సల్పుచున్నది. ఉజ్జ్వలనిష్ఠానిధి బులుసు సాంబమూర్తి, నిర్మాణకార్యక్రమనిర్వహణపటిష్ఠుడు బ్రహ్మజోస్యుల సుబ్రహ్మణ్యము, సమంచితవక్త చెఱు కువాడ సరసింహము, ధనైకవిశ్రాణసశూరుడు కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు, యుగంధర ప్రతిభుడు వెన్నేటి సత్యనారాయణ, శాణవిఘ్నప్రతన్నము భోగరాజు పట్టాభిసీతా రామయ్య, ఆంధ్రకేసరి టంగుటూరు ప్రకాశంపంతులు మొదలగు ఆంధ్రమహానాయకులు అహింసాప్రతిదిక్షయందు చిదిమిపెట్టిన బంటులు—హృదయవచశ్చరీరములందు పుణ్యసుధా ప్రపూర్ణుడైన మహాత్ముని మనసుకెక్కిన శిష్యులు—శ్రీకృష్ణజన్మస్థానమున కేగి యున్నారు. నిర్బంధవిధానముచే స్వాతంత్ర్యోద్యమము చల్లారునదికాదని వెనుకటిసంగ

తులు వెల్లడిచేసినవి. అయినను ప్రభుత్వమువారు అనుభవమూలకమునైన నజ్ఞానమును సంపాదించుకొల్లకుండుట శ్రేయోమార్గముకాదు. శిరీషపుష్పములచే ఉరువజ్రమును భేదించగలుగునా?

మహాత్ముడు అజాతశత్రుడు:—

మహాత్ముడు స్వరాజ్యప్రస్థానమున అనాథ అనుగ్రామము వచ్చెను. ఒక పోలీసు సబ్ ఇన్స్పెక్టరు మహాత్ముని ఉపన్యాసము వ్రాసి గవర్నమెంటుకు రిపోర్టుజేయుటకు అచ్చటికి వచ్చెను. ప్రజల పోలీసు ఉద్యోగికి ఆహారపదార్థములైనను దొరకనీయలేదు. త్రాగుటకు నీరమునైన లభింపకుండజేసిరి. ఓహూ! ఏమి ఆకట్టు! గాంధీమహాత్ముని చెవియందీవార్త వడెను. ఆతనిమనము కరుణారసముతో దొకదొకలాడెను. ఆతడు ప్రజల నిట్లు ప్రబోధించెను. “గవర్నమెంటు ఉద్యోగులను వస్తుపెట్టుట నామతముగాదు. మన దేశమునకంతచేసిన డయ్యరునేనాని నన్ను గుండుపెట్టి కాల్చినను ఆతనికా సమయమున పాముకాచినచో ఆవిషమును నేను నోటితోపీల్చి ఆతని బ్రతికించుటకు ప్రయత్నింతును.” తన్ను చంపవచ్చిన శత్రువు తనచేతచిక్కినను ఆతని కెట్టిహానియు చేయక పొసగమేలుచేసి పొమ్మను పుణ్యాత్ముడు. అజాతశత్రువు తలపెట్టిన కార్యమునకు విపర్యాసము వాటిల్లునేని ప్రపంచమున ధర్మమునది లేదనవలయును.

సిద్ధి కోమాత సమర్పణము:—

జపానీయు లొకవృత్తాంతమును చెప్పెదరు. ఒకప్పుడు వారిదేశమున యుద్ధము పొడనూపినదట. ఆ సంగ్రామములో ఒక వీరాంగన నలుగురిపుత్రులు వైరివీరులను చెండాడి తుదకు వీరస్వర్గ మలంకరించిరట. సంగ్రామభూమి కంపుటకు నాకు ఇంకను పుత్రులులేరే అని ఆవీరమతి విలపించినదట. ఇది కాళ్లులేని ఉత్త కట్టుకథ అనియు, నిట్టిటి జరుగుట అసంభవమనియు మేమింతవఱకు భావించితిమి. తన ప్రాణములిచ్చి అయినను తన సంతానమునుగాపాడు తల్లిచేతల తనవిడ్డల నందఱిని సంగ్రామరంగమునకు సమసిపోవ బంపునా? పంపుననియు, అట్టివృత్తాంతము కాళ్లులేని ఉత్త కట్టుకథ కాదనియు మేమిప్పుడు తెలిసికొంటిమి. బొంబాయినగరమున సిద్ధిక్ అను మహమ్మదీయువకుడు లవణసత్యాగ్రహసంగ్రామమున ఉత్సుకుడయ్యెను. ప్రభుత్వమువారి శిక్షా బాణమునకు గురియై చెఱసాలకేగెను. ఒక్కడేయగు ఈపుత్రునిపై పంచప్రాణములు పోట్లాగ్గి జరాకృతమైన దేహమును నిలుపుకొనుచున్న ఆతనితల్లి మరియునుబీబీ ఈవృత్తాంతమును ఆలించి ఆనందతరంగితహృదయై ఇట్లు పలికెను. “నాసుతుడు ఎప్పుడు కారాగృహమునకు పోవునా అని వేగిరవడుచుంటిని. దేశస్వాతంత్ర్యసంపాదనార్థము జరుగుచున్న ఈ మహాసంగ్రామమునకు సమర్పింప నాకు నూరుమంది పుత్రులు పుట్టియుండిన బాగుండి యుండునుగదా అని ఆలోచించుచున్నాను. సిద్ధిక్ జనసమునొందినపుడు అతడు జాతీయ

స్వాతంత్ర్యసంగ్రామములో ప్రవేశించి ఇంతటి ప్రయోజనము కాగలదని నేను పలకరింప నైన లేదు. ప్రభుత్వమువారు శిక్షించి ఇప్పుడు ఆతని ప్రయోజకత బయలుపెట్టినారు. ఇక నేను నిశ్చింతతో ప్రాణముల విడచెదను.” భారతమహిళామణులలో మణిగొండలు మరియు నుబీబీలు బయలుదేరుచో స్వరాజ్యము నిమిషములమీద టెక్కలుకట్టుకొని వచ్చి వ్రాలుసని చెప్పటకు జ్యోతిషశాస్త్రపండిత్య మవసరములేదు.

“గాజుల సంఘము”:—

అసహాయోద్యమ దినములలో కొంతవఱకు మహాత్మునకు ప్రతిబంధపు పేరటాం డ్రయియుండిన స్త్రీలిప్పడు ఆతనికి బాసటయై నిల్చుచున్నారు. నిల్చుటయెగాదు. పారిపోవుచున్న పురుషులకు బుద్ధిచెప్పి నిలువరించుచున్నారు. స్వరాజ్యప్రతిదీక్షవహింప పొరుషరహితులగు పురుషులకు గాజులను వంపి వారుదేశీయోద్యమమునకు ప్రోత్సహము కల్పించుచున్నారు. భిత్తిబిడాలములగు శ్రీనివాసయ్యంగారు, సత్యమూర్తిగార్లు వారు గాజులను వంపినట్లు సద్యోవార్తలు వినవచ్చుచున్నవి. అప్పటినుండి సత్యమూర్తిగారు విదేశవస్త్రు బహిష్కరణ విషయమున ముందుకు వచ్చుచున్నను అయ్యంగారు మాత్రము అయిపులేదు. అయిపుజాడలేని ఆయనగారి సంగతియే? ఇదికనుడు—దేశీయ గాజుల సంఘము అనుపేరట ఢిల్లీలో నొక సంఘము నేర్పరచి పనిచేయుచున్న 100 మంది స్త్రీలు ఢిల్లీలో గడియార స్తంభము నొద్దను యితరచోట్లను విదేశవస్త్రముల దుకాణములవద్ద పికెటింగు ప్రారంభించిరి. ఈదుకాణములవద్ద విదేశవస్త్రములను కొనుటకు పురుషులెవరైన వచ్చినచో వీరు వారికి గాజుల నిచ్చుచుందురు. ఒక దుకాణమువద్దకు విదేశ వస్త్రములను కొనుట కొక పురుషుడు వచ్చెను. వెంటనే ఒక స్త్రీ అతనికి రెండుగాజుల నిచ్చెను. “విదేశవస్త్రములను బహిష్కరించుటకు తగిన ధైర్యము నీకు లేకపోయినచో నీవు యింటికిపోయి యీ గాజులను తొడుగుకొని ఘోషాస్త్రీవలె మేలిముసుగు వేసు కొనుము.” అని చెప్పెను. ఆమె చేతికొక విదేశపు రిస్తువాచీయున్నది. “మీరు దానిని తీసివేయకుండ నాకెటుల బోధింపబూనితిరి?” అని ఆతడడిగెను. ఆమె వెంటనే ఆ వాచిని పగులగొట్టి పారవేసెను. అతడుగూడ వెంటనే తనబంటునున్న విదేశవస్త్రముల నన్నిటిని తీసివేసి ఖడ్గరు కట్టుకొని తనబండిలో వెడలిపోయెను. ప్రజలందరును జయజయధ్వను లొనరించిరి. ఇంకొక దుకాణమువద్ద నొక పోలీసుఉద్యోగి విదేశవస్త్రములను కొనుటకు వచ్చెను. ఒక స్త్రీ రెండుగాజుల నిచ్చెను. అతడు తృణీకారముగా వానిని పగుల గొట్టి పారవేసెను. ఆమె వెంటనే ఒక కత్తినితీసి అతనికిచ్చి “మొదట దీనితో నన్ను పొడిచివేసి పిమ్మట విదేశవస్త్రములను కొనుము” అని చెప్పెను. అతడు నిర్భాంత పోయెను. “ఇట్లుపైని నేనెన్నడును విదేశవస్త్రములను కొనను” అని వాగ్దానము చేసి ఆతడువెడలిపోయెను. ప్రబోధమతియగు స్త్రీ తలపెట్టినచో ఎవ్వరు మారకుందురు?

ఆరోగ్య భాగ్యముకొర మహామణు లకు

దేహారోగ్యముచేసి, బ్రతుకే భార
మని తోచిన స్త్రీలు ఫెల్పూనాగుళికలను
6 లేక 8 వారములు వాడిన చాలా
మట్టకు మేలు పొందగలరు. స్త్రీలకు
సంబంధించినజాడ్యములనుపోగొట్టటకై
ప్రత్యేకముగ తయారుచేయబడిన యీ
మాత్రలు, రక్తవృద్ధినికల్పించి దేహశుద్ధిని
గావించును. స్త్రీలకు గాను ఏర్పడిన
ఫెల్పూనామాత్రలు కాయకూర దినుసు
లతో చేయబడినవి గాని అందు జంతు
పులకొవ్వు పదార్థములు గాని, రసవాద
సంబాధములైన వస్తువులు గాని చేరవు.
ఇండియా, బర్మా, సిలోనునందు ప్రతి మం
దులపాపులలోదొరకును. బుడ్డి 182-4-0

నవీన జర్మను చికిత్స

అద్భుతమైన క్రియలు! సరిమైన ధరలు!
పాశ్చాత్య వైద్యకాస్త్రములలో మిక్కిలిఖ్యాతి
చెందినది. ఈచికిత్సలో ప్రాణాధీతులుగు అపరేమను
లున్న ఇంకెవ్వరును లేవు. క్రియలు అత్యద్భు
తము. సకలమైన వ్యాధులు కుదుర్చబడును. మా
యొక్క పోస్టువ్యాధి చికిత్సలు చాల సులభమైనవి
నవి.....క్షయము, దగ్ధ, కాంతలు, పురాణ
జ్వరములు, ఋతువ్యాధులు, మూర్ఛ, సంతానము
లేకుండుట, కుక్షనవ్తము, అతిసారము, శిశు, కురు
పులు, స్పృటికము, కలరా, మూలవ్యాధి, వల
బద్ధకము, హృదయగమ, కుశుమము, మొదలగు
వ్యాధులు మాచే నయపరుపబడి యున్నవి. మిగత
వివరములనుగురించి ఈక్రిందివిలాసమునువ్రాయుడు.

డాక్టరు. పి. నాగరాజరావు
ఎం. డి (బయో)

40, పెంటలుఅవిన్యూ, కలకత్తా

N. B. 1930 ఫిబ్రవరి సంచికయందు 'డాక్టరు. పి.
నాగరాజరావు' అనుటకు బదులు 'డాక్టరు. పి.
నాగరాజరావు' అనియు, ఏప్రియలు సంచికలో
'నవీన' అనుటకు బదులు 'నవనీ' యనియు పొర
పాటున ముద్రింపబడినవి; చదువరులుసవరించి చదువు
కొనగోరెదము.

గృహలక్ష్మి ద్వితీయసంపుటము

పండ్రెండు సంచికలును కలిపి ముచ్చ
టైన కాలికొత్తో బైండుచేయబడి అమ్మక
మునకు సిద్ధముగనున్నది.

వెల ప్రతిఒక్కంటికి రు 6/మాత్రమే

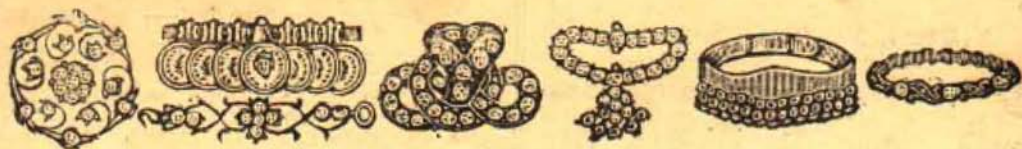
వలయువారు:-

గృహలక్ష్మికార్యాలయము

పోస్టుబాక్సు నెం 752

ఎగ్మూరు మదరాసు.

ఎలక్ట్రిక్ బంగారుగిట్టు, ఇమిటేషన్ రవలతో సమానమగు ఆభరణములు. చూచువారు ఆసల్ బంగారు, రవలతో చేయబడిన ఆభరణములని భ్రమించునట్లు దిగ్గజము కలుగజేయును. 5 సంవత్సరములు గ్యారంటీగలది.

<p>No. 1. ఇమిటేషన్ తెల్లరాళ్లతో చెక్కబడిన కొండతిరుగుడువిల్ల 1-8-0
బంగారుగిట్టు చేసుంతిపువ్వు 0-12-0</p>	<p>No. 5. ఇమిటేషన్ తెల్లరాళ్లు చెక్కబడిన జడనాగంకసల్ రవలవలెజ్జులించును 4-0-0
మాడువరుసలు గజ్జుకట్టిన బంగారుగిట్టు కృష్ణజడ నాగరం 1-6-0</p>
<p>No. 2. బంగారుగిట్టు ఆసవరములదండ 7-0-0
కాలు సవరములుదండ 6-0-0</p>	No. 6. ఇమిటేషన్ తెల్లరాళ్లు చెక్కిన మాటీలు జత 1-కి 3-0-0
<p>No. 3. ఇమిటేషన్ తెల్లరవలఅడ్డిగ దీనిని అసల్ రవలఅడ్డిగకలె తీగలోగుచ్చబడి మోపువుంచినది 14-0-0
పుచ్చేరసాదాఅడ్డిగ పతకముతో 2-12-0
చెయిన్ అడ్డిగ తెల్లరాళ్ల పతకముతో 6-0-0</p>	<p>No. 7. మల్లెపూవుల ఒడ్డాణ్ణము పెద్దదిగ చేయుటకును చిన్నదిగ చేయుటకును చిన్నగుండ్లు అనుప్పబడి యున్నది. సాదాగజ్జుకట్టిన ఒడ్డాణ్ణము పెద్దది 5-0-0
చిన్నపైజా 4-0-0</p>
<p>No. 4. ఇమిటేషన్ తెల్లరాళ్లు చెక్కిన రవలగాజులు జత 1-కి 7-0-0
బంగారుగిట్టు సాదాగాజులు ఇందులో అనేక మోస్తరులు గలవు. జత 1-కి 1-8-0</p>	<p>No. 8. క్రొత్తమోస్తరు పాముమెలిక వలె గజ్జుకట్టిన ఒడ్డాణ్ణము పెద్దది 6-0-0
చిన్నపైజా 5-0-0</p>

ఇంకను ఇందులో వివరింపబడని ఆభరణములు యెన్నియోగలవు. కావలసి కోరి వ్రాయువారికి పంపబడును.

జెడ్ లాక్ కంపెనీ, పార్కుటౌన్, మదరాసు.

మాటలాడుచి త్రపటములు!

ఈ చిత్రపటములు జర్మనీ దేశమున సవీనపంజోధనల వలన గనిపెట్టబడినవి. అతిపెళ్ళుణ్ణముతో నెట్లో వీనికి ప్రాణమున్నట్లు తోపజేసిరి. ఈ పటముల నొకభాగమున నదిమివచో నతిచిత్రముగ ననేక విధములగు మాటలను పలుకును. వీలి యెఱుఁచునట్లు కుక్క మొఱుగునట్లు పెద్దపులి గాండించునట్లు పక్షులు పాడునట్లు విడ్డ యలఁచు నట్లు మనుష్యులు మాట్లాడినట్లు, వివిధముగ వర్ణింపదరముగాని పలుకుల నెన్నిటితో పలుకును. ఇదివలె కెన్నడును కని విని యెఱుఁగని యాశ్చర్యము దీరియందు గలదు. వీనిని మీ చొక్కా జేబులలో నుంచుకొని యితరులు దిగ్భీరు జెందునట్లు, వారికి దెలియకనే యింద్రజాలముట్లు పలికింపవచ్చును.

అందమయిన మాట్లాడు 12 పటముల పెట్టురు. 2-8-0 వి. సి. ఎస్ & కంపెనీ, పార్కుటౌన్, మదరాసు.

అద్భుతమైన చిన్నకుట్రపుమెషిన్

ఈ చిన్న పైజాపట్టుమెషిన్ సీమలో తయారుచేయబడినది. దీనితో అందరును పెద్ద పట్టుమిషన్ లో పట్టునట్లు ఇంటిలోవుండు స్త్రీలు బాలికలు అన్నివిధములైన కట్టు పనుల నులభముగా చేయవచ్చును.

రకం పెద్దది 1-కి రు 7-0-0 పోస్టేజి. రు 1-4-0 రకం చిన్నది 1-కి రు 3-0-0 పోస్టేజి. 11

సి. కె. స్వామి & కంపెనీ, పార్కుటౌన్, మదరాసు.

కావలెను

గృహలక్ష్మీ పత్రికా నిర్వహణమునకై
స్త్రీలు కావలెను. స్త్రీ జనాభ్యుదయ
మునకై స్థాపించబడిన ఈపత్రికను నిర్వహించుటకు వలయు పత్రికా సంపాదకీయ
కార్యజ్ఞానము, ముద్రణ కార్యజ్ఞానము
మొదలగు వానియందు స్త్రీలకు తరిచీదు
నీయ సంకల్పించినారము. వసులనేర్చుకొన
గోరు స్త్రీలు క్రింది అడ్రసుకు ధరఖాస్తు
పంపుకొనవలయును.

మే నే జరు

గృహలక్ష్మీ కార్యాలయము

తపాలపెట్టె 752, ఎగ్మూరు, మదరాసు

శ్రీ ఆంజనేయులుగారి కృతులు

విద్యావగర చరిత్రము:— విజయనగర

సామ్రాజ్య ప్రాచీన స్వరూపమును, నేటి కిఞ్చల
యల యన్నింటి వృత్తాంతమును, నాల్గువందల పుట
లలో వర్ణింపఁబడినది.

36 పటములు గలవు. 2 0 0

కారడ:—నవల 250 పుటలు 1 8 0

విద్యావగర వీరులు:—వీరరస విలసితము 1 4 0

బుద్ధచరిత్ర:—బోధిపత్నిని సమగ్రజీవితము 0 8 0

ఈ నాల్గు పుస్తకములు మద్రాసు లైబ్రరీలు
కమిటీవారిచే సంగీకృతములు.

ధర్మవరచరిత్ర:—చిత్రపట శోభితము 0 8 0

వీరవిలాసము:—భట్టుగారి రామనాటకము 0 12 0

తెలుగు సమాచార:—వార్షిక సంచిక 1 8 0

కవిపరిచయము:—2వ జీవిత చరిత్రము. 0 4 0

—అయిదువందల బహుమానము:—

వివరములకు వెంటనే వ్రాయుడు.

విజ్ఞానవల్లిక, అనంతపురము పోస్టు.

THE MOVIE MIRROR

(FIRST IN MERIT)

Gives you the latest and most up-to-date information about Stars, Pictures and the Motion Picture Industry.

The only Cinema Journal in India having the widest circulation.

Become a subscriber and have the latest Photographs of actors and actresses on art paper.

Subscription Rs. 2 per year

Single copy As. 2

on sale at all News Agents or Apply to

POST BOX 1205

G. P. O. MADRAS

మీరు జ్యోతిష్కులా?

అట్లైన మీకవశ్యమగుక్రింది నూతన గ్రంథ

ములకు వ్రాయుడు.

గ్రహస్థుటగణితవిజ్ఞానబోధి 1-0-0

హోరానుభవదర్శనము 0-12-0

అశ్శులంపాకము 0-12-0

శేనశాస్త్రములు 0-3-0

ఈగ్రంథములు క్రమముగా జాతకస్ఫుటాదు
లకును; అనుభవపూర్వకముల గ్రహించుటకును;
ఆయాధాదులకును; భావఫలసంగ్రహము నకును
సుప్రసిద్ధములు. కొనిననే తెలియను. ఇతరగ్రంథముల
మూలకెట్లాగును వ్రాయుడు.

పి. నటేశమూర్తివర్మ,

49, రులసింగము వీధి,

పెరంబూరు, మద్రాసు.

ఉ పా ధ్యాయు లు

టి. వి. నుండరరామయ్యగారు, వారి

సతీమణియు, శిశువులు, లోక్మడు,

లోధిణియును.

N. B. లోద్ర అన్ని మందుల షాపులలో దొరుకును.

భూ స్వామి

కే ఎల్. శర్మగారు, వాసిభార్య,
బిడ్డ కేసరిబాయి.

డాక్టరు కే. ఎల్. కేసరిగారు

కేసరికుటీరము.

మదరాసు.

అయ్యా,

నాభార్య సంవత్సరము ఆరు నెలలుగా కడుపు
నొప్పితో బాధపడుచుండినది. అనేకమందును వాడితిని,
యింజెక్షనుల నిప్పించితిని గాని ప్రయోజనము లేక
పోయెను. 20 దినములకు 'లోధ్ర' ను వాడగనే నొప్పి
కొంత తగ్గెను. మరి 20 దినములకు వాడగా నొప్పి
పూర్తిగ పోయి, గర్భవతియైనది. నాల్గవ మాసము
నుండి లోధ్రతోడ, గర్భరక్షకయు క్షీరబలాత్మకము
నిచ్చితిని. సకాలమున స్త్రీ ప్రజను సుఖ ప్రసవమైనది.
కేసరి బాయియని శిశువునకు నామకరణము చేసినాను.

ఇట్లు

కే. ఎల్. శర్మ

భూస్వామి, బంగోలు

నిష్పక్షపాతీయగు ఇంగ్లీషువైద్యురాలు

శ్రీమతి అన్నా తామన్ గారు

సూపరింటెండెంటు,

మెటర్నిటీ & ఛైల్డ్ వెఫ్సరు,

బెంగళూరు.

హైల్డ్ & ఇన్స్పెక్టు వెల్ఫేర్

బెంగళూరు.

డా. కేశరి గారికి,

ఆర్యా,

ఇంగ్లీషు అనువధములవల్ల గుణము లేనందున
తమ 'లోధ్ర' ను నా పోదరికి వాడితిని.
ఆమెకు ఆశ్చర్యమయిన గుణమునిచ్చినందుకు
సంతోషించుచున్నాను. ఇకమీద ఈయావ
ధమును నారోగులకు వాడెదను.

ఇట్లు

డాక్టరు అన్న తామిన్ గారు

సు ఖ క టుం బ ము .

పండిత హనుమంతరావుగారు, వారి సతీసుణి,
“శిశువు భీమకేశరి”.

